

T R A N S K R I P T
33. SJEDNICE DOMA NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE,
ODRŽANE 23. 7. 02009. GODINE, S POČETKOM U 11,00 SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim zastupnike da zauzmu svoje pozicije, krenut ćemo s radom. Nadam se da je režija spremna ...

Dame i gospodo, poštovane kolegice i kolege, uvaženi predstavnici Vijeća ministara, ministri, predstavnici međunarodne zajednice, gospodo iz medije, sve vas srdačno pozdravljam i otvaram 33. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH.

/INTONIRANJE HIMNE/

Samo da vas izvijestim da sjednici, evo ovog trenutka, prisustvuje 14 zastupnika iz sva tri kluba. Nedostaje magistrica Alma Čolo, koja će se priključiti tijekom ... današnjeg rada Doma naroda.

Za 33. sjednicu predlažem sljedeći izmijenjeni

DNEVNI RED

- 1. Odgovori na ... izaslanička pitanja i pitanja;**
- 2. Usvajanje Zapisnika 32. sjednice Doma naroda;**
- 3. Zahtjev Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjeni i dopuni Okvirnog zakona o visokom obrazovanju u BiH po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda;**
- 4. Prijedlog zakona o kontroli vanjskotrgovinskog prometa roba i usluga od strateške važnosti za sigurnost BiH, s Izvješćem Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost;**
- 5. Prijedlog zakona o javnim nabavama (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
- 6. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
- 7. Prijedlog zakona o zabrani diskriminacije (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
- 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o konkurenciji (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
- 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju depozita u bankama BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
- 10. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o državnoj himni BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**

11. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o imunitetu BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Zajedničko povjerenstvo za ljudska prava, prava djeteta, mlade, useljeništvo, izbjeglice, azil i etiku;
13. Prijedlog zakona o protuminskom djelovanju u Bosni i Hercegovini (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
14. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o plaćama i naknadama u institucijama BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
15. Godišnje izvješće Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća BiH za 2008.;
16. Izvješće o sudjelovanju pripadnika Oružanih snaga, policijskih i državnih službenika BiH u operacijama potpore miru za razdoblje od 1. 7. 2008. do 31. 12. 2008. godine;
17. Izvješće revizije učinka o temi: „Proces zapošljavanja državnih službenika u institucijama BiH“ (podnositelj: Ured za reviziju institucija BiH);
18. Izvješće o radu BHRT-a za 2008. godinu i Upravnog odbora Radio-televizije BiH (BHRT) za 2007. i 2008. godinu;
19. Izvješće o financijskom poslovanju BHRT-a za 2008. godinu, s pregledom korekcije financijskih izvješća BHRT-a za 2007. i 2008. godinu;
20. Imenovanje predsjedatelja, zamjenika predsjedatelja i članova Neovisnog odbora i Odbora za žalbe građana kao neovisnih tijela policijske strukture BiH, prijedlog Ad hoc zajedničkog povjerenstva za provođenje procedure imenovanja Neovisnog odbora i Odbora za žalbe građana;
21. Imenovanje člana Upravnog odbora Javnog radiotelevizijskog servisa BiH iz srpskoga naroda (Kandidatska rang-lista Regulatorne agencije za komunikacije), s Mišljenjem Povjerenstva za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, promet i veze;
22. Prijedlog odluke o dopuni Odluke o imenovanju članova Vijeća nacionalnih manjina BiH – predlagatelj: Zajedničko povjerenstvo za ljudska prava, prava djeteta, mlade, useljeništvo, izbjeglice, azil i etiku;
23. Specijalno izvješće Ombudsmana za ljudska prava BiH u vezi sa žalbama žena radi prava na naknade plaće za vrijeme rodiljnog dopusta;
24. Konačni prijedlog vjerodostojnog tumačenja članka 185. stavak (1) Zakona o službi u Oružanim snagama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 88/05);
25. Prijedlog odluke o izmjeni Odluke o izboru članova u zajednička povjerenstva obaju domova Parlamentarne skupštine BiH;
26. ... Prijedlog odluke o izmjeni Odluke o imenovanju članova stalnih povjerenstava Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH;
27. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o uspostavljanju Regionalne škole za javnu upravu (ReSPA);
28. Davanje suglasnosti za ratificiranje Dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima;
29. Davanje suglasnosti za ratificiranje Konvencije o procjeni okolišnih utjecaja u prekograničnom kontekstu – Espoo (Finska), 25. veljača 1991. godine;
30. Davanje suglasnosti za ratificiranje Konvencije o sprečavanju većih industrijskih nezgoda, broj: 174 iz 1993. godine, i Preporuke o sprečavanju većih industrijskih nezgoda, broj: 181 iz 1993. godine, Međunarodne organizacije rada;

31. Davanje suglasnosti za ratificiranje Preporuke o otvaranju radnih mjesta u malim i srednjim poduzećima, broj: 189 iz 1998. godine, Međunarodne organizacije rada;
32. Davanje suglasnosti za ratificiranje Preporuke o promicanju zadruga, broj: 193 iz 2002. godine, Međunarodne organizacije rada;
33. Davanje suglasnosti za ratificiranje Preporuke koja se odnosi na listu profesionalnih oboljenja, broj: 194 iz 2002. godine, Međunarodne organizacije rada;
34. Davanje suglasnosti za ratificiranje Preporuke o razvoju ljudskih potencijala, obrazovanju, osposobljavanju i stalnom usavršavanju, broj: 195 iz 2004. godine, Međunarodne organizacije rada i
35. Davanje suglasnosti za ratificiranje Preporuke koja se tiče radnog odnosa, broj: 198 iz 2006. godine, Međunarodne organizacije rada.

Ovo je usuglašeni izmijenjen dnevni red Kolegija Doma naroda.

Otvaram raspravu. Želi li netko riječ?
Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Uvažene kolege, poštovani članovi Savjeta ministara, cijenjeni predstavnici sredstava javnog informisanja, dakle, predlažem da se sa dnevnog reda skinе tačka 19., a to je *Izveštaj o finansijskom poslovanju BHTV-a za 2008. godinu, sa prijedlogom korekcije finansijskih izvještaja za 2007. i 2008.*

Razlog za ovaj moj prijedlog je sledeći: Upravni odbor BHTV-a prije dva dana, dakle 21.7., usvojio je Revizorski izvještaj o finansijskom poslovanju BHTV-a za 2008. godinu. Dakle, upravo ono što smo mi, članovi Komisije za spoljnu i trgovinsku politiku, u više navrata tražili od Upravnog odbora i nalagali da se izvrši revizija i da se utvrdi ono na šta je upućivao duži vremenski period Upravni odbor tražeći da se izvrše određene korekcije u Finansijskom izvještaju o poslovanju ... Dakle, budući da je taj izvještaj usvojen, budući da je on juče u toku dana poslat ovdje nama u Parlament i u očekivanju da taj izvještaj danas ili narednim danima dođe ovdje pred nas, ja smatram da ovaj Izvještaj o finansijskom poslovanju skinemo u ovom trenutku sa dnevnog reda, sačekamo da dobijemo ovaj revizorski izvještaj, njega razmotrimo na Komisiji, pretpostavljam da ćemo imati određenih zaključaka, i nakon toga sve to zajedno u paketu razmotrimo i dođemo do konkretnih rješenja koja su potrebna u ovome trenutku.

Vjerujem da znamo svi da su u BHTV-u napravljeni određeni pomaci ... i da ovo sagledavanje je samo u pravcu da stanje u BHTV-u se u narednom vremenu ... popravi i da na kraju BHTV, kako se to kaže, izađe na zelenu granu. Dakle, moj prijedlog je da ovu tačku skinemo, razmotrimo revizorski izvještaj i nakon toga uvrstimo u dnevni red.

Zahvaljujem, predsjedavajući.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja neću, jer ja moram dodati samo da bismo vašim prijedlogom narušili članak 58. Poslovnika. Ovo je obvezna točka dnevnog reda koja je prošla mjerodavno povjerenstvo i mi je ne možemo skinuti s dnevnog reda.

Želi li još netko riječ?

Završili smo raspravu. Gospodine Šaraba, nećemo kršiti Poslovnik. Samo pročitajte članak 58. Poslovnika, koji glasi: 'Kolegij u dnevni red uvrštava prijedloge zakona i izvješća povjerenstava i svaku drugu točku koja je obvezna, sukladno ovom poslovniku'.

A stavak(2) kaže: 'Obvezna točka je ona koja je prošla proceduru sukladno Poslovniku ili ako to jednoglasnom odlukom traži povjerenstvo Doma.'

Dakle, ne uklapa se vaša priča u članak 58.
Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Dakle, očito da se ne razumijemo, gospodine predsjedavajući. Dakle, ja nisam tražio da se ona skine i da se nikako ne razmatra. Dakle, pojavili su se u međuvremenu novi detalji i nove činjenice. Dakle, pojavile su se određene okolnosti koje upućuju na to da bi bilo razumno i logično da zastanemo sa razmatranjem dok ne sagledimo nove okolnosti koje su se pojavile. Dakle, ja tražim samo da ovaj izvještaj razmotrimo daleko konkretnije i daleko bolje nego sada.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim Vas, još ću Vas o jednoj stvari upozoriti, Vi ne čitate Poslovnik, ja Vas molim nemojte voditi promidžbu kao opozicijska stranka u našem domu, jer mi smo klubovi naroda. Moramo poštovati Poslovnik.

Sljedeći članak 59. našeg poslovnika u svojoj drugoj rečenici kaže: 'Izostavljanje obveznih točaka iz članka 58. stavak (2) ovog poslovnika nije dopušteno.'

Vi ste pravnik i molim Vas poštujujte Poslovnik.

Zaključujem raspravu o ovom pitanju, jer je protuposlovnička. Ima li netko drugi nešto dodati vezano za predloženi dnevni red?

Ako nema, ja konstatiram da mi sukladno članku 60. (kako je to usuglašen dnevni red Kolegija Doma naroda) imamo utvrđen dnevni red za današnju sjednicu Doma naroda.

I prelazimo na točku 1., to su:

Ad. 1. Odgovori na zastupnička ili izaslanička pitanja

ILIJA FILIPOVIĆ:

Drugi put se, gospodine Šaraba, pripremite i pročitajte dobro Poslovník. Nije bilo odgovora na izaslanička pitanja.

Pitam ima li novih pitanja.

Potegao je prvi gospodin Koprivica, izvolite. Pa Šaraba, gospođa Majkić.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Pozdravljam prisutne kolege, gospodu iz Vijeća ministara, goste. Ja imam jedno pitanje koje upućujem Ministarstvu finansija, odnosno Upravi za indirektno oporezivanje, a pitanje glasi:

'Da li je tačno da roba oduzeta na graničnim prelazima BiH propada u skladištima Uprave za indirektno oporezivanje, iako njena vrijednost premašuje, po nekim informacijama, iznos od 50 miliona maraka? Koliko je u proteklih pet godina Uprava za indirektno oporezivanje održala aukcija na kojima se prodavala zaplenjena roba ... (radi se o robama koje su oduzete u carinskim prekršajnim postupcima). I na kraju pitanje: Da li se namjerava sistemski pristupiti rješavanju ovog pitanja eventualnim donošenjem posebnog zakona ili podzakonskih akata koja bi regulisala ovo pitanje?'

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, prije nego što pročitam svoje delegatsko pitanje, uložiću prigovor Savjetu ministara na brojna delegatska pitanja na koja do sada nisam dobio odgovor. Očekujem da će se tokom ovog ljetnog perioda neki od tih odgovora i završiti i da ću ih ovdje dobiti, pretpostavljam u septembru.

Dakle, moje delegatsko pitanje upućujem Ministarstvu odbrane BiH, na ruke ministra, a pitanje glasi:

'Kada će ministar odbrane donijeti Pravilnik o pukovima Oružanih snaga BiH?'

Članom 2. Zakona o odbrani BiH je definisano da se Oružane snage BiH sastoje iz rodova organizovanih po sistemu pukova i da postoje tri pješadijska puka koja su organizacije odgovorne za vojno nasleđe i identitet jedinica i naroda iz kojih potiču. Članom 6. Zakona o službi u Oružanim snagama BiH utvrđeno je da pukovi baštine identitet i vojno nasleđe jedinica konstitutivnih naroda, Vojske RS, Armije BiH i Hrvatskog vijeća odbrane, budući da je pravilnik odavno pripremljen i da je njegovo donošenje neophodno kako bi se omogućila realizacija rješenja predviđenih navedenim zakonskim propisima koje sam spomenuo i spriječila buduća negativna i jako loša dešavanja, poput onog nekidan kada su u Banjalučkoj kasarni uklonjene spomen-ploče poginulih boraca Vojske RS.'

Navedeno pitanje postavljam ministru i tražim pismeni odgovor.
Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šaraba.
Gospođa Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani predsjedavajući, poštovane kolege, cijenjeni gosti, evo, ja postavljam ustvari pitanje na koje već deset mjeseci pokušavam da dobijem odgovor. Dakle, na 21. sjednici Doma naroda od 17. 9. 2008. godine usvojena je moja delegatska *Inicijativa vezana za regulisanje pravnog statusa „Službenog lista BiH“* i u okviru te inicijative usvojena su tri zaključka:

1. Dom naroda zadužuje Savjet ministara da u roku od 60 dana izradi i u parlamentarnu proceduru uputi prijedlog zakona kojim bi se konačno riješio pravni status „Službenog lista BiH“.
2. Dom naroda traži od Savjeta ministara da „Službeni list BiH“ organizuje kao novu instituciju koja će se finansirati iz Budžeta BiH, a sav ostvareni prihod ove institucije da ide u korist Budžeta BiH.
3. Dom naroda traži od Kancelarije za reviziju institucija BiH da izvrši reviziju „Službenog lista BiH“ za 2007. godinu.

Kako je u međuvremenu dakle prošlo 10 mjeseci od pokretanje navedene inicijative, molim evo u ovom slučaju predsjedavajućeg Savjeta ministara da mi odgovori:

'1. Šta je Savjet ministara preduzeo na regulisanju pravnog statusa „Službenog lista BiH“?

2. Kada će zakonski prijedlog o regulisanju pravnog statusa „Službenog lista BiH“ biti upućen u parlamentarnu proceduru?

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Pitam ima li dalje pitanja.
Zaključujem ovu točku.

Prelazimo na točku 2., to je:

Ad. 2. Usvajanje Zapisnika 32. sjednice

ILIJA FILIPOVIĆ:

Otvaram raspravu o Zapisniku.
Želi li netko riječ?
Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Zapisnik 32. sjednice.
Tko je „za“?
Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Zapisnik 32. sjednice.

Točka 3. je:

Ad. 3. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o izmjeni i dopuni Okvirnog zakona o visokom obrazovanju u BiH po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički je dom usvojio razmatranje Prijedloga zakona po žurnom postupku nakon čega je Prijedlog zakona o izmjeni i dopuni Okvirnog zakona o visokom obrazovanju u predloženom tekstu i usvojio Zastupnički dom.

Ja otvaram raspravu, dakle o proceduri.
Želi li netko riječ?
Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje proceduru žurnoga postupka po članku 122.
Tko je „za“?
Konstatiram da je to 14, 13, i jedan „suzdržan“ glas.
Prihvatili smo proceduru po žurnom postupku.

Ja sada otvaram raspravu o Prijedlogu zakona.
Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovaj prijedlog zakona pod točkom 3. po žurnom postupku.

Točka 4. je:

Ad. 4. Prijedlog zakona o kontroli vanjskotrgovinskog prometa roba i usluga od strateške važnosti za sigurnost BiH, s Izvješćem Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće i moram vas upozoriti, tko nije pročitao pažljivo, da Zajedničko povjerenstvo ... dakle nije prihvatilo Prijedlog zakona u cjelini. Zastupnički dom je usvojio zakon s jednim amandmanom.

Ja bih riječ dao predsjedatelju Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost, gospodinu Branku Zrno.

Izvolite, gospodine Zrno.

BRANKO ZRNO:

Hvala lijepa, gospodine predsjedavajući.

Dame i gospodo, imate pred sobom Izvješće iz ovog povjerenstva o Zakonu o kontroli vanjskotrgovinskog prometa roba i usluga od strateške važnosti za sigurnost BiH. Nažalost, ovaj zakon nije dobio pozitivnu ocjenu na Zajedničkom povjerenstvu. Sad smo u jednoj pomalo čudnoj situaciji. Imamo ga usvojenog u Zastupničkom domu i mislim da bi bilo uistinu loše da ovaj zakon završi svoj put u Domu naroda i da ponovo krećemo od početka, da obnavljamo kompletnu proceduru i da čekamo taj zakon. To govorim ... zbog iznimne važnosti ovoga zakona, jer je jedan od onih zbog kojih se otvorilo toliko priča u državi BiH. Zato ja predlažem ako je moguće (a poslovnički jeste) da ne prihvatimo Izvješće Zajedničkog povjerenstva, da odbijemo Izvješće ovog povjerenstva. Time automatski zakon ponovo vraćamo ovom povjerenstvu. Ja vjerujem, jer na kraju i vodim to povjerenstvo, zato i moram vjerovati, da imamo i da možemo iznaći i razloga i mogućnosti i snage, na kraju krajeva, ali i zdrave pameti da ovaj zakon završi onako kako mora završiti kao zakon. To je moj prijedlog, ne samo moj, mislim, i vidim i reakcije kolega koji su članovi ovog povjerenstva da on ne treba ovdje završiti svoj put, da ga treba vratiti ovom povjerenstvu i da ga na sljedećoj sjednici Doma usvojimo. Vi se izjasnite o tom prijedlogu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Zrno.

Dakle, ja otvaram raspravu i dajem riječ gospođi Majkić.

Izvolite, gospođo Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, pokušali smo završiti ovaj posao na poslednjoj sjednici Komisije za odbranu i bezbjednost i bilo je zaista puno natpisa u novinama koji su netačni, neistiniti, od priče da je to jedan od evropskih zakona, a ovo nije zakon koji je uslov za bezvizni režim. Dakle to je zakon kakav već imamo, ovo su trebala biti neka poboljšanja. Poštovala sam tu namjeru koju je gospodin Ivanić zadnji put iznio da pokušamo u nečemu da se dogovorimo. Ja sam mislila da se možemo dogovoriti u onim stvarima gdje nam je nadležno ministarstvo podrška. I ako ovo ministarstvo smatra da se tako već radi, onda zaista ne vidim razlog ako nije nijedan principijelan razlog da se tako nešto ne prihvati.

Mislim da bi možda zakon i drugačiji (od ova tri amandmana dakle jedan je prihvaćen, dva su potpuno odbijena) i da je to više jednim strašnim negativnim stavom gospodina Džaferovića, koji je praktično učinio da ovaj zaključak Zajedničke komisije bude ovakav kakav jeste. Ja i dalje vjerujem da postoji spremnost – dakle da ono što je ovdje napisano onako kako se već radi i ono što nadležno ministarstvo koje je predlagač zakon to prihvata – da to može da dobije prohodnost i u ovoj komisiji i u ovom domu. I zato zahvaljujem kolegi Zrni za ovo, ovaj još jedan pokušaj, pa vidjećemo kako će ovo završiti.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.
Gospodin Rančić. Izvolite, gospodine Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedavajući.

Poštovane kolegice i kolege, članovi Vijeća ministara, poštovani gosti, želim kazati nekoliko riječi o proceduri ovog zakona kako je on imao to svoje putešestvije kroz Parlament i kroz nadležna tijela, a ponukala me je kolegica Majkić koja je ponovo pokušala prozivanjem jednog imena, indirektno ili direktno, kazati ko je odgovoran za ovo stanje ovog zakona.

Naime, ovaj zakon je od Vijeća ministara usvojen (znamo koji ministri tamo sjede) i nije bilo nikakvih problema, išao je kroz redovnu proceduru i svi mi koji smo bili zainteresovani i u nadležnoj komisiji i Ustavnoj komisiji, ali dakle svi poslanici i delegati cijelog Parlamenta mogli su podnositi amandmane na ovaj zakon.

Na prošloj sjednici kada smo učinili ustupak kolegici Majkić i kolegama iz SNSD-a, u prvom redu, a evo možemo kazati i cijelog Kluba delegata srpskog naroda, i tada je kolega Džaferović označen kao krivac zašto evo oni ne mogu podržati ovaj zakon, govoreći da je kolega Džaferović taj koji je eto spriječio da se dobije pozitivno mišljenje o ovom zakonu, na način da su prošli njegovi amandmani koje je uložio a, kad su došli na red amandmani neki drugih kolega, evo, on to ili druge kolege nisu podržale.

Naravno, ni tada šta je govoreno, a evo i sada, nije tačno, jer amandmani kolege Džaferovića nisu njegovi lični, šta je on i kazao u smislu da je on autor nego se radi o

amandmanima za koje je on zamoljen od resornog ministarstva da ih podnese i da se popravi tekst zakona i zato su prihvaćeni, jer se radilo o popravci zakona, dok druge amandmane nismo prihvatili zato što smatramo da oni ponovo dovode u pitanje nadležnosti i resornog državnog ministarstva, je li, i cijelog Vijeća ministara, u odnosu na nadležnosti entiteta i eventualno Brčko Distrikta.

Želim kazati da taj navod, pa o navodnoj krivici kolege Džaferovića, nije tačan i stoga što nakon što amandmani nisu usvojeni na Komisiji za odbranu i sigurnost, sve kolege koji su imali svoje amandmane, a nisu prihvaćeni na ovoj komisiji i željeli su ih ponovo braniti – mogli su ih uložiti da ih brane na Domu. Kolegica Majkić koja je bila ovlaštena ili kolega Zoran Koprivica koji je jel' podnosilac bio amandmana, nisu iskoristili tu poslovničku mogućnost, a spremni su drugoga okriviti.

Nakon što smo učinili ustupak, ponovo smo zakon razmatrali i učinili smo napor i prihvatili jedan od tri amandmana na kojima je insistirala kolegica Majkić, bili smo spremni još neke amandmane prihvatiti, ali ona je odustala od tih amandmana i dakle ponašanje na način *ili će biti kako ja kažem ili neće biti zakona*, naravno, nije dopustivo. I u konačnom, nije dopustivo takve aktivnosti voditi i tako se ponašati, nije ispravno, nije kolegijalno, a drugoga okrivljivati za stanje zakona, odnosno eventualno neusvajanje zakona.

Dakle, slažem se sa prijedlogom kolege Branka Zrna, našeg predsjedika Komisije za odbranu i sigurnost da poštovane kolegice i kolege delegati ne prihvatimo negativan izvještaj ove komisije i da vratimo još jednom zakon u proceduru pred ovu komisiju, da damo još jednom šansu da bi usvojili ovaj zakon.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Čuli smo i ima li potrebe još netko da razvijemo priču ... Gospodin Rajić.

Izvolite.

BOŽO RAJIĆ.

Hvala, gospodine predsjedavajući. Pozdravljam sve kolegice i kolege i predstavnike Vijeća ministara i ostale nazočne na ovoj sjednici.

Nemam namjeru širiti raspravu, ali imam potrebu se očitovati u odnosu prema ovome zakonu sa jednog drugog kuta promatranja. Dakle, neće nama puno koristiti da mi danas govorimo tko je odgovoran i bilo čije ime da spomenemo u tom kontekstu neće nam pomoći puno, jer ja samo želim podsjetiti i sebe i sve druge da ovaj zakon predstavlja jedan od uvjeta za ublažavanje viznog režima za građane BiH, a svi znamo (dobro, gospođa Majkić vrti glavom) ne mora biti izričiti uvjet, ali jeste jedan od poteza kojim se manifestira politička volja da se ide u europskom smjeru, a svi dobro znamo kako ovih dana BiH na određen način gori zbog izostavljanja iz kruga zemalja kojima se daju olakšice i dolazi do određenih i kvalifikacija i kvantifikacija koje nisu korisne ni ovoj zemlji, ni nama svima ovdje.

Prema tome, odgovornost je na Parlamentu BiH kao zakonodavcu, neovisno o tome čijim imenima mi ovdje baratali na ovaj ili na onaj način. I u tom smislu ja želim, da bismo pokazali duh i dobru namjeru, podržati prijedlog koji je predsjedavajući iz Zajedničkog povjerenstva gospodin Rančić podržao pa i kao i gospođa Majkić, također u svojoj raspravi, da se ovo vrati Povjerenstvu, da se odbije njihovo negativno mišljenje, da u najskorijem mogućem roku dobijemo zakon i da riješimo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Čuli smo gospodina Rajića. Ima li potrebu još netko?

Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje, prije svega, Izvješće Zajedničkog povjerenstva. Dakle, mi smo dobili Izvješće Zajedničkog povjerenstva koje je negativno. I dobili smo prijedlog predsjedatelja Povjerenstva da odbijemo ovo izvješće i vratimo Povjerenstvu, dakle na ponovno odlučivanje ovaj akt. Mi moramo prije svega izjasniti se o Izvješću Zajedničkog povjerenstva. Ono je negativno, bilo bi dobro ne prihvatiti dakle ovo kako bi to mogli vratiti.

I ja sad pitam tko je za to da podržimo negativno mišljenje ovog povjerenstva.

Ima li netko tko je "za" da to podržimo i da time pada ovaj zakon.

Dakle, tko je „protiv“?

Moramo ispoštovati proceduru, dakle mi smo odbili negativno stajalište i ja vas molim, dakle, samim tim mi moramo odlučiti što ćemo dalje.

Dakle, ja vas molim da sada prihvatimo prijedlog gospodina Zrne da vratimo ovaj zakon ponovno Zajedničkom povjerenstvu na ponovno odlučivanje, s molbom da se uloži maksimalni napor da se postigne konsenzus i da ovaj zakon – dakle, postignite konsezus oko ovih spornih amandmana – da ovaj zakon praktično dobijemo u Domu naroda.

Tko je „za“ da to vratimo ovom povjerenstvu na doradu?

Jel' netko „protiv“?

„Suzdržan“?

Dakle, jednoglasno smo utvrdili vratiti Zajedničkom povjerenstvu na ponovno odlučivanje.

Prelazimo na točku 5., to je:

Ad. 5. Prijedlog zakona o javnim nabavama

ILIJA FILIPOVIĆ:

Riječ je o drugom čitanju. Predlagatelj je Vijeće ministara. Dobili ste Izvješće Povjerenstva. Povjerenstvo je prihvatilo 33 amandmana, koje je prihvatio i Zastupnički dom.

Ja molim gospođu Majkić, dakle kao predsjedateljicu Povjerenstva za financije i proračun, da nas uvede u raspravu.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, kao što je poznato, Komisija je raspravljala u drugom čitanju i u drugom čitanju amandmana su uložili gospodin Koprivica i gospodin Rančić. Imate ovdje prijedlog svih amandmana. I na kraju, većinom glasova je prihvatila Prijedlog zakona o javnim nabavkama BiH, sa usvojenim amandmanima, te konstatovala da je zakon neophodno donijeti, pa predlaže Domu naroda Parlamentarne skupštine njegovo usvajanje. To je stav Komisije.

Ja kao predsjedavajuća Komisije iznosim prvo stav Komisije, a onda želim da kažem lični stav. S obzirom da tri amandmana iz cijelog seta amandmana koje je gospodin Koprivica podnio, a to su tri ključna amandmana koja su veoma značajna za nas koji dolazimo iz RS, s obzirom da ništa nije od toga, znači ni ta tri amandmana nisu prihvaćena, mi nećemo moći podržati prijedlog ovog zakona.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Čuli smo gospođu Majkić.

Ima li potrebe, ima li netko od predlagatelja potrebu iz Vijeća ministara da progovori o ovome?

Nema. Ako se nitko ne javlja za riječ, ja zaključujem raspravu.

Ispričavam se, gospodin Rančić. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Dakle, evo kratko, ista situacija kao i .../mikrofon kratko isključen/ ... u proceduri Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama kojim se u dobrom dijelu popravljala procedura javnih nabavki u BiH, olakšavala se primjena u smislu i za one koji su vršili nabavke i one koji su nudili te usluge, i znamo da kolegica ni taj zakon nije podržala, tada je išla sa prijedlogom da idemo sa cjelovitim zakonom. Vi znate da je predlagala da Vijeće ministara sačini cjelovit tekst 'Zakona o javnim nabavkama'. Vijeće ministara je uradilo prijedlog, imamo stavove da je taj zakon u skladu sa evropskim, sa direktivama vezano za ovu oblast, i evo ponovo smo u poziciji da kolegica ne želi podržati takav zakon. Osnovna intencija je da naši propisi o javnim nabavkama treba da objedine ovu oblast, da su u skladu sa direktivama iz Evrope, a intencija kolegice i njenih amandmana je da se podijeli ova oblast, da se naprave dvije agencije, dvije procedure, dva procesa itd., itd.

Evo, to je razlog zašto, nažalost, nismo u stanju da donesemo ovaj zakon o javnim nabavkama.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
 Želi li još netko riječ?
 Zaključujem raspravu.

Stavit ćemo na izjašnjavanje, dakle Prijedlog zakona.
 Tko je „za“ Prijedlog zakona?

DUŠANKA MAJKIĆ
 /nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da, glasujemo o Prijedlogu zakona. Komisija je dala pozitivno mišljenje.

Tko je „za“ Prijedlog zakona?
 Konstatiram da je 10 iz Federacije dalo podršku ovom zakonu.
 Tko je „protiv“?
 Tri, pet iz RS. Zakon nije prošao.

Idemo na točku ... Samo malo, ispričavam se. Da, nema entitetske većine. Ja moram ponoviti. Pitam ima li konsenzusa. Nema. Moram ponoviti drugi krug. Ako bude isti rezultat, zakon je pao.

Dakle, tko je „za“ ovaj zakon?
 Tko je „protiv“ ovog zakona?
 Dakle, imamo pet glasova „protiv“ iz entiteta RS i zakon nije dobio podršku.

Idemo na točku 6.

Ad. 6. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara

ILIJA FILIPOVIĆ:

Povjerenstvo je prihvatilo Prijedlog zakona u predloženom tekstu i predlaže Domu da Dom usvoji zakon uz prijedlog pravno-tehničkog ispravka, a on se odnosi na to da umjesto pozivanja na alineju 10. stoji pozivanje na alineju 12. To je omaška, dakle imamo takav jedan dopis koji je stigao i upozorio nas na ovakvu jednu pogrešku. Zastupnički dom je usvojio zakon u predloženom tekstu.

Ja otvaram raspravu.
 Miro, izvoli. Gospodin Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo, gospodine predsjedatelju, pozdravljajući Vas i supredsjedatelje, uvažene kolege i sve nazočne ovoj sjednici.

Želim da zahvalim stručnoj službi Ustavnopravnog povjerenstva, kojim rukovodi tajnik doktor Hasić, koji su uvidjeli da se radi o pogrešci i koji možemo svesti pod tehničku grešku i to što ste Vi rekli da se doista radi, jer nije praćeno od strane predlagatelja zakona svih dosadašnjih šest izmjena i dopuna ovog zakona i zato je došlo, vjerujem, do takve pogreške, jer je ovo bio prijedlog izmjena i dopuna na osnovni tekst usvojenog zakona davno prije, koji je doživio, rekao sam, već šest izmjena i dopuna. Zato mi u Povjerenstvu smo i predložili da usvojimo i ovaj dodatak našega izvješća ovdje na Domu.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Želi li još netko riječ?

Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona, zajedno s prijedlogom našeg povjerenstva da popravimo ovo *12* umjesto *10*.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovaj prijedlog zakona, sa 14 glasova, sa 12 jer trenutno nemamo gospođu Majkić i gospodina Tihića koji su na trenutak izašli iz sale.

Točka 7. je:

Ad. 7. Prijedlog zakona o zabrani diskriminacije

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ovo je drugo čitanje. Dobili ste Izvješće Zajedničkog povjerenstva. Povjerenstvo je prihvatilo sedam amandmana. Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon sa šest amandmana. Amandman je obnovio gospodin Adem Ibrahimpašić; ovaj amandman koji mu osporava prihvaćeni jedan amandman u Povjerenstvu i, prije nego što otvorim raspravu, ja ću dati riječ gospodinu Ademu Ibrahimpašiću.

Izvolite, gospodine Ibrahimpašiću.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Ja nisam autor ovog amandmana, autor je gospođa Mirjana Malić. Radi se o tome da usvajanjem ovog amandmana na ovom domu imali bi istovjetan tekst i u jednom i u drugom domu i izbjegli bi usaglašavanje i nepotrebno gubljenje vremena.

Da vas podsjetim, radi se o Amandmanu na Amandman Komisije kojim se predlaže da se isti briše jer je on suprotan direktivama EU. Dakle diskriminira, praktično, eliminira privatni sektor iz toga svega, pa se to sad vraća na ovaj način da se to odnosi i na privatni i na javni sektor i da se ne može desiti da je neko amnestiran od takve diskriminacije. Ako hoćete da vam pročitam obrazloženje, mogu, ali mislim da ste razumjeli.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Mislim da nije nužno.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Nema potrebe. Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ima li još netko potrebu?

Dakle, razumjeli smo da prihvaćanjem ovog amandmana gospodina Ibrahimpašića, mi praktično imamo identičan tekst kakav je prihvatio i Zastupnički dom.

Ja ne zaključujem raspravu.

Pitam ima li još netko potrebu.

Zaključujem raspravu i stavljam na izjašnjavanje ovaj amandman gospodina Ibrahimpašića.

Tko je „za“ ovaj amandman?

Konstatiram da smo jednoglasno ..., dakle sa 12 glasova, prihvatili ovaj amandman gospodina Adema Ibrahimpašića koji je postao sastavnim dijelom ovog zakona i mi imamo sada praktično tekst u identičnom obliku kao i Zastupnički dom.

Ja vas molim sada da se izjasnimo o Prijedlogu zakona.

Tko je „za“ Prijedlog zakona?

Konstatiram da smo, također s 12 glasova, prihvatili Prijedlog zakona i imamo identičan tekst kakav ima i Zastupnički dom. Nema potrebe za bilo kakim usuglašavanjem.

Prelazimo na točku 8.

Ad. 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o konkurenciji (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara

ILIJA FILIPOVIĆ:

Povjerenstvo je dostavilo Izvješće i prihvatilo Prijedlog zakona s tri amandmana. Zaključilo je isto tako da je potrebno napraviti neke nove tehničke obrade teksta Prijedloga zakona. To će oni uraditi sukladno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa i prije objave to dostaviti u čistopisu. Da vas izvijestim samo da je Zastupnički dom usvojio ovaj zakon sa šest amandmana. Nema ovdje gospođe Čolo, ali mislim da ako prihvatimo sa ova tri amandmana koje je usvojilo naše povjerenstvo, a šest amandmana na ovaj zakon je prihvatio Zastupnički dom, mi ćemo morati imenovati Povjerenstvo za usuglašavanje.

Ja otvaram raspravu.

Zaključujem raspravu i molim predsjednike klubova da predlože po jednu osobu za usuglašavanje. Izjasnit ćemo se prvo o ovom zakonu, prihvatit ćemo ga, pa ćemo onda usuglašavati to što prihvatimo.

Dakle, tko je „za“ ovakav Prijedlog zakona sa predložena tri amandmana?
Konstatiram da smo jednoglasno, s 13 glasova „za“, prihvatili Prijedlog zakona.

I sad, vas molim, predsjednike klubova. Gospodine Rančić, osobe za usuglašavanje?

HAZIM RANČIĆ
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Alma Čolo. Magistrica Alma Čolo.
Klub Hrvata?

BRANKO ZRNO:

Ja.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Branko sebe predlaže, vrlo demokratski.
Molio bih onda Klub Srba.

DUŠANKA MAJKIĆ:
Gospodin Šaraba.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Šaraba. Jel' tako misli i predsjednik Kluba Srba o gospodinu Šarabi? Ja sam prozvao predsjednika. Je li prihvaća gospodina Šarabu?

Predlažem dakle Povjerenstvo za usuglašavanje u sastavu: magistrica Alma Čolo, Branko Zrno i gospodin Šaraba Slobodan.

Tko je „za“ ovo povjerenstvo? Molim da se izjasnimo. Srbi, hoćemo glasati, da se izjasnimo o ovom povjerenstvu?

Dakle prihvatili smo ovo povjerenstvo jednoglasno, u sastavu: Čolo, Branko Zrno, gospodin Šaraba.

Priključila se i gospođa Čolo. Dobro došla, nastavljamo raditi i na točki smo 9. dnevnoga reda.

Na točki smo 9. dnevnog reda, to je:

Ad. 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju depozita u bankama BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće. Zastupnički dom je prihvatio ovaj zakon u predloženom tekstu. Ima li potrebe?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nema potrebe.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Otvaram raspravu.
Pitam tko želi riječ.
Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Tko je „za“ ovakav Prijedlog zakona u prvom čitanju?
Konstatiram da smo prihvatili Prijedlog zakona, s 14 glasova „za“, u prvom čitanju.

Prelazimo na točku 10., to je:

Ad. 10. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o državnoj himni BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Mišljenje Ustavnopravnog povjerenstva. Zastupnički dom je u prvom čitanju prihvatio predloženi tekst himne BiH. Ja molim, evo dat ću riječ predsjedatelju Ustavnopravnog povjerenstva, ako ima potrebu.

Ima li Miro potrebu? Nema.

Otvaram raspravu.

Profesor Neimarlija, pa Šaraba.

HILMO NEIMARLIJA:

Gospodine predsjedavajući, kolege delegati, gosti, drago mi je što mogu da vam se obratim povodom stizanja na dnevni red Prijedloga zakona o izmjeni Zakona o državnoj himni kojim naša himna, koja ima, po mišljenju muzičara i muzičkih eksperata, zaista ovu muzičku rječitost vrlo uvjerljivu i ubjedljivu, treba da postane, da tako kažem, rječita i u ovom svom tekstualnom dijelu i da vas pozovem da podržite prijedlog do kojeg se došlo nakon dugog rada Komisije koja je radila u sastavu od 11 članova, među kojima je bilo šest poslanika, zapravo trojica delegata, gospoda: Drago Ljubičić, gospodin Branko Zrno, Hilmo Neimarlija iz Doma naroda; Slavko Jovičić, Adem Huskić i Martin Raguž iz Predstavničkog doma; četvorica uglednih pjesnika bosanskohercegovačkih: Ranko Risojević, Abdulah Sidran, Mile Stojić i Predrag Bjelošević i etnomuzikolog gospoda Panić-Kašanski iz Brčkog.

Komisija je dugo radila i, kao što znate, imali smo na javnom natječaju 339 prijedloga teksta himne, nakon jednog rada u kojem su članovi Komisije zaista pokazali izuzetnu ... dobru volju i spremnost da ustraju u traženju najoptimalnijeg rješenja. Postigli smo rješenje time što smo došli do jednog usaglašenog, kreativno riješenog miksa, da kažem, između dva teksta koji su od početka se tako nametnuli i nosili su te najbolje mogućnosti i da zadovolje dakle i estetske i, zašto ne reći, političke i funkcionalne zahtjeve koje ... himna ili tekst himne podrazumijeva. I dakle, uz pomoć ovih napose pjesnika koji su u tome učestvovali, Komisija je na kraju došla do rješenja koje je jednoglasno podržano, koje su prihvatili i autori. Kao što znate, ... sretna okolnost je bila da je jedan od autora upravo autor muzike, gospodin Šestić, drugi autor je Benjamin Isović. I mi smo svoj jednoglasno dakle prihvaćeni prijedlog uputili Vijeću ministara koje je po mom sudu vrlo sretno imalo i svojih sugestija i primjedbi i na njihove sugestije reagirali su autori i uz saglasnost Komisije i tekst koji smo mi prihvatili oni su dodatno dakle još obradili, u skladu sa zahtjevima i preporukama Vijeća ministara. I tako dotjeran dodatno, ja bih rekao, zbrušeni tekst Vijeće ministara je jednoglasno prihvatilo i uputilo ga nama u parlamentarnu proceduru i evo čuli smo: Predstavnički dom je prihvatio tekst. I, prijedlog teksta himne BiH, ja vas pozivam da ga podržite, da i mi to prihvatimo, ističući dakle zaista napor, dobru volju, kompetentnost članova Komisije, s jedne strane, i, s druge strane, evidentnu činjenicu da ovaj tekst predloženi, ... može se o njemu razgovarati koliko je on poezija tog najvišeg stila, ali nema nikakve dvojbe da ovaj tekst na najljepši mogući način, ja bih rekao, zadovoljava osnovne uvjete koje tekst te himne naše zemlje treba da ima. Zadovoljava i estetske zahtjeve, zadovoljava ove čisto funkcionalne državne i zadovoljava, naravno, i političke zahtjeve. I u tom smislu držim da je zaista jedno maksimalno moguće sretno rješenje i sretan prijedlog pa vas evo pozivam da ga prihvatite i podržite.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Neimarliji.

Gospodin Ivo Miro Jović. Ispričavam se, Šaraba, pa Ivo Miro Jović. Oprostite, gospodine Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem se gospodinu predsjedavajućem.

Dakle, mi smo prethodni Zakon o himnoj dobili na način da ga je nametnuo visoki predstavnik, došao nam je odozgo i evo sad imamo jedan napor i pokušaj rada naše komisije da dobijemo i tekst, a i novu orkestarsku partituru himne. Ja lično uvijek želim i očekujem da tekst himne doživim kao neke svečane riječi koje u čovjeku treba da probude odgovarajuća osjećanja. Uz uvažavanje rada ove komisije koja je zaista imala ogroman i veliki posao, kao što je rekao moj uvaženi prijatelj gospodin Neimarlija, koja je na kraju bila u situaciji da dva teksta spoji u jedan i da dođe nešto što će zadovoljiti bar većinu članova Komisije, ja u tekstu ove himne, dakle u ovom materijalu koji je nama ponuđen ne vidim taj svečani dio, niti vidim da u ovom tekstu ima neki uzvišeni stil.

Zbog svega toga a i zbog činjenice da zaista ove riječi u meni ne bude nikakva osjećanja, moj odnos prema ovom tekstu je negativan i ja ga neću podržati.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospodin Jović, pa gospodin Zrno.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo, gospodine predsjedatelju.

Ja imam nešto što bi se moglo podvesti između stručnog i tehničkog, a to je da ovdje se utječe na članak 3. dosadašnjeg Zakona o državnoj himni BiH. Predlagatelj se opredjelio izreći: himna se sastoji od teksta i orkestarske partiture. Smatram da to nije dobro izrečeno, poglavito ako se uzme da u obrazloženju stoji da 'himna je reprezentativna pjesma koja se pjeva ili svira'. Smatram da orkestar ne može pjevati.

Ili u dodatku obrazloženja stoji da je BiH dobila melodiju, a da je odbijen tom zgodom tekst. Predložio bih da bi bilo prijateljskije i bolje obrazloženje da je rečeno da 'himna se sastoji od teksta i notne partiture ili glazbene partiture'.

To je ... na dva mjesta, znači u prvom stavku i trećem stavku nakon završetka tekstualnog dijela himne. To je članak 1. (jeste govorim o njemu) ovog zakona i mislim da bi na taj način bilo sasvim stručnije i drugojačije, a ne bi trebalo jer znam da je Zastupnički dom već usvojio, pa ne bi trebalo nikakva usuglašavanja.

I jedno praktično pitanje. Nadam se na sljedećem zasjedanju ili vrlo skoro imat ćemo izjašnjavanje u konačnoj formi o ovom zakonu. Predložio bih da kao posljednja instanca odlučivanja o tekstu i ovdje i javno promoviramo prvu izvedbu nakon usvajanja.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja bih samo molio dalje govornike, bez ulaženja u pojedinosti i bez amandmanskih djelovanja na tekst, jer ovo je prvo čitanje o načelima.

Gospodin Zrno, pa doktor Ljubić.

BRANKO ZRNO:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja sam upravo mislio upozoriti na to na što ste Vi sada upozorili. Jer himna je prošla put koji mi zovemo procedurom, izvan tih procedura se ne može ići. Prije svega, riječ je o jednom profesionalnom radu. Doduše, ja nemam glazbenoga obrazovanja ali poetiku znam, to mi je struka i o tome nije problem govoriti. Himna je pravljena, ljudi moji, (... nema kolege Šarabe), po zadaći. Himna je rezultat domaćega zadatka i ona je tako urađena. I šta je ovdje bitno: znamo mi svi šta je himna i još i od Helade do sada kako se razvijala, kako je nastajala, koja je prvobitna namjena bila, ... u kojoj je funkciji sada. I to je apsolutno nebitno.

Ova himna, ... ovo što je nama ponuđeno, jednostavno je prošlo potrebitu proceduru. I dobro je ... što su reagirali članovi Vijeća ministara na način na koji su reagirali i dobro je što su plaćeni profesionalci profesionalno prihvatili sugestije, uradili po sugestijama dodatnim ono što je trebalo uraditi uradili, na kraju krajeva, objedinili u ovoj himni BiH. I sad imamo ono što ja stvarno mislim, ne ulazeći u nekakve estetske vrhunske vrijednosti ponuđenoga teksta, što čak nije ni moguće ovdje, ali držim da apsolutno nije ni potrebno, nije ni potrebno. Držim da mi, uistinu, bez zastoja i bez promišljanja možemo podržati ovaj tekst, jer formu, poetsku formu koju smo dobili, ne ocjenjujući, samo laički promatrajući, ne možemo spoznati niti prihvatiti kao rezultat amaterizma. Ona je rezultat profesionalnoga rada po zadanim mjerilima. Znači, to je najbitnije, to je konačan uradak. Mislim da je nađeno jedno dobro, (nemamo mi potrebe jedan drugom objašnjavati zašto), jedno pravo i dobro rješenje za ono što se može zvati državnom himnom. Ovo što je kolega Jović predložio, to svakako, to je jedan svečani čin koji, ja sam mislio da se čak podrazumijeva, ne da ga mi tražimo nego da se podrazumijeva, i da to, taj svečani čin bude uistinu ovdje, a ne negdje drugdje. Jer ova himna je ipak produkt ovoga parlamenta.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Doktor Ljubić, izvolite.

BOŽO LJUBIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Kolege izaslanici, delegati, gospodo ministri u Vijeću ministara, dakle, ja sam sudjelovao u predlaganju ovoga teksta još kao član Vijeća ministara i znam da je tamo bila jedna vrlo

konstruktivna rasprava i da su, da tako kažem, vrlo tolerantno uvaženi prijedlozi koji su se čuli na izvorni tekst koji je došao nama na Vijeće ministara. I stoga dakle cijenim i trud autora i koautora koji su to na jedan profesionalan način uklopili u ovaj tekst koji je pred nama.

Ono što ja želim ovdje reći i na neki način se referiram na izlaganje kolege Šarabe, to je dakle ovaj tekst himne. Ja smatram da ustvari uzvišeni osjećaj u nama stvara ono što ova himna simbolizira, a ne sam njezin tekst. Dakle, ja ovdje zbilja ne vidim ni jednog razloga da mi svi skupa Bosanci i Hercegovci, koji gajimo privrženost svome zavičaju, ovoj zemlji, a ja zemlju uvijek razlikujem čak i od države, nemamo jedan uzvišen osjećaj kada ... jedna takva himna se pjeva ili svira. Zato mislim da bi bilo dobro da jedan takav simbol mi prihvatimo jednoglasno, ako je ikako moguće ovdje u Domu.

S druge strane, diskusija kolege Jovića, mislim da je na mjestu u onom dijelu u kojem se odnosi na partituru. Vi znate da himnu ponekad svira samo jedan instrument, truba naprimjer himnu svira. A orkestar može biti različit ili kad se piše orkestarska partitura ona je različita i prilagođena orkestru. Prema tome, ja mislim da bi bilo puno primjerenije da tu stoji dakle notna partitura. ... Dakle, evo ja, ja naravno podržavam usvajanje ovoga zakona i pozivam i sve ostale da ga podržimo ako je moguće jednoglasno.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospođa Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Slažem se sa onima koji kažu da imali smo domaći zadatak i trebali smo da ga završimo. Jedno moje pitanje je: Da li smo domaći zadatak koji smo sami sebi dali, dali prerano, pa nismo uspjeli da uradimo preče, nešto što je preče, prije nego što uradimo ovaj dio zadatka?

Čitala sam ne znam koliko puta ove riječi i prvi utisak je da su dali toliko, ustvari, da je dato toliko ograničenja da jednog naroda ne bude previše, a drugog premalo, da je hima izgubila svoju autentičnost. Gledala samo koji to segment bi trebao da me dodirne, odnosno građane ove zemlje koji bi imali takvu himnu. Ja zaista ne bih mogla da kažem: himna treba da bude simbol, odnosno svečana pjesma BiH, koja je duboko podijeljena, zemlja u kojoj se malo šta može zajednički dogovoriti. Pa onda ne znam otkud nam vjera da možemo se dogovoriti oko nečega što je tako značajno za jednu zemlju kao što je himna.

Mislim da je ovo najgori trenutak u kome o tome govorimo. Trenutak ... u kom smo donijeli takvu odluku bio je neuporedivo bolji, mnogo više stvari je bilo oko čega se moglo dogovoriti nego što je to danas. Danas u ovoj zemlji nemamo dogovor o ključnim stvarima kako će nam zemlja izgledati za godinu dana, a kamoli da se tako lako dogovorimo šta će nam biti himna iza koje će stati sva tri naroda u BiH.

Dakle, to nije svečana pjesma koja dodiruje mene. Pitala sam neke građane, dala sam im ovaj tekst i pitala šta im to predstavlja. Bez obzira na to, kvalitet ljudi koji su učestvovali u tome, vi ste mogli da date u bilo koju muzičku kovačnicu da iskuju himnu prema instrukcijama koje im date i da ne sumnjate uopšte da imamo zaista muzičkih talenata, da ne sumnjamo da to može biti uspješno izvedeno. Ali himna koja će ipak izazvati osjećaj koji treba da izaziva himna, znamo kako je to izgledalo u bivšoj nam državi – nije ova pjesma. I zato mi nećemo podržati ovo, principe ovog zakona.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Prvo je, dakle riječ dajem gospođi Čolo, nakon toga doktor Ivanić.

ALMA ČOLO:

Hvala, predsjedavajući.

Ja bih malo replicirala gospodinu Slobodinu Šarabi koji je rekao da je ovaj Zakon o himni nametnuo visoki predstavnik. Ja ne znam, možda ja griješim, ali ko je sjedio u ovom parlamentu u periodu 1998. – 2000., a mislim da je gospodin Hilmo Neimarlija i ja sam bila u Predstavničkom domu, da smo mi slušali melodije himne, izabrali smo, znači postigli smo konsenzus oko sadašnje melodije himne. Mislim da smo svi I kad smo mogli tad prije toliko godina, prije 10 godina se dogovoriti, a eto, ne znam, ja sam ubijeđena da smo mi tada izabrali svi jednoglasno i da smo se pitali poslanici iz reda bošnjačkog naroda, jer nismo znali ko su autori tog muzičkog dijela himne, nismo znali ko su autori, samo smo čuli melodiju i onda smo se čudili kako smo svi glasali; uglavnom, većina nas je glasala za tu istu melodiju koja je sada naša himna.

... Iznenaduje me sada ovo što Vi govorite, gospođo Majkić, da kod Vas ove riječi ne bude nikakva osjećanja. Ja mislim da treba vrijeme da prođe da bi kod sviju nas probudilo nekakva osjećanja, jel' ovo je nešto što je novo, što treba da postane tekst himne BiH. I vjerujte, za mene je ovo neshvatljivo i strašno mi je teško kad čujem ovakve riječi u ovom parlamentu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospođa Majkić ima repliku, replika doktor Ljubić i replika Šaraba. Polako redosljedom.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Draga kolegice Čolo, meni je mnogo teže kad su mnoge stvari ovdje koje se dešavaju plod naših nesporazuma, kad ne možemo se dogovoriti o mnogim značajnim stvarima i ne možemo učiniti nikada ni jedan ustupak, to je mnogo tragičnije od toga što ne možemo izabrati riječi himne. Kad bi bilo ovo o čemu sam rekla, dakle kad bismo ... uvažavali mnogo više jedni druge, mnogo više ustupaka jedni prema drugima činili, himna bi došla sama po sebi, ne bi trebali nikoga ubjeđivati da to uradi.

Postoji osnovni problem ovdje koji među nama treba riješiti, mi ne možemo osnovne stvari dogovoriti, nijednu stvar ne možemo dogovoriti. Dakle, svaki zakon, svako rješenje – sve

je plod naših nesporazuma. I mi u takvim nesporazumima hoćemo da nađemo jedinu stvar oko koje ćemo se dogovoriti, a to je himna, riječi himne. Mislim da ... to nas demantuje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Čuli smo repliku gospođe Majkić, pa replika gospodin Šaraba, pa onda doktor Ljubić po redosljedju prijava kako me je tajnik upozorio.

Izvolite, gospodine Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Dakle, gospođo Čolo, niste u pravu, a to ćemo posle da raspravimo i da dođemo do odgovora. Dakle, ovo što imamo sada je nametnuto od strane visokog predstavnika, i to je urađeno prije nekih desetak godina.

A moram da kažem i gospodinu Ljubiću, dakle stvarima različito pristupamo, dakle ja tekstu himne pristupam na takav način. Vi tekstu pristupate vjerovatno na drugi način i mi smo različiti. A BiH je jedinstvo različitosti.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Doktor Ljubić.

BOŽO LJUBIĆ:

Naravno. Dakle, osjećaji su različiti jer su oni subjektivna kategorija, mislim, ali ovdje mi danas raspravljamo o jednom zakonu koji je u nadležnosti ovoga doma da ga usvoji ili da ga ne usvoji. Time dakle više iznenađuje pristup nekim današnjim raspravama, posebice imajući u vidu proceduru na koji način smo mi došli do ovoga prijedloga, koji je prošao naravno i kroz Vijeće ministara, u kojemu su sudjelovali i predstavnici oba entiteta, sva tri naroda i, na kraju krajeva, u samoj stručnoj komisiji ... gdje su bili predstavnici svih ../kratko isključen mikrofon/.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Uključite se.

BOŽO LJUBIĆ :

Na raspravu kolegice Majkić. Naime, ja dijelim osobno dakle pojam zemlja i pojam država i, ako bi govorili o državi, onda zbilja ja kao predstavnik hrvatskog naroda imam pravo izraziti najveće zadovoljstvo podjelom države na ovakav način. Dakle, sigurno, moj negativan odnos prema postojećoj podjeli je sigurno, ja vjerujem, veći nego što je vaš, kad govorim o himni; ali kad govorimo o državi, da se vratim na to, dakle, vidite u ovoj ovakvoj državi u kojoj imamo dakle odnos kakav imamo prema njoj i ja i Vi sjedimo u državnom organu, u Domu naroda, i ovaj zastupamo sukladno Ustavu, određena stajališta, donosimo određene zakone i propise i na osnovu toga ubiremo i plaće, i to nam ne smeta, a kada su u pitanju dakle ...određene stvari, onda nam to smeta.

Dakle, ja ovdje kad se odnosim prema ovom prijedlogu i ovoj himni, onda se odnosim prema njoj i što tekst eksplicite čak i navodi *zemlje BiH, svom zavičaju*, evo ako hoćete i užem zavičaju Hercegovine. I ja zbilja ne vidim ovdje nijednoga razloga da mi ne podržimo ovaj danas, jer ovo nije jedini zakon koji bi mi usvojili oko kojeg smo se usuglasili. Ja se ne slažem da se ne možemo ni oko čega usuglasiti. Mi smo se usuglasili i danas ovdje oko desetak zakona koje smo usvojili. Dakle, usuglasili smo se, dakle možemo se usuglasiti, a oko nekih stvari ne možemo naravno još uvijek.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, doktore Ljubiću.

Imamo repliku na repliku. Polako i redosljedom: imam još tri replike i čeka doktor Ivanić za diskusiju.

Izvolite, gospođo Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Gospodine Ljubiću, Vaša opaska bi bila primjerena da je ovo Predstavnički dom, ali mi se nalazimo u Domu naroda. Ja sam ovdje obavezna kao i moje kolege da štitimo interese naroda iz kojeg dolazimo. I mi to činimo. I nikad za nikad se neće dogoditi da mi bilo koga iz druga dva naroda upozoravamo ovako trebate ili ovo ili ne trebate, nikad za nikad. Dakle, naš stav je naš stav. Ja vas molim da ga poštujuete kao što ću ja uvijek poštovati ono što bude vaš stav. Dakle, o tome se radi, mi smo u Domu naroda.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Ovo je druga replika gospođe Majkić.

Po redosljedu sad idemo: replika Zrno, gospodin Rajić, pa profesor Neimarlija.

Izvolite, gospodine Zrno.

BRANKO ZRNO.

Ma ja se baš nisam javio za repliku.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Javljali ste se u šumi ruku za replike. Ako je diskusija, ostavljam vas onda iza gospodina Ivanića.

Replika, gospodin Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Moram se složiti sa nekim svojim unutrašnjim osjećajem i javno ga izreći da su svi koji su govorili u pravu, svi, jer su replicirali jedni drugima sa potpuno različitih pozicija. Točno je što kaže gospodin Šaraba da je himna svečana pjesma, nešto što proizvodi duboko intimni i

ushićeni osjećaj. To ne može proizvesti ni svaki tekst, ni svaka glazba, i ja to ne očekujem da se danas desi, niti da ćemo mi svi biti jednako ushićeni tim tekstom, ni da ćemo ga u nekoj budućnosti, kakav god on bude, usvojiti. Neko je spomenuo himnu bivše države. Ja vam iskreno kažem, nikad me ta himna nije uzbuđivala, ja tu državu nikad nisam doživljavao kao svoju, ali to je bila himna. Prema tome, i ova himna će biti donesena, ljudi će je doživljavati na različite načine. U pravu je profesor Ljubić kad je rekao - to je subjektivni osjećaj - i mi možemo gubiti vrijeme devet dana, meni je potpuno jasno da subjektivni osjećaj na jednoj strani zastupanja političkih interesa danas nije takav da bismo mogli donijeti i ovaj tekst, i tu činjenicu treba prihvatiti, sviđalo se to nama ili ne. Dakle, meni je potpuno jasno da zastupnici iz RS-a neće podržati rješenje, zvali mi to objektivnim ili subjektivnim, ili nekim drugim pristupom, stanje je takvo i krenimo dalje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Profesor Neimarlija, izvolite.

HILMO NEIMARLIJA:

Pa, meni je žao što ću morati, evo uz prethodno izricanje saglasnosti sa onim što je kazao uvaženi kolega Rajić, da dakle razumijem i da nije problem ustanoviti da je svako od diskutanata do sada u pravu. Međutim, radi se o tome da, kažem, zato žalim što moram da primijetim da se mi izjašnjavamo u prvom čitanju. A prvo čitanje je izjašnjavanje o principima zakona i meni je žao što je i u diskusiji kolege Šarabe, posebno u diskusiji gospođe Majkić, pribjeglo se argumentaciji koja pripada drugom čitanju, a to je izražavanje odnosa prema samom tekstu, odnosno sadržaju teksta, jer ja nisam posebno insistirao na tome, htio sam preko karakterizacije rada i ove komisije i odnosa Vijeća ministara i pocrtavanja, dakle estetskih, političkih, funkcionalnih razloga, istaknuti da se u prijedlogu ispoštovalo nešto što pripada načelima teksta buduće himne.

Iz diskusija i gospođe Majkić i kolege Šarabe nisu osporena načela na kojima je nastao ovaj tekst, naprotiv. Ovaj tekst uključuje sva načela na najoptimalniji način i ja bih mogao to, vjerujte, dugo argumentirati na kojima se može praviti jedan zakon. Godinu dana ova komisija u kojoj je bilo šest poslanika, četverica pjesnika i jedan etnomuzikolog su se bavili načelima i primjenom načela koji važe za donošenje zakona. I ovdje zaista protestiram protiv svih onih koji dovode u pitanje načela na kojima je napravljen ovaj tekst kao prijedlog za donošenje zakona u prvom čitanju. O sadržaju možete i možemo diskutirati, ali oko načela, jer sve ove primjedbe koje smo čuli, koje je iznijela i gospođa Majkić, oni su zapravo kontraargumenti intenciji njezine diskusije. Oprostite, gospođu Majkić. Upravo nemamo ..., ne znam, neke za iskazivanje emotivnih doživljaja. Pa mi smo se upravo borili godinu dana da neutraliziramo prije svega eventualno negativne konotacije, negativne emocije. I cijela priča oko ovog teksta bila je u znaku zadovoljavanja načela na kojima treba da se prave zakoni u ovoj državi i u radu u kojem su bili pored nas poslanika uključeni i eksperti, zaista. I stoga je ovaj rad dragocjen, neovisno o tome da li će se tekst himne prihvatiti ili ne, da li će se zapravo sadržaj prihvatiti ili neće. Ali što se tiče načela i zakonskih pretpostavki, odrednica, uvjeta, razloga svega onoga što je motiviralo i odredilo i članove ove komisije da jednoglasno podrže tekst, što je motiviralo i članove Vijeća

ministara da jednoglasno podrže ovaj tekst, o tome, zaista, mislim da se ne može na ovaj način razgovarati.

Ukusi su – staro je mjesto i opće – različiti. I možemo dakle razgovarati dugo o tome. Ni u kom slučaju ne osporavam pravo kolege Šarabe, naravno uvažene gospođe Majkić, da imaju subjektivan odnos, da taj odnos poopćavanju također na način odnosa naroda u smislu proizvodnje nacionalne emocije na neki tekst. Ali što se tiče načela na kojima treba da se napravi neki zakon, u pravljenju ovog teksta – maksimalno se vodilo računa o tome. I vjerujte, kada bi se vodilo računa o pravljenju drugih zakonskih prijedloga kao što se vodilo računa kod ovog teksta, mi bi vjerovatno imali prvo najpismenije zakone na svijetu, najpismenije. Mislim, literalno, književno, kako hoćete, najpismenije, jer ovdje oko svake riječi mi smo imali sastanke na kojima se satima gubilo vrijeme oko jedne riječi, jer se doista, ponavljam, nastojalo i trudili smo se da zadovoljimo individualna, građanska, etnička, nacionalna, državna, funkcionalna, također i estetska očekivanja koja treba da ispuni svečana himna.

Molim vas, nemojte osporavati načela. Ne možete osporiti načela. Recite, prihvatit ćemo u drugoj fazi, da ne prihvatate tekst himne ovakav kakav je, ponudite amandmane ili drugi prijedlog, ali nije, mislim, uredu da se nesprenost da se prihvati tekst himne kao takve, neprihvanje obrazlaže pomoću osporavanja načela, jer načela na kojima je pravljen ovaj tekst su nesporna.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ispravak krivog navoda, gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani gospodine Neimarlija, rekli ste da nisam navela nijedan princip koji je nešto što bi bilo u korist ili ne u korist principa samog, tako ste maloprije rekli. Ne mogu da vas citiram pošto ste dosta dugo govorili. Postoji samo jedan princip zbog koga bi zakon trebalo donijeti, samo jedan, a to je da svaka država ima himnu koja ima evo i muzički, iako nemaju sve države ni tekst, je li.

Ja sam govorila o onome – nije stvar kako sam se maloprije izrazila, kovačnici u kojoj se himna kovala, u to ne sumnjam, mogli su biti muzički eksperti u tome – ja sam govorila o politici, o političkom trenutku za donošenje himne, jer sve to što ste vi je potrebno, ali nije bilo dovoljno. Za donošenje himne treba nam i zajednički stav da mislimo o tome na isti način. Evo ne mislimo. Mislim da je prije godinu dana, u vrijeme kada je donesena odluka da se ide, da se izrada teksta himne pokrene, uopšte, ova inicijativa i aktivnosti na tom – da je stanje u BiH bilo neuporedivo bolje. U međuvremenu se udaljavamo nepovratno jedni od drugih i u takvoj konstalaciji snaga, gdje ne možemo suštinske stvari dogovoriti (pazite, ovo što se dogovaramo i što prolazi, to su zakoni gdje nije problem, gdje imamo malu razliku), mi se ne možemo usaglasiti. Znači, prolaze zakoni gdje samo isto razmišljamo. Evo imali smo maloprije zakone koji ne mogu proći. Imamo amandmane koje predstavnici RS ne mogu, nijedan ne može proći. E, ja o tome govorim da li je trenutak s te strane i zato mislim da ovo sve što govorim je:

govorim o principima ovog zakona. Dakle, ništa nemojte me razuvjeravati. Ja poštujem vaš stav da tako mislite, ali Vas zaista molim da poštujete da ja imam takvo mišljenje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Iscrpili smo replike, krive navode. Replika na krivi navod, to je vaša treća replika. Poštovat ćemo pravilo da više od tri ne koristimo.

Izvolite, profesore Neimarilja.

HILMO NEIMARLIJA:

Ne, ja sam samo jednom imao.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dvije zabilježene imam. Izvolite, profesore. Da, jedna je diskusija.

HILMO NEIMARLIJA:

Gospođa Majkić je sad evo potvrdila opravdanost ove moje malopredašnje intervencije. Postoji razlog za donošenje teksta, zemlje imaju neke i nemaju teksta, međutim, sama je kazala, ja poštujem tu otvorenost da ovo nije trenutak za evo, da kažem, usvajanje teksta himne, odnosno da gospođa Majkić zastupa stajalište da se u ovom trenutku ne može usvojiti tekst himne, i to nema veze da je ne znam kakav tekst. Ja samo osporavam u vašem prvobitnom javljanju, da kažem, onaj sadržaj koji se tiče teksta. Nemojte dovoditi tekst u vezi sa vašom nespremnosću da prihvatite tekst himne uopće kao takav u ovom trenutku, jer to ste kazali.

Dakle, tekst nije sporan, sporno je, sami ste rekli, ovo vrijeme da se prihvati tekst, odnosno, Vi niste spremni da prihvatite tekst, i to jasno kažete. Tekst dakle nema veze sa Vašom odlukom da ne prihvatate tekst himne.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Prelazimo sad na diskusije. Doktor Ivanić, pa Zrno Branko.

Izvolite, Mladene.

MLADEN IVANIĆ:

Pa jednim dijelom u ovim nekim replikama su uzeti dijelovi onoga što sam ja htio reći. Ja sam od samog starta znao da himna, zakon, tekst himne – neće proći. I mislim da ima puno licemjerstva, neistine u cijeloj ovoj priči, vrlo iskreno. I rekao sam to na Kolegiju kada smo odlučivali o tom timu, jer ne postoje politički uslovi za to. E, druga je stvar što mi to nećemo jedni drugima u startu da kažemo, pogotovo neki, pa pristanu da uđu pa onda dogovaraju, pa onda kad sve dođe, na kraj krajeva, onda kažu sad smo protiv. Vrlo iskreno. I ja to želim otvoreno da kažem. Ja sam od starta kao član Kolegija rekao da sumnjam da će ovaj zakon dobiti podršku, jer mislim da je besmisleno taj posao uraditi u ovoj fazi. Nekome se to neće svidjeti. Ja mislim da je to iskrenije nego se igrati i prebacivati lopticama, trošiti vrijeme i onda doći u ovu

situaciju u kojoj jesmo. A jesmo u toj situaciji da je ovaj zakon teško donijeti. Ili profesore Neimarlija, Vi ste u pravu. Formalno-pravno, po mom mišljenju, vi ste u pravu. Ne treba rušiti ovaj zakon na principima, ali ja ću glasati „protiv“. Znači zašto? Da ne bi još jednom ovu farsu sve skupa gledao. Neiskrenost u kojoj nećemo da kažemo jedni drugima: ovo nije moguće ovog trenutka. I bolje da se ne trošimo i ne dijelimo i ne svađamo i ne ubjeđujemo.

Ova grupa je napravila tekst koji zaista nikog ne može uvrijediti. I ako ćemo argumentovano pričati, ovdje nema nijedne stvari koja može nekoga uvrijediti. To isto hoću jasno da kažem. Dakle, nije sam tekst toliki problem. Onda se mi zapetljamo pa se počnemo vrtiti oko neke stvari. Suština je: ne postoje politički uslovi, nisu postojali ni prije godinu i po dana, kada je, koliko ima da je formirana grupa. Nisu. Ali niko nije htio da kaže jer to ispada onako, znate, kao bolje je u startu reći ovo ne mogu, neću, nego trošiti vrijeme i stvarati uslove. A o samom tekstu i o proceduri, ja pravo da vam kažem, slažem se s vama, u tekstu nema ni neke velike emocije, ali bogami nema, a to je za BiH velika stvar, nema ništa uvredljivo. Ali nema političkih uslova i zato je bolje, vjerujte mi, što se mene tiče, ne ubjeđujem ja vas, nego vam govorim iskreno šta mislim i mislim da je to bolje, nego pričati drugačije, da nema uslova političkih da ovaj i bilo koji tekst prođe, i ne zbog formalnih nego zbog razloga da ne bi ponovo se sve to vraćalo i ponovo pravila – ja ću danas biti protiv da u ovoj fazi prođe, ne zbog ovih argumenata o čemu govorite vi, vi ste u pravu, nego jednostavno mislim da više nema smisla zamajavati se, prebacivati i ne reći pravu istinu. Evo, to je moje mišljenje. Ne govorim u ime cijelog kluba, govorim svoje mišljenje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, čuli smo jasno određenje.
Gospodin Zrno.

BRANKO ZRNO:

Zahvaljujem, iako mi se čini da je bespredmetno uopće dalje i raspravljati i replicirati. Ja mogu replicirati svima, mogu replicirati samome sebi, zato što imamo svoj rakurs iz kojega promatramo neke stvari. Na njega svatko ima pravo pa čak i načelno, na načelnim pitanjima, i ne možemo nikomu ništa osporavati.

Evo, možda nam je kolega Mladen sad malo otvorio oči. Znači, dobili smo ono što nema šanse, iako sam ja iskreno u ovaj zadnji tekst iskreno vjerovao da će naći svoje mjesto i svoju prođu u ovome parlamentu. Da ne bih ulazio u to, evo, već kazano da ovdje nema ništa apsolutno neprimjereno, da je sve primjereno, da ovo nije čak poezija, da ovo nije poezija nikakve politike nego deskripcije i misli koja pokušava, može ali i ne mora biti ni uzvišena, ni patetična, ni krupna i velika u svojoj poruci i jaka u svojoj riječi, sasvim svejedno. Znači u njoj jednostavno nema animoziteta. Ja sam je doživljavao najprije kao tekst, a to i sada kažem, tekst koji je, hajde, u ovom parlamentu i u ovoj zemlji, meni se čini, ipak prije svega bio ispit naše civilizacijske zrelosti. Nažalost, i to možemo sa različitih strana sagledavati. Ako nema za to, velim, ako nema dovoljno želje i volje da je podržimo ali ne, i bolje je da ne ulazimo u duboku i veliku priču, ulazimo u ono što je i estetika i poetika, i s tim se vrlo teško miri politika. I otići

ćemo u krajnost i mislim da je najbolje da kartonima riješimo ovu situaciju i da završimo danas ovu priču.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Ibrahimpašić, izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Hvala, predsjedavajući.

I ja ću samo dvije riječi. Mislim da tačno je to: imali himnu ne imali himnu, nama će biti isto. Onaki kakvi jesmo, mnoge stvari nećemo imati, Bog te pitaj kada, ali nećemo nikakve štete imati ili ako imamo ili ako je nemamo. Ali propuštamo jednu fantastičnu šansu, ja sam se u to uzdao, da pošaljemo poruku ovom građanstvu da mi nismo crni onako kako nas crtaju. I to mi je jako žao. Imali-nemali isto, ali poruku smo propustili.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Doktor Ivanić, replika.

MLADEN IVANIĆ:

Ma iskoristiću priliku, dakle repliciram gospodinu Zrnu, ali ustvari više da ja kažem nešto što sam zaboravio, nego oko neslaganja. Ja zaista mislim, kad su ovakve teme u pitanju, da mora postojati politička saglasnost iza koje se onda čvrsto stoji i da se u ovakve poslove ne treba ulaziti napamet kao što se ušlo. I ja posebno mislim, iskreno mislim, treba, zamjeram onim partijama koje su otvarale prostor da će se kao dogovoriti, pa onda rekli nema dogovora. Jednostavno, sa ovim stvarima, ovako ne treba raditi. Jer mislim da je radna grupa korektno bila uradila i napravila izbalansiran tekst. I meni je posebno žao članova radne grupe koji su učestvovali, a ispada da sad oni su kao nešto napravili sa čime se ostali dio ne slaže, a oni su samo radili posao koji su tog trenutka bili dobili, ali neiskreno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Želi li još netko sudjelovati u raspravi? Mi govorimo o načelima. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Tko je „za“ ovakav Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o državnoj himni?
10 glasova iz Federacije „za“.
Tko je „protiv“, molit ću? Pet glasova iz RS-a „protiv“.

Ima li smisla usuglašavanje? Nema suglasnosti za promjenu stajališta.

Molim vas, tko je „za“ ovakav zakon u drugom krugu glasovanja?

Isti rezultat: 10 glasova iz Federacije „za“.

Ima li „protiv“? „Protiv“ je ostalo pet iz RS-a.

Zakon na načelima pada u Domu naroda.

Idemo dakle zakon pod točkom 10.

Idemo na točku 11., to je:

Ad. 11. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o imunitetu u BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Mišljenje Ustavnopravnog povjerenstva. Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon u prvom čitanju. Ja otvaram raspravu.

Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu.

Jedan ... je manje, ukupno nas je 14. Stavljam na izjašnjanje (13 nas je) Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Tko je „za“ ovaj prijedlog zakona u prvom čitanju?

Ko je „protiv“? Nema glasova „protiv“.

Konstatiram da je prošao jednoglasno, s 13 glasova „za“.

Točka 12. je:

Ad. 12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Zajedničko povjerenstvo za ljudska prava, prava djeteta, mlade, useljništvo, izbjeglice, azil i etiku

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je prihvatio ovaj zakon. Dobili ste Izvješće Povjerenstva. Ima li potrebe predsjedateljica Povjerenstva? Nema.

Otvaram raspravu. Tko želi riječ?

Doktor Ljubić, izvolite.

BOŽO LJUBIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolege izaslanici, delegati, ne vidim trenutno nikoga iz resora komunikacija i prometa, a imam potrebu dakle reći nekoliko riječi o prijedlogu ovoga zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama, čiji je dakle predlagatelj Zajedničko povjerenstvo za ljudska prava, prava djeteta, mlade, useljeništvo, izbjeglice, azil i etiku. Ja želim reći dakle da ja osobno smatram korisnim ovu izmjenu i smatram je također korakom ka usklađivanju ove oblasti sa ACQUIS-om EU. Međutim, kao što je Ministarstvo, a još sam uvijek bio tada ministar kada je ovu stvar raspravljalo, predložilo, a Vijeće ministara usvojilo, jedan amandman koji, koliko sam čuo, nije dakle bio predmetom usvajanja na Zastupničkom domu, a mislim da je potrebno da se ta stvar uvaži. Dakle, radi se o tome da u ovom prijedlogu zakona u Amandmanu na članak 34.a) stavak (3), kaže se: 'Vozač osobnog automobila smije prevoziti dijete starije od 5 a mlađe od 12 godina i niže od 150 cm na stražnjem sjedalu samo kada dijete sjedi na posebnom podmetaču koji omogućuje uporabu sigurnosnog pojasa', itd., itd. Smatram da ovakav tekst zakona zapravo ne bi bio primjenjiv jer bi teško bio provodiv sa stajališa kontrole, a ni jedan zakon, ako, da tako kažem, neće biti kontrolirana njegova provedba, u velikom dijelu gubi svoj smisao, pa tako dakle i statistika jedna koja je data tu u obrazloženju ovoga zakona, koja govori da u proteklih, ne znam ni ja, dvije ili tri godine ni jedna kontrola i ni jedna prijava, ni jedna kazna nije izrečena za nepoštovanje postojećeg zakona, koji je također regulirao dakle neke oblasti. Što znači, a postavlja se, dakle, logično pitanje: Tko će kontrolirati sutra u automobilu da li je dijete visoko 150 cm i da li je manje i da li je više. Apsolutno, to je, i zato dakle ovaj prijedlog popravka koji je dalo Ministarstvo i koju ja podržavam, zapravo, eliminira i težinu i centimetre, a fokusira se na suštinu, i kaže dakle: 'Vozač u osobnom automobilu smije prevoziti dijete starije od 5 a mlađe od 12 godina na stražnjem sjedalu samo kada dijete sjedi na posebnom podmetaču prilagođenom njegovoj visini koja omogućuje upotrebu sigurnosnog pojasa i kada je ispravno vezano sigurnosnim pojaskom ili je ispravno vezano u sigurnosnoj sjedalici, koja je za sjedište pričvršćena pomoću sigurnosnog pojasa ...i vezivanja posebnim kopčama u vozilu.'

Prema tome, na taj način smo mi zadovoljili suštinu. Dakle da taj sigurnosni pojas ne napravi veću štetu u slučaju neke nezgode, a da zadovolji potrebu. Dakle, odgovarajući podmetač koji će dakle kompenzirati, da potpuno simplificiram stvari, kompenzirati nedostatak u visini. I na taj način zapravo policajac, koji će zaustaviti vozilo, kontrolira samo položaj pojasa, a ne težinu i visinu djeteta, što je zapravo potpuno nemoguće.

I naravno, postoji još jedna točka u članku 3. Prijedloga zakona: da umjesto 14 godina treba stajati 12 godina, jer se ovaj zakon odnosi na dob od 12 godina. Ja vidim tu i ministra koji je nazočan, samo da kažem kratko, jer je sad tek ušao: dakle radi se o intervenciji na ovaj prijedlog zakona koja je i prijedlog Ministarstva i koji je Vijeće ministara usvojilo. Inače, moram da kažem i to da Ministarstvo priprema obuhvatnije izmjene Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama, koje su dakle uključivale i ovu stvar koju danas ovdje tretiramo i mnoge druge stvari u koje ja ne bih sada ulazio, ali u konačnici htio bih da kažem svoj stav: da dakle podržavam ove izmjene i dopune uz ove popravke koje je predložilo i Ministarstvo i usvojilo Vijeće ministara, i smatram da se u proceduri narednoj do drugog čitanja, odgovrajućim amandmanom koji evo mogu i ja uložiti, može napraviti popravak koji će ovaj zakon učiniti boljim, a u konačnici sigurno je dakle da on približava ovu oblast ACQUIS-u EU.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, sve ove popravke o pojedinostima u amandmanskoj fazi. To je poželjno od svih nas koji imamo određena drugačija razmišljanja vezano za predlog koji je pred nama.

Gospođa Čolo, izvolite.

ALMA ČOLO:

Pa ja bih samo kratko. Mi smo imali sjednicu 9. 7. kada smo razmatrali principe ovog zakona, a Mišljenje Vijeća ministara je došlo 20. 7., tako da ovo nismo mogli imati u vidu; ali Vijeće ministara je po članu 103. našeg poslovnika ovlašteno da podnosi amandmane i mi možemo smatrati ovo amandmanima Vijeća ministara, tako da ćemo u drugom čitanju ove amandmane uvažiti i izjasniti se naravno o njima.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Želi li još netko riječ? Zaključujem pravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona, u prvom čitanju.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno, s 14 glasova, prihvatili Prijedlog zakona, u prvom čitanju, u točki 12.

Prelazimo na točku 13.

Koji zaključak? Zaključak Povjerenstva, samo trenutak. Dakle, ne sporimo Izvješće Povjerenstva, u njemu ima jedan zaključak. Hoćemo se izjasniti onda o Izvješću Povjerenstva.

Molim vas lijepo da se izjasnimo o Izvješću Povjerenstva, sa ovim zaključkom.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Izvješće Povjerenstva, s predloženim zaključkom.

Prelazimo na točku 13., to je:

Ad. 13. Prijedlog zakona o protuminskom djelovanju u BiH (prvo čitanje)

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dakle, o načelim raspravljamo, nećemo ulaziti u pojedinosti. Zastupnički dom je usvojio ovaj prijedlog zakona u prvom čitanju.

Ja otvaram raspravu.

Mislim da je Rančić prvi tražio riječ. Džentlmen je i prepustio je Vama riječ.

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Prije nego što bilo šta kažem, hoću da vam pokažem jednu kartu koju je BHMACH napravio svojevremeno i koja je izazvala veliku pažnju javnosti. Ovo crveno, to su mine u BiH. Dakle, nema čovjeka koji je vidio ovu kartu i da je ostao indiferentan. BiH je zemlja mina.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ko ih postavi?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Imali smo ... Svi zajedno, gospodine Filipoviću, i tu smo vrlo uspješni svi bili. Pitanje je šta smo mi čekali do sada. Imali smo jedan zakon koji je bio takav da je on proizvodio više negativnih efekata nego što je uradio da se ova zemlja oslobodi i očisti od mina. Komisija za odbranu i bezbjednost svaki put i svake godine posebno se bavi svim institucijama bezbjednosti, a između ostalog radila je i mnogo i oko BHMACH-a pa, kada je Kolegij donio odluku da je ovo nadležnost Komisije za ljudska prava, pitali smo se da li baš Komisija za ljudska prava ima toliko informacija koliko smo mi koji smo stalno sa BHMACH-om.

Dakle, znamo da je usvojena Strategija protivminskog djelovanja za period 2009.- 2019. prema kojoj bi se problem mina u potpunosti riješio u narednih 10 godina, uslovno. Preduslov za ispunjenje Akcionog plana koji je donio Savjet ministara je da se donese novi zakon. I sad, bile su dve mogućnosti: da se vrši izmjena postojećeg, ali kako Jedinствена pravila za izradu pravnih propisa predviđaju ako se mijenja više od 50% zakona, mora se ići na novi zakon, dakle, Ministarstvo je, znači novi zakon sadrži 62 člana, stari zakon je imao 45 članova, znači više od 17 članova imamo novih.

Zašto nam je dakle ova oblast toliko značajna? Javnost veoma često u BiH se potrese kad se čuje da je poginuo ili neko od deminera ili stanovnici koji žive u blizini granice na kojoj nije završeno deminiranje. Prema informacijama koje daje BHMACH, čuli smo da je pod minama 1.631 naselja u BiH, da su zbog toga ugroženi životi i bezbjednost 900.000 ljudi u BiH, što BiH, dakle ti podaci BiH svrstavaju u najugroženije zemlje.

Nadležni u ovoj oblasti takođe procjenjuju da je u zemlji trenutno više od 200.000 različitih mina, da je do sada očišćeno 85 kvadratnih kilometara minskih polja i uklonjeno 38.000 mina i 30.000 različitih neeksplozivnih ubojitih sredstava, kao što su bombe, granate i slično.

Prema izjavi direktora BHMAC-a, iako imamo dovoljno deminera i dobru opremu za deminiranje, BiH godišnje očisti od mina 30 km kvadratnih a zbog nedostatka novca, dakle umjesto 30 km kvadratnih, ona čisti godišnje 12 km kvadratnih.

Takođe, kažu, ali to je izvor u koji se treba sumnjati, da BiH godišnje za čišćenje ovog broja treba 100 miliona, što meni govori da za 10 godina treba milijardu obezbijediti. Međutim, mnogo ljudi sumnja u podatke koji se iznose i zbog toga je trebalo što prije donijeti zakon koji će to na jedinstven način urediti u BiH. Ono što je meni ostalo kao dilema kad sam pročitala ovaj zakon je ista kao dilema kojom smo se bavili do sada, pitanje osnivanja *Fonda za deminiranje*.

Kao što je poznato, danas Fond za deminiranje za BiH se nalazi u Sloveniji. Slovenci skupljaju pare od donatora i angažovali su svoje ljude koji rade u tom fondu, oni uzimaju procenat, koji, ne znamo koliki, a BiH 14 godina poslije rata nije u stanju da formira vlastiti fond i da pokaže simboličnim iznosom da kao zemlja stoji u prioritetu da riješi ovaj problem deminiranja. Dakle, ja očekujem da taj ključni problem, znači, formiranja fonda, bude riješen i da ćemo u daljem radu ... u toj oblasti napraviti fond u BiH, ostaviti Slovincima da obezbijede para koliko mogu, ali da će većina novca ili najveća vrijednost novca biti ovdje u ovoj zemlji, a ne da očekujemo hoće li nam oni ili neće nešto prebaciti ovdje.

Dakle, ja sam sigurna da je ovaj zakon napravljen po mjeri i da predstavlja iskorak u rješavanju problema veoma značajnog pitanja, znači kao što je pitanje deminiranja, i zato smatram da ga treba prihvatiti.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.
Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedavajući.

Poštovana kolegica Majkić je dobar dio uzela iz ovih prezentacija pukovnika Gavrana, koji je direktor BHMAC-a, koje mi ovako čujemo na Komisiji za odbranu i sigurnost i na radnim stolovima, ali naravno, evo bilo je korisno čuti još dodatno ili za one koji nisu čuli ove informacije. Dakle, radi se o prvom čitanju i o principima Prijedloga zakona o protivminskom djelovanju.

Ono što ću ja nastojati vrlo kratko jeste da dakle podržat ćemo mi prvo čitanje ovog zakona, dopustit ćemo da ide u daljnju proceduru kako bi se eventualno amandmanski djelovalo i, naravno, imat ćemo određene dileme koje ćemo htjeti razjasniti prije konačnog odlučivanja o usvajanju zakona u drugom čitanju. Kad pogledate, meni bar nije jasno potpuno, razloge obrazloženja predloženih pravnih rješenja, dakle nešto u stilu kao stanje nam je loše, katastrofalno, nije dobro, itd., itd., i eto mi sad donosimo zakon pa kad donesemo zakon onda indirektno to će biti sve bolje. Ja ne mogu baš takvu suštinu prihvatiti da ovo sve što je do sada bilo, šta se radilo – to ništa baš ne valja ili nije ništa se popravilo, a sa donošenjem zakona sve će

to nešta biti bolje i kvalitetnije i daje sigurnost da ćemo eventualno provođenjem ove strategije do 2019. godine očistiti BiH od mina.

Druga stvar koja je pomalo za mene upitna jeste pretvaranje promjena statusa ove agencije, ne znam zašto je to, zašto se status BHMAC-a pretvara u agenciju u okviru Ministarstva civilnih poslova, kao i pitanje cjelokupnog finansiranja ovog posla, sa nastojanjima u zakonu da se svi novci, ama baš svi, vezano za ovu aktivnost, stave na podračun Ministarstva.

Pa evo, ako je to onda prihvatljivo, šta je tu ova agencija, ta upravna organizacija unutar Ministarstva, šta je njena nadležnost i hoće li ona biti naša osnovna poluga u čišćenju BiH od mina? Ako će ona imati nekakav drugačiji status – dakle ona ne može raditi bez ovih novaca, ona ne može raditi bez novca, jasno je to – i ako je to naša ona glavna uzdanica uz Oružane snage koje znamo da su stručne, koje su do sada radile, itd., dakle ja ću za sebe tražiti razjašnjenje ovih nekih razloga, sitnica, itd., itd., međusobne ove koordinacije svih nadležnih tijela u oblasti razminiravanja prostora BiH, pa ćemo naravno u skladu sa tim se ponašati u amandmanskoj fazi i u drugom čitanju. A evo, prvo čitanje ćemo podržati kako bi ovaj zakon imao prođu u daljnjoj proceduri.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rančić
Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, želim da kažem da ne mogu dati podršku ovome zakonu iz razloga što se navedenim zakonom vrši prenos nadležnosti sa entiteta, dakle sa RS na BiH, a bez procedure koja je trebala biti provedena u Narodnoj skupštini RS, dakle da se donese odgovarajuća odluka i da se ide u formiranje ovoga zakona iz jednog osnovnog razloga što se u tekstu ovoga zakona članom 5. pa onda daljim nizom članova formira jedno novo tijelo, to je Agencija za protivminsko djelovanje, dakle upravna organizacija jeste, vrši se promjena, ali to je ipak jedno novo tijelo kojim se vrši prenos određenih nadležnosti koji se sada obavljaju u RS na BiH.

Dakle, to je suštinska i ključna primjedba mada iz RS ima jako veliki broj primjedbi na tekst ovoga zakona, da ne nabrajam sad u ovom trenutku. Naravno, biće vremena za to, ključno je da se ovim zakonom vrši prenos nadležnosti i time oduzimaju određene nadležnosti koje sada obavljaju entitetska tijela.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šaraba.
Želi li još netko riječ?

Gospodin Jović, izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo, pokušat ću vrlo kratko.

Mi smo dobili i ne znam zašto ali nadležno Povjerenstvo za ljudska prava je označeno za povjerenstvo koje treba dati svoj sud o načelima predloženog zakona. Istina je i to da u dilemu je doveden i Kolegij Doma ili oba doma: da li to treba da razmatra Povjerenstvo za obranu i sigurnost ili to treba evo u jednom malom segmentu gdje se tiče ljudskih prava pa da se da ovom povjerenstvu. Ali je to povjerenstvo predložilo jedan zaključak o kojem dosad nije bilo riječi i o kojem ćemo se sigurno i mi danas trebati izjasniti što bi moglo doprinijeti podosta mijenjanju onoga što nudi izvorni tekst zakona.

Kad se pogleda, ne bih ulazio u ono što je meritum zakona jer govorimo danas o načelima, ali zašto ne reći da u BiH ima preko 1735 četvornih kilometara ili 3,35% površine, i to je jedno zlo. Bez uklanjanja mina nema raznih utjecaja na razvoj od raznih grana gospodarstva i ostalog i zato je jako važno malo se snažnije i više uhvatiti oko tog problema da ga se riješi. BiH, svjesni smo činjenice, nije u mogućnosti to sama riješiti i mislim da na način kako nudi ovaj zakon, mislim, da ulazimo u jednu fazu gdje ćemo doći u poziciju da sve manje imadnemo uticaja i mi, ali i da oni koji nam pomažu i koji nas gledaju iz svijeta pomalo budu okretali leđa. Treba samo vidjeti, i ovdje smo dobili iz svibnja mjeseca Prijedlog zakona, a u završnom obrazloženju stoji da je izrađena strategija i da će se znači u 2008. godini da će biti napravljena i onda predlagatelj ne govori ništa o tome da li je donesena odluka o načinu osiguravanja nedostajućih sredstava za razdoblje 2009. – 2019. a sukladno, kažu, usvojenoj strategiji. Pa kako je predlagatelj u 5. mjesecu, a čudi me da nije izneseno što je urađeno potkraj 2008., kolika su ta sredstva, jesu li ona izdvojena, što je sa strategijom itd.? Zašto to pitam? Zato što ovdje je evo i rečeno da imamo van zemlje sjedište za prikupljanje sredstava i da to je 3% uzimanja plus nadzor i ostalo i aktiviranje ljudi. Ali pitam se na onaj dio koji mi izdvojimo i dobijamo, kaže, 1:2. Pitanje je koliko objektivno bi dobili tih sredstava da nije sjedište tamo gdje jeste.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, ima ovdje puno dvojbi i puno pitanja.

Uvaženi ministar Nović traži riječ i ja mu dajem riječ.

Izvolite, ministre.

SREDOJE NOVIĆ:

Poštovani gospodine predsjedavajući, uvaženi delegati, ja ću pokušati cijeneći vaše vrijeme vrlo kratko da dam nekoliko samo napomena.

Vidite, mi smo do sada imali Zakon o protivminskom djelovanju u BiH i upućujem sve one koji cijene da je prenos nadležnosti da pogledaju postojeći zakon i uvjeriće se da taj zakon

već egzistira nekoliko godina. Dakle, ako se pažljivo to pogleda, mi niti u jednom jedinom članu nismo učinili ništa da bismo oduzeli, a nekome dali neke od nadležnosti.

Mi smo uočili da dvije godine dana da je jedan od ozbiljnih problema u BiH, ne samo time što je BiH kontaminirana od mina, sa minama, već mnogo više što ne činimo dovoljno da se vrši deminiranje u BiH. Radili smo gotovo više od godinu dana Strategiju o protivminskom djelovanju u BiH, te prioritetima i Planu protivminskog djelovanja, koje je Savjet ministara usvojilo. Da bi se ta strategija 2009. – 2019. mogla ostvariti, nužno je promijeniti zakon. Na bazi postojećeg zakona, mi čak ni u budžetu ne znamo kako bismo i da izdvojimo sredstva, kako bi ta sredstva bila trošena. Dakle, postojeći zakon to nije omogućavao.

To je jedna dimenzija. Druga, vama je poznato da su ... ITF fond formirale, prije svega, SAD, Kanada i još neke zemlje sa sjedištem u Sloveniji. Sve zemlje koje žele da doniraju BiH za protuminsko djelovanje moraju, naglašavam, moraju isključivo ići preko ITF fonda do sada. Dakle, pod kojim uslovima fond funkcioniše, to je sad jedna druga potpuno priča o kojoj bih mogao da govorim, ali ne želim da vas opterećujem s tim. Da ne bi to mi radili, dakle šta je problem još? Prvo, sredstva koja su gore, mi jako malo imamo uvida. Ta se sredstva globalno izdvajaju za protuminske akcije, ne samo za BiH već uopšte to je jedan fond za protuminsko djelovanje, pa su tu i zemlje bivše Jugoslavije i druge, uključujući čak i Afganistan. Ko će u toj masi dobiti koliki kolač, to je sada pitanje i lobiranja i nečeg drugog.

Mi mislimo da je jedan još dodatni problem kada se i odvoji dio sredstava za BiH preko ITF fonda. Znae kako dolazimo u poziciju? BiH koja ima jako mnogo deminerskih institucija privatnih i, kažu, među najkvalitetnijim deminerskim firmama one dobiju samo minimum, jer ITF fond kaže: ovi mogu raditi, a ovi ne mogu raditi. I mi imamo stalni pritisak tih kuća, upravo, zašto naše firme u BiH to ne vrše, a donacije, odnosno donatori, koji daju ta sredstva, oni pak raspisuju tendere, oni odlučuju ko će biti izvođač deminiranja.

Dakle, BiH u tom ne učestvuje ama baš ništa, ama baš ništa. Mi mislimo da je došlo vrijeme da se dodatno nešto uradi. Ne diramo ITF fond, to je neko ko je osnovao, on je dobro došao, on nama pomaže, učinio je mnogo i to pozdravljam. Ali želimo u BiH da otvorimo prostor da donatori mogu direktno donirati BiH. To do sada nismo mogli. Nekoliko ambasadora zemalja je bilo kod mene sa preporukom da su oni spremni da doniraju sredstva BiH, mi ih ne možemo primiti, jer naš Zakon o deminiranju to nije omogućavao. I mi, nemojte baš misliti da nismo vodili ozbiljne i poteške razgovore gdje neki lobisti ne dozvoljavaju ni danas da BiH ima pravo da direktno prima sredstva. Ja mislim da nam to ne treba niko osporavati, ne osporavajući opet ni ITF fond. Mi upravo zbog toga i jesmo predložili da ta sredstva koja bi bila donirana da se odvoje kao posebna sredstva i kako da se troše u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Nisu skoncentrisana ovdje finansijska sredstva i oduzeta od Agencije, odnosno MAC-a. MAC nema pravo ama baš ni po sadašnjem zakonu nikako da učestvuje u dodjeli tenderske dokumentacije, izradi, niti on ima pravo isključivo da vrši nadzor, to je potpuno odvojena institucija, Agencija koja ne smije imati upravo sponu direktnu sa sredstvima i onima koji odlučuju o deminiranju, tako da je to jedan od osnovnih razloga zbog čega smo dakle mi željeli da to uradimo. Mi mislimo da BHMACH samo treba transformisati u upravnu organizaciju i ništa drugo. Ništa se tu bitno ne mijenja već da sistemski pokušamo to riješiti.

Drugo bitno pitanje, nama je procesom deminiranja u osnovi u BiH upravljala komisija od tri čovjeka. Ja mislim da to nije primjereno BiH, valjda je došlo vrijeme da ne treba preko komisija rješavati tako krupna pitanja, već institucionalizovati i postaviti u okviru jednog ministarstva. Nemam ništa protiv da to bude ma koje drugo ministarstvo i dok sam ovdje mnogo bi mi lakše bilo i manje mnogo glavobolje, ali sam lično protiv da neke komisije upravljaju sa bilo čime u ovoj zemlji. Institucije moramo odraditi na način na koji će to ići institucionalno. Zato smo rekli: neka Ministarstvo civilnih poslova preuzme ulogu komisije, ono predstavlja BiH. Kako komisija predstavlja BiH? Ja moram priznati da ne razumijem ... da ova komisija ode i da predstavlja i da ona sad prikuplja podatke. Od koga?

Dakle, jednostavno želimo, to je naša intencija bila, to je naš cilj bio, da li smo zaista u svim tim segmentima i napravili baš dobro – na vama je da prosudite. Na vama je da sugerišete, da predložete, da zajednički sjedimo i dođemo do najpovoljnijeg rješenja, najkvalitetnijeg rješenja, ni najmanje ne osporavajući, dakle, zaista, i braneći tvrdoglavo dokument koji je s naše strane predložen. Evo vidjeli ste u članu 19. da predložemo kako se sredstva obezbjeđuju za protuminsko finansiranje. I, ako usvojimo ovaj zakon, mi možemo tada tragati da u budžetu za 2010. izdvojimo dio sredstava za protuminsko djelovanje. Mi u članu 20. regulišemo da će se ta sredstva trošiti u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama. Ako to ne uradimo, mi do donošenja budžeta, ja uvjeravam da BiH u 2010. neće imati šanse da izdvoji dio sredstava.

Kada je riječ, (samo još dvije-tri napomene), vidite, predviđeno je ... u članu 29. ... ta sredstva kako će se trošiti: da se formiraju posebne komisije za provođenje tendera koje će odlučivati o tome kome će dodjeljivati kao što je to i uobičajeno u vezi sa tim.

I na kraju, da vam dalje ne oduzimam vrijeme, ... kada je riječ o udvajanju sredstava o kojima je uvaženi delegat Jović govorio, prije svega, tu je riječ o sredstvima koja se daju na donatorskim večerama gdje se sredstva mečiraju. Nažalost, mi još u BiH nemamo dovoljno taj osjećaj pa da iz budžeta BiH kažemo evo 2 miliona, pa dobijemo 4 miliona, to bi bio pravi potez, a ne dajemo po 50 ili 30.000 na toj večeri, a očekujemo da nam privatnici i vlasnici određenih firmi itd. više radi reklama svojih, rekao bih, firmi i hvala im i na tome što dođu pa dadnu na toj donatorskoj večeri i po 200, 300 hiljada, a mi izađemo sa nekim podobrim stidom pa da damo 50.000. Ta se sredstva mečiraju i to su udvojena sredstva i to je najveći vid koristi, jer to Amerika stimulise i nas u tom pravcu.

Dakle, ja mislim da imamo jedan dobar zakon na stolu i da uz vaše i mišljenje, odnosno amandmane koje mogu drugi u Parlamentarnoj skupštini takođe predložiti, sjesti zajedno, procijeniti šta je najbolje za BiH da dobije kakav zakon, jer očekujem da već u septembru mjesecu ovaj zakon usvojimo kako bismo mogli krenuti u jednu novu aktivnost.

Evo, hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa ministru Noviću.
Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, iako nisam direktno spomenut, moram da kažem uvaženom, cijenjenom i zaista poštovanom gospodinu Sredoju Noviću da sam ja svoju diskusiju zasnivao na amandmanima koje sam dobio i na ovom mišljenju koje sam dobio iz Direkcije za civilnu zaštitu RS. Dakle, od ljudi koji stručno rade i koji su jasno i eksplicitno napisali jednim dijelom ono što sam ja rekao samo u jednom dijelu, dakle, ali očito ovo pokazuje da u vladajućoj stranci u RS postoje neke stvari koje baš nisu dobre i da konci su počeli da pucaju.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šaraba.
Gospodin Jović, replika.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ugasio sam mobitel i zahvaljujem, isprika još jednom, mislim da nije dobra konstatacija od uvaženog ministra kad je rekao da otprilike rješenja koja sad trenutno imamo da su ona i prepoznata u zakona. Ja bih samo sugerirao na članak 12. i članak 14. U članku 12. da je sjedište RTV u Sarajevu, a da ima ured u Banja Luci i Sarajevu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Radio-televizija.

IVO MIRO JOVIĆ:

Zna dobro, ja sam to namjerno rekao, ništa se ne sekiraj, ali i da ima ravnatelja i zamjenika iz dva konstitutivna naroda. Sada ni jedno ni drugo nema takvo rješenje.

SREDOJE NOVIĆ

/nije uključen mikrofoni/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nemojte brkati emitere, agencije, javna poduzeća itd.

Hvala lijepa.

Tko želi dalje riječ?

Zaključujem raspravu. Dakle, evo, mi smo raspravljali o ovom zakonu, koji je u prvom čitanju.

Ja stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona o protuminskom djelovanju BiH u prvom čitanju.

Tko je „za“ ovakav prijedlog zakona? Glasujemo.

Konstatiram da smo jednoglasno ..., s jednim glasom „protiv“ od ukupno 12 zastupnika, 11 je podržalo.

Imamo entitetsku većinu i jednog i drugog entiteta. Prihvatili smo Zakon o protuminskom djelovanju u prvom čitanju.

Hvala lijepa.

Prelazimo na točku 14., to je:

Ad. 14. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o plaćama i naknadama u institucijama BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Također je u pitanju prvo čitanje. Zastupnički dom je jučer prihvatio ovaj prijedlog zakona u prvom čitanju.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon /

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo da završim. Dakle, ako imate potrebe kao predsjedateljica Povjerenstva za financije i proračun, izvolite.

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, imate Izvještaj Komisije za finansije i budžet koja je jednoglasno prihvatila principe predloženog zakona i uputila ga u dalju zakonodavnu proceduru. Šta u stvari dotiče? Osnovna stvar je regulisanje od strane Savjeta ministara podzakonskim aktom utvrđivanje detaljnijeg kriterija za razvrstavanje radnih mjesta u platne razrede koji su namijenjeni od KV do više školske spreme. To znači u koeficijentima 1,12 do 1,83. Dakle, ostavlja se ta mogućnost Savjetu ministara i na te, dakle, urađene takve podzakonske akte mora da da saglasnost Savjet ministara. Takođe, imamo član koji reguliše da ako se dogodi da je ugrožena makroekonomska stabilnost BiH Savjet ministara može svojim aktom da reguliše visinu regresa za godišnji odmor. Mislim da ni jedan od principa koji je predložen ovim zakonom nije sporan i da bi mogli podržati ovakve principe.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Želi li još netko riječ?

Ima li potrebe predlagatelj? Nema.

Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o plaćama i naknadama u institucijama u prvom čitanju.

Tko je „za“ ovaj prijedlog zakona?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“?

Konstatiram da je jednoglasno uz nazočnost svih zastupnika u sali: to je 11 „za“. Nitko „protiv“, nitko „suzdržan“.

Idemo na točku 15., to je:

Ad. 15. Godišnje izvješće Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća BiH za 2008. godinu

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće. Zastupnički dom je to razmatrao i primio k znanju.

Ima li ovlaštenik iz Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća? Vi ste tu u ime ovlaštenog predsjednika?

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo malo. Ako je ovlaštenik, onda ima ovlaštenje dakle predsjedatelja, o.k.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

_____ (?)
Da.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nismo imali priliku da Vas upoznamo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala vam lijepa.

Dakle, ne poznajemo se, riječ je o gospodinu Miloradu Novakoviću, jel' tako? Novković, moja isprika, hvala Vam lijepa.

Obično gledamo, tamo nam sjede ovlašteni predlagatelji ili oni koji su izvjestitelji, a međusobno se ne poznajemo. Hvala da ste došli, dobit ćete riječ ukoliko to bude procjena Doma. Ima li potrebe predsjedatelj Ustavno-pravnog povjerenstva? Nema.

Otvaram raspravu.

Gospodin Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, prvo želim da kažem da mi imamo ispred sebe jedan izuzetno kvalitetno urađen izvještaj koji je sadržajan, obogaćen ilustracijama, brojnim podacima i u kome zaista za sve one koji žele da vide, a mislim da smo mi svi tu, mogu da vide sve one bitne podatke koji su značajni za rad pravosudnih institucija.

Ja odmah na početku želim da iznesem jednu svoju primjedbu koju sam iznosio i ranije i prošle godine, mislim i prethodne godine kada smo razmatrali ovaj izvještaj, a to je da on se tiče naravno reforme pravosuđa koja je obavljena prije nekoliko godina i ja lično nisam zadovoljan tom reformom. Smatram da reforma pravosuđa nije postigla onaj cilj i onaj zadatak koji je reforma pravosuđa imala, nije podignut već je, po mom mišljenju, smanjen kvalitet rada pravosudnih institucija. Troškovi rada pravosudnih institucija su enormno povećani. Mi sada imamo – bar govorim svoje viđenje sa pozicije sredine iz koje dolazim – više sudija i tužilaca u Trebinju koji su tu došli sa strane i čiji je život i boravak u Trebinju, a naravno to je i u svim drugim sredinama u BiH, skopčan sa ogromnim i velikim troškovima, a toga ranije nije bilo. Dakle, mi danas imamo ljude koji su po 150, 200 ili 300 km udaljeni od mjesta svog boravka, ... moraju da borave u nekim drugim sredinama, i to i njima lično, a i poslovima koje obavljaju, stvara velike probleme. I, po mom mišljenju, rezultati rada nisu vidljivi i to se može vidjeti kada pogledamo sve ove predmete, broj riješenih i neriješenih predmeta. Tu je to na nekom nivou iz onog prethodnog perioda.

Dakle, Visoki sudski i tužilački savjet ima svoju nadležnost nad sudovima i tužilaštvima na svim nivoima vlasti i ono što je jako značajno i bitno: to je imenovanje i utvrđivanje disciplinske odgovornosti sudija. Ovo govorim iz razloga što ću poslije kroz svoju diskusiju reći koja je moja najveća i najznačajnija primjedba koja se tiče rada pravosudnih institucija. A dakle, te primjedbe su dvije mada ih ima i više. Prvo, nisam zadovoljan radom Suda i Tužilaštva BiH po pitanju ratnih zločina, s obzirom na značajne primjedbe iz RS koje dolaze na ove predmete i izuzetno sporo postupanje u onim predmetima o kojima smo mi delegati iz RS koji smo dolazili u više navrata iznosili ovdje: spominjali i Dobrovoljačku i Tuzlansku kolonu i Sijekovac i sva ona stradanja Srba gdje postupci do danas nisu pokrenuti.

I naravno, drugo moje nezadovoljstvo veliko tiče se jednog sudskog postupkom koji je već prerastao u aferu u BiH, a to je slučaj Alijagić ili afera Alijagić, gdje su pravosudne institucije na raznim nivoima do sada donosile različite presude koje su se kretale od milion i dvjesta hiljada, a sad u zadnjoj presudi do nekih 6 miliona i nešto, što sve sa nekim kamatama će izaći ... do 35 miliona. Dakle, jedna presuda i jedan slučaj koji će ako bude potvrđen, na kraju, a izgledno je da hoće, jednu lokalnu zajednicu, a to je opština Trebinje, dovesti u situaciju da bukvalno budžet te opštine sljedećih 10 ili 15 godina bude pretvoren samo u budžet koji će finansirati i obezbjeđivati sredstva ovome čovjeku čija je imovina uništena. I to nije, to ne bi bilo sporno da u prošlom vremenu nisu uništene brojne imovine u BiH, ali fokusiramo se na taj slučaj i oko toga se evo zadnjih nekoliko godina stalno zaokuplja pažnja.

Ono što je jako značajno, i to ću istaći posebno, to je presuda Ustavnog suda BiH koji ne dolazi pod uticaj ove institucije, ali nažalost, gdje je ovaj sud u svojoj zadnjoj presudi, reći ću, katastrofalno se ponašao kao sudska istanca koja je mimo svoje nadležnosti izvršila utvrđivanje finansijskog iznosa. Dakle, ponašala se kao sud trećeg ili četvrtog stepena i, na kraju, potvrdio ovu presudu što je zaista, zaista, katastrofalno.

I naravno, drugi razlog zbog čega ja iznosim svoje nezadovoljstvo prema radu Visokog sudskog i tužilačkog savjeta, pored ovoga slučaja gdje je po mom mišljenju Visoki sudski i tužilački savjet do sada morao da reaguje prema onim sudijama koje su presuđivale ovako, ovakve iznose – znači, neprihvatljivo je da se za pet, šest godina u Osnovnom i Okružnom sudu u Trebinju donose presude u različitim iznosima, a da Visoki sudski i tužilački savjet to nijemo posmatra. Ja mislim da je do sada to trebalo u nekoliko navrata da se reaguje prema onima koji su donosili takve presude. Zato je moje nezadovoljstvo prema ovom izvještaju zbog toga predmeta, jer namam drugog načina da iskažem svoje nezadovoljstvo. U ime svih tih ljudi odozdo koji protestuju, koji će možda sutra zbog ove presude da ostanu bez plata u lokalnoj upravi, jer će opština biti blokirana, kao što je bila blokirana prije 2005. godine, kada šest mjeseci zaposleni u lokalnoj upravi nisu mogli da ostvare platu sve dok Alijagić nije namiren u iznosu tome, da bi sad ta presuda izašla na 6,5 miliona, dakle, pa će sad opet da bude blokirana u nekom vremenu.

I naravno, moje drugo nezadovoljstvo je isto zbog jedne presude na lokalnom nivou koji je donio Okružni sud

ILIJA FILIPOVIĆ:

Upozoravaju na vrijeme kolege i kolegice.

ALMA ČOLO

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da ne idemo u dijaloge.

ALMA ČOLO

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da ne idemo u dijaloge.

SLOBODAN ŠARABA:

Prihvatiću ovo za vrijeme. Gospođo Čolo, to je veoma nekorektno od Vas. Dakle, ja diskutujem o Godišnjem izvještaju o radu Visokog sudskog i tužilačkog savjeta koji je nadležan za pravosudne institucije u BiH. Jedna od tih institucija su ovaj osnovni i okružni sud čiji je izvještaj ovdje u ovoj knjizi koji su donijeli ove presude i koji će zatvoriti lokalnu zajednicu u zemlji; e, zato je nadležan.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodinu Šarabi.
Inače se za riječ javila gospođa Čolo. Izvolite.

ALMA ČOLO:

Oprostite što sam s mjesta govorila, ali mislim da je neprimjereno da kada diskutirate o ovom izveštaju, u kojem nema ni jednog konkretno navedenog sudskog predmeta, da vi spominjete slučaj Alijagić. Mislim, stvarno, ne znam, da ulazite u meritum spora, ja mislim da to nije uredu.

A sada javila sam se za svoju diskusiju i evo željela bih da kažem nekoliko komentara koji se tiču samog izvještaja. Pa mi znamo da je Zakon o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću donio ovaj parlament i Vijeće čini 15 članova i mislim da smo jedina zemlja u Evropi koja ima takvo jedno neovisno tijelo u kojem je 90% članova sudija, tužilaca i advokata, dva predstavnika advokatske komore. Znači, od 15 članova imate 13 članova koji su iz struke. Ja evo samo pitam nas: Jesmo li mi toliko demokratska zemlja da Parlament, Vijeće ministara, svi trebamo biti toliko nepristrasni da naši predstavnici ne mogu biti u jednom neovisnom tijelu koje treba da se bavi pitanjima kojima se bavi Visoko sudsko i tužilačko vijeće? Ta dva člana koje je imenovalo Vijeće ministara i Parlamentarna skupština, mislim da su nedovoljni i, evo, mislim da nema ni jedne zemlje u regionu koja ima takav sastav ovakve jedne institucije koja treba da bude neovisna. Ali ja mislim da sami sudije i tužioci koji biraju sami sebe – nije baš najbolje rješenje. Tu mora postojati u ovom tijelu određeni balans. Mi kao članovi Parlamenta nemamo pravo da pitamo ništa, ni kako rade sudovi u ovoj zemlji, ni ... kolike su njihove plaće, ni, to je na nekim nižim nivoima, naše pitanje je samo Sud BiH i Tužilaštvo BiH.

Mislim da reforma pravosuđa nije odgovorila na konkretne zadatke koji su bili pred njom. To možete pitati advokate, ljude koji su svakodnevno na sudovima. Na sudove su došli ljudi koji nisu nikada radili u pravosuđu, a iz pravosuđa su izašli ljudi koji su se godinama bavili strukom. I ja mislim da predsjednik Visokog sudskog i tužilačkog vijeća kao ugledan sudija i predsjednik Okružnog suda u Banja Luci, ukoliko ima argumenata, može me i demantirati. Ali evo ja razgovaram sa ljudima koji svakodnevno na sudovima traže pravdu i oni su nezadovoljni presudama općinskih sudova i osnovnih sudova, a i okružnih i kantonalnih sudova u kojima se pokazuje temeljno neznanje.

Zato mislim da možda mi trebamo u budućem periodu, ali opet će međunarodna zajednica reći da mi želimo da stanje vratimo na staro i da želimo da povećamo politički uticaj na pravosuđe – da trebamo razmisliti da sastav Visokog sudskog i tužilačkog vijeća ne bude baš ovakav, 13 ljudi iz struke, znači šest sudija, pet tužilaca i dva predstavnika advokatske komore, nego da Visoko sudsko i tužilačko vijeće proširimo i nekim drugim stručnjacima, ekspertima iz pravne oblasti koji će biti malo neovisniji kad je u pitanju izbor sudija i tužilaca. Jer evo imam saznanja da se biraju tako ljudi: ko koga zna u kojem sudu da preporuči da napreduje do Suda BiH i Tužilaštva BiH.

Ja bih htjela da postavim pitanje predsjedniku Visokog sudskog i tužilačkog vijeća. U ovom izvještaju stoji da je došlo do zastare u određenom broju predmeta iz subjektivnih razloga i da se radi o neažurnom postupanju. Vi, predsjedniče, znate šta znači kad tužilac ili sudija dozvoli da predmet padne u zastaru, i to svojim subjektivnim postupanjem. Znači, vi u sastavu Visokog sudskog i tužilačkog vijeća imate Ured disciplinskog tužioca koji je neovisno tijelo i koji može da postupi po pritužbama ili samoinicijativno i ja Vas pitam: Da li je disciplinski tužilac preduzeo mjere protiv sudija i tužilaca koji su svojim subjektivnim ponašanjem doveli do toga da pojedini predmeti padnu u zastaru i znači da budu ekskulpirani ili eventualno počinioci krivičnih djela, a žrtve koje su oštećene tim krivičnim djelima ne dožive satisfakciju? Ili eventualno u drugim predmetima druge vrste, građevinskim predmetima, gdje ljudi koji su možda potraživali zaštitu svojih prava kao naknadu štete ili nešto nisu to uspjeli zato što sudije i tužioci nisu ažurno postupali, a to ste rekli u svom izvještaju.

Ja želim da Vam postavim još jedno pitanje norme. Prije rata i prije reforme pravosuđa sudije i tužioci su imali normu, pa sam ja kao tužilac morala da napravim toliko optužnica u mjesec dana. Pa moja optužnica ukoliko je pala na sudu, bila oslobađajuća presuda, ja sam morala uložiti žalbu na nju, jer nisam smjela ostati do kraja glavnog pretresa ukoliko nisam imala dokaza, morala sam odustati od krivičnog gonjenja, a ne ići svjesno na oslobađajuću presudu i poslije se ne žaliti.

Vi u svom izvještaju kažete da još uvijek niste definirali normu, jer je ovo, ovi normativi raniji su zastarjeli i ja se slažem da su zastarjeli, ali mislim da pitanje normativa treba što prije urediti jer imamo veliki broj neriješenih predmeta. A to vam kao parlamentarac kažem zato što smatram da smo dužni da vodimo računa o članu 6. Evropske konvencije koja se odnosi na pravo na pravičan postupak, koja između ostalog uključuje i suđenje u razumnom roku i BiH je zemlja koja ima pokrenute predmete pred Evropskim sudom za ljudska prava zbog prekomjerno dugih postupaka, kako u građanskim tako i u krivičnim predmetima. I platit ćemo ogromne odštete u narednom periodu, i ne samo mi, jer pravo na suđenje u razumnom roku i prekoračenje tog roka je razlog za pokretanje najvećeg broja predmeta pred Evropskim sudom za ljudska prava. Nije to problem BiH samo, to je problem svih 47 članica Vijeća Evrope, ali evo, ja mislim da se tom normom i sankcioniranjem tužilaca i sudija, koji dugo vode predmete i dozvole svojim subjektivnim ponašanjem da predmeti padnu u zastaru, da njihovim sankcioniranjem možemo spriječiti te negativne posljedice koje će nastupiti po BiH.

Mi smo iz Izvještaja o napretku Evropske komisije prošle godine imali podatak da ima 2 miliona neriješenih predmeta, a ove godine isto tako imamo podatak da ima veliki broj neriješenih predmeta. Iz ovog vašeg izvještaja vidim da je to 562 hiljade neriješenih predmeta na sudovima, a vjerovatno tu nisu ovi komunalni predmeti koji nose velik broj i ne trebaju da budu, jer to su predmeti ... kojih ima jako puno i ne bi trebali sudovi, čini mi se, njima ni da se bave i o tome treba razmisliti.

I ja bih još samo postavila pitanje kad su u pitanju istrage u tužilaštvima u BiH (ima ovdje jedan podatak da imate istrage koje su pokrenute prije 2003. godine i ima određeni broj tih istraga, 1.405, koje nisu okončane). Ja postavljam pitanje sa aspekta ljudskih prava: Šta ljudi protiv kojih su pokrenuti istražni postupci, a toliko godina čekaju da se ti istražni postupci okončaju, kakve oni mehanizme imaju za svoju zaštitu? Znači, neko pokrene istražni postupak

protiv vas i vi toliko dugo čekate da se taj istražni postupak okonča, a znamo da je krivičnim procesnim zakonodavstvom predviđeno: kad istraga traje duže od šest mjeseci, ovaj tužilac je dužan da obavijesti Kolegij Tužilaštva zašto istraga traje duže od šest mjeseci i da navede razloge zašto nije u stanju da završi istragu u roku od šest mjeseci. Mislím da se time, ovako dugim istragama, krše ljudska prava, a isto tako se ne doprinosi ostvarivanju prava na pravičan postupak i suđenje u razumnom roku ... tog prava.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dat ćemo kasnije prigodu predsjedniku Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća gospodinu Novkoviću kad čujemo i ostale zastupnike. Čuli smo tri vrlo važna pitanja. Trebat će dati odgovore, vezani su za izvješće, iako je ono što je prigovarano gospodinu Šarabi bilo i kod Vas, ali komentirali ste zakon koji utemeljuje Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće, dakle, što nije predmet vezano za njihov sastav, pa time evo pravdam na neki način izlet koji je napravio u istoj formi i u istom obliku izlazeći iz točke dnevnog reda gospodin Šaraba.

Gospođo Majkić, izvolite, pa replika onda. Je li to replika? Ispričavam se, replika bira, ako je kratka replika. Gospođa Majkić, oprostite, javio se gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Ja želim samo da kažem jednu rečenicu mojoj uvaženoj prijateljici gospođi Almi Čolo. Dakle, činjenica je da se njoj nije sviđalo nešto što sam ja rekao ovdje i što se odnosilo na jedan konkretan slučaj. Dakle, moja priča bila je usmjerena samo u tom pravcu da pokušamo da stvorimo klimu da iz pravosuđa eliminiramo one ljude koji su korumpirani i ništa drugo. Dakle, ja u tom pravcu očekujem podršku.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, iskakali ste i jedno i drugo, ja sam bio pravedan i prema jednom i prema drugom. Gospođo Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, gledala sam šta je to nadležnost Visokog sudskog i tužilačkog savjeta, pa u ovom moru nadležnosti, nikako po značaju, samo po redosljedu ... tačka 28., kaže 'daje mišljenje o nacrtima zakona, propisima i o važnim pitanjima koja mogu uticati na pravosuđe, pokreće postupak usvajanja zakona i drugih propisa i daje smjernice sudovima i tužilaštvima iz nadležnosti Vijeća.' Zaista ne znam kako to nije jedna od prvih tačaka, jer mi se čini da sve ovo gore nema takav značaj kao ova tačka.

Voljela bih da je u ovom izvještaju, baš vezano za ovu tačku, bio razmotren način na koji su instalirane pravosudne institucije na nivou BiH, kao i pojedina vrlo specifična rješenja u našem pravosuđu. Znamo za Sporazum ... između Visokog predstavnika i Kancelarije registrara o uspostavljanju Kancelarije registrara. Znamo da je zaključen 2004. godine i da je Kancelarija registrara uspostavljena na period od pet godina, dakle do 1. decembra 2009. godine. Sporazum iz 2004. godine je zamijenjen novim sporazumom iz 2006. godine, gdje stoji u članu 8. da je regulisano imenovanje međunarodnih sudija i tužilaca i aktivnosti koje se vode od strane Kancelarije registrara koji ostvaruje, sad citiram: 'koji ostvaruje kontakte sa ambasadorima i relevantnim stranim vlastima kako bi se obezbijedila dostupnost odgovarajućih kandidata za upražnjeno mjesto, kao i da bi se obezbijedili odgovarajući finansijski uslovi za rad tih kandidata. Imenovani ili ponovno imenovani mogu biti samo oni međunarodni kandidati za koje Kancelarija registrara potvrdi da je dogovoreno njihovo finansiranje.' Zamislite, to je jedini uslov: ako ima finansiranje, eto ga!

Dakle, među osnovnim uslovima koje kandidat treba ispunjavati, dakle kandidat, mislim na strane sudije i tužioce, ima jedna stavka koja kaže 'da imaju dokazanu nepristrasnost i izvrsne rezultate na ranijim radnim mjestima.' Ja sam polazeći od te činjenice, koja je tako eksplicitno navedena, 26. februara ove godine Vama, gospodine Novkoviću, poslala pitanje i tražila da mi odgovorite: 'Da li je od strane Visokog sudskog i tužilačkog savjeta BiH provjerena i ispitana referentnost stranih sudija i tužilaca u Tužilaštvu i Sudu BiH te da li je izvršena provjera njihovog rada u pravosuđu zemalja iz kojih dolaze i kakvi su ti nalazi?' To je bilo jedno pitanje.

I drugo: 'Da li je Visoki sudski i tužilački savjet ikada zatražio i dobio informaciju od Tužilaštva Republike Slovenije o pogodnosti tužioca Harija Furlana za obavljanje funkcije tužioca u Tužilaštvu BiH? Ako nije, kad to planira učiniti?'

I dobila sam Vaš odgovor u kome me podsjećate da postupak odabira i imenovanja međunarodnih sudija i tužilaca je prema potpisanom sporazumu između Visokog predstavnika i BiH, te da provjere i ispitivanje referentnosti, odnosno provjera njihovog rada, dakle stranih sudija i tužilaca, nije ni predviđena propisanim procedurama. Dakle, dovoljno je samo da će neko obezbijediti pare, a kakvi su nema veze.

Takođe ste mi u odgovoru rekli da je 'imenovanje Harija Furlana na mjesto tužioca u Tužilaštvu BiH izvršeno nakon što je Kancelarija registrara obavijestila da su za njegov angažman obezbijedena finansijska sredstva. U postupku odabira i imenovanja tužioca Furlana, od Tužilaštva Republike Slovenije', rekli ste, 'nije zatražena informacija o njegovoj pogodnosti za obavljanje funkcije tužioca u Tužilaštvu BiH, s obzirom da dobijanje takve informacije nije ni predviđeno propisima'. E onda, ja postavljam pitanje vama sad: Kako je onda ispunjen uslov koji propisuje ovaj sporazum koji traži dokazanu nepristrasnost i izvrsne rezultate na ranijim radnim mjestima i kako se ustanovilo da kandidat za tužioca Hari Furlan ima dokazanu nepristrasnost i izvrsnost na prethodnim radnim mjestima, kad znamo da je došao u BiH poslije čuvene afere koja se zove *Čista lopata* u Sloveniji u pravosuđu Slovenije. Dakle, ko god napravi grešku u svojoj zemlji, ima mogućnost da dođe i da radi u BiH u pravosuđu BiH. To, to, o reformisanom pravosuđu!

Još jednu stvar koju ne znamo: Da li strane sudije i tužioci daju svečanu izjavu, kako je to regulisano članom 47. o Visokom sudskom i tužilačkom savjetu, jer Predsjedništvo BiH je 3. juna 2004. donijelo Odluku o priznavanju diplomatskog statusa svim članovima Suda i Tužilaštva BiH. A u članu 31. Konvencije o diplomatskim odnosima iz 1961. godine kaže se, Bečke konvencije - diplomatski predstavnik uživa imunitet od krivične odgovornosti države primaoca. On uživa imunitet i od njene i građanske i upravne odgovornosti i nije dužan svjedočiti, prema njemu se ne može preduzimati mjera izvršenja. Članom te iste konvencije regulisane su i diplomatskim osobljem smatraju svi članovi diplomatskog predstavništva koji imaju diplomatski status. Sad ja vas pitam: Da li je moguće, i to je valjda moguće samo u ovakvoj zemlji, da diplomatski agenti tuže i sude domaćim državljanima u suverenoj zemlji kao što je BiH, koja po međunarodnom ugovoru po svom Ustavu, po članstvu u UN, Savjetu Evrope i drugim međunarodnim organizacijama, kao zemlja suverena, tamo je kao suverena zemlja? Da li je Predsjedništvo prekršilo vladavinu zakona dajući imunitet stranim sudijama i tužiocima u pravosudnim institucijama BiH na osnovu ustavne nadležnosti za vođenje spoljne politike? Gdje su ti stavovi Visokog sudskog i tužilačkog savjeta, recite mi po kojoj ustavnoj i zakonskoj odredbi nosioci pravosudnih institucija i funkcija u pravosuđu mogu imati diplomatski status koji uživaju diplomatski predstavnici stranih država kod države primaoca. Zaista, teško ćete naći tačku, odnosno član zakona koji bi to mogao reći.

I da li, na kraju, izuzimanje od krivične i građanske i upravne odgovornosti samo za strane sudije i tužioce, znači kršenje Ustava BiH i vladavinu prava? Kome su oni odgovorni? Konačno, smatram da Visoki sudski i tužilački savjet kao nezavisna institucija treba razmotriti i sva ova pitanja i o njima izraziti svoje mišljenje. Neću ovog puta svjesno da otvaram jedno strašno pitanje koje je evo i ovih dana ponovo aktuelno, a to je da su se u javnosti ponovo javili osuđenici za ratne zločine u BiH i tražili da im se sudi po zakonu koji je važio u vrijeme izvršenja ratnih zločina, što je u skladu sa međunarodnim konvencijama o ljudskim pravima. Niste rekli o tome ni riječi.

I takođe, neću da govorim izuzev jedne rečenice, kako je moguće da je vaša institucija tri godine skrivala od Kancelarije za reviziju izvještaje koji se odnose na donatorska sredstva u visini gotovo 8 miliona, da ste na kraju, evo sad poslije zaključka ovog parlamenta, da ste dali tekst na engleskom jeziku. A podsjećam Vas da je sve što ste dobili kao donaciju moralo biti ratifikovano u ovom parlamentu, a ratifikacije se mogu izvršiti jedino na jeziku ove zemlje ili jezicima ove zemlje. Pa ste dali reviziji i da domovi prevode, da bi došla do odgovora na koji način je Visoki sudski i tužilački savjet potrošio tri godine donatorskih sredstava, za tri godine koje nije htio pokazati Kancelariji za reviziju.

Oprostite mi, na kraju, ja znam da ste Vi godinu dana, ne znam da li ste i godinu tamo i uvažite da moje obraćanje Vama je obraćanje instituciji iz koje Vi dolazite u nadi da će ovo što ste čuli ovdje učiniti da sljedeći izvještaj bude bolji

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.

Mislim da njeno posljednje pitanje izlazi iz okvira datoga izvješća o kojem mi danas raspravljamo, jer mislim da ovo izvješće ne dotiče donacije o kojima ste Vi pitali.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

U posljednjem pitanju, nije u okviru teme, ali moram Vam to primijetiti, to sam primijetio i drugim kolegama. Odgovor je toliko višeslojan da bi trebalo dotaknuti masu zakona, međunarodnih konvencija, direktiva, preporuka itd. da bi se dali odgovori na sva ova pitanja. No ja ne oduzimam nikom pravo za riječ, ali možda bi bilo dobro jer skupilo se jako puno pitanja za predsjednika Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća. Evo gospodin Jović, pa ćemo dati onda gospodinu Novkoviću riječ.

Izvolite, Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ:

Volio bih da sam i ja dobio ovo izvješće na svom jeziku, ali eto nisam, vjerojatno je to karakteristika kuće: ili na engleskom ili na drugom. Ali dobro, mislim da ovo izvješće koje imamo pred sobom, volio bih da čak i naslovno ne odgovara to, jer bi drugačije odluke bile; na Ustavnom pravnom povjerenstvu smo dugo imali dilemu: je li treba usvojiti ili treba uzeti na znanje. I nije to samo naslovno problem. Ali u svakom slučaju, želim reći da, kad se pogleda ovo izvješće sa metodološke, stručne strane, ovo je izuzetno dobro, stručno i kvalitetno napravljeno, i to treba reći. Volio bih samo jedan segment, a to je ono što je stavljeno pod privitak ove preporuke koje ste vi predložili, kad je u pitanju upravo zakonodavna vlast, da je na poseban način malo izdvojeno i ukazalo se što očekuje se od ovog doma ili Parlamenta da je nužno pomoći u realizaciji suradnje i napretka ukupnog rada u sudstvu.

Mene interesira posebno jedno poglavlje, to su ratni zločini. I tu je iskazano u ovom izvješću na dvije-tri stranice, a ono posebice što me interesira jeste kad se pogleda pregled na 112. stranici ovog izvješća o povjerenju građana BiH spram sudova i tužiteljskih vijeća. Vidi se da od 1999. godine jako ubrzano nekako opada postotak tog povjerenja. Krenulo je sa šest, danas u 2008. koji prikazujemo je četiri. Jednim dijelom bi ukazao i zašto je to tomu tako kad ja promatram i slušam ono što se govori u sredini iz koje dolazim i naroda kojem pripadam. A to je da ni Haški sud, ni sudstvo BiH nije procesuiralo ratni zločin napravljen nad Hrvatima u BiH, ne jednim nego nijednim slučajem. I to je, ostat će mrlja na ukupnom stanju i sudstva i tužiteljstva i ove zemlje da ni pred zakonom nismo ni u smrti jednaki.

Posebice me brine što imam informacije da ima svršenih istraga već godinu dana za monstruoze zločine nad Hrvatima sjeverne Hercegovine, posebice i središnje Bosne, a da tužitelji ne podižu optužnice. Jedina stvar koja me brine u tom svemu osim što je to rezultat nepravde jeste: bojim se da temeljem tog se ne kreira i politička budućnost BiH. Jer, Bože moj, 43% Hrvata nedostaje u BiH, vjerojatno su sami se skupili pa otišli i ovaj i iz druge pak strane sami se vjerojatno i pobili. Pa i nije im i mjesto u BiH.

I drugo (da ostanem unutra u okviru ovog što nudi ovo izvješće) jeste problem 1. ožujka 2003. godina. Znači, stupanjem na snagu zakonodavstva ... o kaznenom postupku u BiH, ja,

radeći u Povjerenstvu za ljudska prava, pa mislim imam materijala za jedno dobro malo auto u žalbi, što odvjetnika, što osoba ... na kojima se primjenjuje zakon koji je nastao 10 godina poslije učinjenog djela. A interesantno, za jedan dobar broj koristi se stari zakona, pa je netko evo svojom voljom presudio da se počne koristiti novi zakon. I tu zaista ima mjesta pozabaviti se s vaše strane da dođe do ujednačavanja jednakosti ljudi u postupku i donošenju presuda suda. Ne može se za isto nešto jednima suditi po ovom osnovu, a drugima po drugom osnovu, zato što je netko pokrenuo pitanje prije tog vremena, ili jeste ili nije. Zločini su se desili u isto vrijeme, to je ratno dešavanje, trebalo bi pristupiti i vođenju postupka ujednačeno po istom, po istom zakonu, a ne odvojeno i različito i separatno.

Evo, ja sam imao toliko, jer sam i obećao da ću biti kratak.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Prijavljenih više nema, ja predlažem ... Evo, imamo dva prijavljena da saslušamo i prijavljene zastupnike i da čujemo predsjedatelja Visokog sudbenog i tužilačkog vijeća, ja bih tada dao stanku, mi radimo preko tri sata. Da mi ručamo i nastaviti ćemo s radom. Ako je to prihvatljivo, možemo li tako?

Izvolite, gospodine Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

/nije uključen mikrofon/ ... koji ostaju u radu za ovu i naredne godine. Dakle, suština tog mog pitanja je, a ja znam da se to govori često i na nižim nivoima: Kada će se sačiniti jedan efikasan plan svih sudova, pa evo tužilaštava i Visokog sudskog i tužilačkog vijeća, svih tih institucija koje će dovesti do toga da ćemo, uslovno kazano, u sudovima u okviru svih nadležnosti riješiti te zaostale predmete i time dovesti u jednu jednakopravnost sve građane da u jednom razumnom roku imaju presuđene sve te stvari, zbog kojih građani pred sudovima vode taj ogromni broj sporova, a koje oni očigledno sad sa ovakvom organizacijom i brojem sudija, tužilaca itd., itd., možda i novca, možda je i to ograničavajući faktor, nažalost, iz godine u godinu ne mogu da riješe. Iako i povećaju broj predmeta koji riješe, ... stalni priliv svake godine koji je ogroman dovodi do toga da naši ... sudovi nisu u stanju da se nose sa ovim problemom.

Još jedna stvar o kojoj želim kazati jeste da me pomalo iznenađuju preporuke koje smo dobili na strani 115. pa kao pod 1. *Preporuka organima zakonodavne vlasti*. Dakle, vjerovatno je to neka prva mjera na šta cilja Visoko sudsko i tužilačko vijeće i cijelo naše pravosuđe i tužilaštvo kako mi njima možemo pomoći. Dakle, ja bih više očekivao eventualno izmjene nekih procesnih, materijalnih propisa, a ono na šta oni ciljaju je donošenje pet zakona koji se odnose na izmjene i dopune Zakona o platama – plata na nivou države; dva, na nivou Federacije, jedan RS i jedan na nivou Brčko Distrikta. Evo, ... ne bježim ja ni od toga, pa tako ja bih i podržao, naravno, uz sasvim prihvatljive razloge da eventualno izmjene i dopune ovih zakona u pravcu kako to vide ljudi iz sudova, tužilaštava i Visokog sudskog i tužilačkog vijeća da će dovesti do onog cilja broj 1. o kojemu sam govorio, a to je: da dođemo u jednu razumnu mjeru da taj ogroman broj

predmeta koji su u sudovima da se riješe, da građani ne čekaju svoje pravo i svoju pravdu u nekim predmetima koji možda traju ili pet ili deset ili šta ja znam koliko godina.

I naravno, evo zaustavit ću se sa ovim, naravno, klonit ću se i izbjeći ću da se miješam u konkretne predmete, kao što je uradio naš kolega Šaraba, na šta mislim da nemam pravo, jer ako će se govoriti o konkretnim predmetima, onda se mora govoriti o milion i po predmeta. Jer svakome je najvažniji njegov onaj predmet, dakle ne možemo, usko je, pogotovo ne u fazi kada je nešto u toku suđenja, mislim da se radi o miješanju u sudsku stvar i ne može se na ovaj način kroz Parlament i kroz diskusiju u Parlamentu vršiti pritisak na sudije i sudove u konkretnom predmetu. Dakle, imovina je ono šta je zaštićeno kao i ljudski život itd. i ako vodimo brigu o tome, dakle trebalo je voditi računa o zaštiti imovinu na vrijeme pa da ne dođe do spora. A sad kad je imovina uništena, naravno da je treba nadoknaditi. A, ne dovodeći u pitanje sad, dakle, zaboga, oštetit će se zajednica. Zajednica i uža i šira ima načina i uvijek ona lakše ... podnosi te terete nego pojedinac. I ne može se to prevaljivati na pojedinca, ... ma ko da je u pitanju, ne samo u konkretnom slučaju, ne želim u konkretne slučajeve, jer bi to značilo da se mi miješamo u svih milion i po predmeta koji su ... bili u sudovima.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Svi mi ponekad odlutamo, nećemo stalno kritizirati Šarabu.

Gospodin Ljubičić, izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite, gospodine Ljubičiću.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Ja ću se pridružiti diskutantima koji su u startu i u početku svoje diskusije dali jednu ocjenu o ovom materijalu. Ja ću se pridružiti u smislu da pred sobom imamo jedan dobar udžbenik po obimu i ovako po debljini i po težini i svega ostalog. Znači, jedan dobar, dobar, udžbenik. Mislim, kad bi ga neko koristio u nekakve druge svrhe, mogao bi u ovom materijalu naći dosta statistički obrađenih podataka, tako da ovaj izveštaj mogu koristiti oni koji bi se možda pripremali za nekakve magistarske radove po nekom pitanjima, jer ima dosta tabela, grafikona itd. Ali takođe, reći ću, bar ono što sam ja pogledao ovako čitajući ovo, da sam očekivao u odnosu na ovo što sam malopre rekao, ipak, više konkretnijih nekakvih pokazatelja i podataka u ovom materijalu, ali o tom, potom.

Dalje, ja ću dalje svoju diskusiju vezati za nešto što smo mi maltene svakodnevno imali i prošli puta kada smo govorili o Informaciji o radu Tužilaštva. Imali smo priliku da čujemo određene komentare za jednu negativnu percepciju javnosti kada su u pitanju ove institucije u BiH. Negativno mišljenje javnosti o njihovom radu! Znači, negativna jedna percepcija. To se

odnosi prvenstveno na neefikasan rad, zatim velik broj, znači u okviru te neefikasnosti, zaostalih predmeta. Imali smo, na kraju krajeva, čak i ovdje dio konstatacija po tom pitanju, gdje se i u ovom materijalu na jedan određen način čak i ovako istina skromno priznaje, znači i prihvata reakcija te javnosti.

Dalje ja želim da napomenem, a svjedoci smo znači tih negativnih reakcija, ... da se odnosi na selektivnost pristupa pojedinim predmetima posebno, evo i ja ću se pridružiti komentaru gospodina Jovića, a to sam prošli put i govorio kada sam govorio o Informaciji o radu Tužilaštva, posebno pitanje procesuiranja ratnih zločina, zatim po pitanju privrednog kriminala, znači i zloupotrebe položaja. Znači, stiče se jedan utisak selektivnosti rada i tužilaštava i sudova po tim pitanjima, da ne dajem sada nekakve druge karakteristike, znači ocjene javnosti, znači koje možemo sami vidjeti itd. Zatim jedno nepovjerenje u rad tužilaštava i sudova, znači ja govorim reakcije javnosti, zatim reakcije javnosti su i vezano za korumpiranost u radu, prisustva korumpiranosti u radu tužilaštava i sudova itd.

Mene zanima i postaviću jedno pitanje (evo sada u mom razmišljanju): Koliko su u Visokom sudskom i tužilačkom savjetu svjesni reakcija, odnosno ovih primjedbi javnosti, odnosno koliko su ljudi koji rade u ovim institucijama svjesni ovakvih negativnih reakcija? Kada opet o tome sada daju svoj sud na jedan određen način i ljudi koji se bave manje ili više politikom, onda to dobija druge konotacije. Zašto ovo pitanje postavljam? Postavljam ovo pitanje, jer ovdje evo upravo blizu ovog priloga 1. Preporuke, valjda se radi ovdje o nekoj organizaciji „Balkan monitor“ za 2008. godinu, građani BiH vjeruju u sudove i vojsku, pa je data jedna konstatacija. Ja se ne mogu ovako malo snaći sada u ovome. Ako smo svjedoci ovakvih velikih reakcija javnosti i negativnog stava, znači onda ne mogu podržati ovu ovdje. Ili bolje rečeno, ako se u ovom materijalu našla ovakva ocjena i ove nevladine organizacije, mislim da se u ovom materijalu mogao naći bar u nekom dijelu i stav javnosti i mišljenje javnosti o radu ovih institucija, jer ne možemo pobjeći od te činjenice i onoga što imamo priliku da čujemo u javnosti te komentare.

Drugo, ja ću se malo ovako našaliti kada su u pitanju ove preporuke. Vidim ovdje ima dato puno ovih preporuka, poredane su redom, broj je 1., 2., pa ne znam koliko ovih preporuka, znači odnosi se na puno nekih institucija, i na prvom mjestu su se našle preporuke koje su usmjerene prema zakonodavnoj vlasti u smislu zadržavanja plata u ovim institucijama. Ako sada želimo opet ... na nekakav način ove preporuke, ja bih, znači odnosi se na preporuke i u ovom dijelu, evo ovdje znači pod rednim brojem 3. *Preporuke organima sudske vlasti*, ja bih, bar, znači kao predstavnik ili član ove institucije možda na prvom mjestu stavio ove *Preporuke organima sudske vlasti* na broj 1. pa vidjeti znači nešto od ovih primjedbi u kom pravcu treba poboljšavati rad ovih institucija, onda bih redao ove ostale preporuke, jer mislim da nije korektno, znači evo na prvom mjestu stavljeno su ovdje preporuke u smislu zadržavanja plata, ... a imamo, svjesni smo ovih primjedbi javnosti i negativne percepcije, mišljenja itd., pa onda redati ovo sve ostalo.

To su moji na nekakav način komentari, neću reći, evo, može se to shvatiti i primjedbi, ali moji komentari vezano za ovaj izvještaj i moje nekakvo viđenje, znači, jednostavno, ovog izvještaja i moj komentar.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, iscrpili smo listu prijavljenih. ... Gospodin Koprivica, izvolite.

Ima li još netko tko želi nakon gospodina Koprivice? Profesor Neimarlija. Zaključit ćemo raspravu sa profesorom Neimarlijom.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Ne bih ponavljao sve ovo što smo imali priliku čuti u dosadašnjem toku rasprave po pitanju Izvještaja o radu Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH za 2008. godinu.

Ono što bih ja na kraju htio samo reći to je da i pored toga da je ovaj dokumenat zaista opširan i obiman, da obuhvata brojna poglavlja, konstatacije, grafikone, prijedloge i niz mjera, ja bih na kraju još jedino dodao da ovaj dokumenat bi trebao, po meni, sadržavati određena zaključena razmatranja u kom smislu sa konkretnim prijedlozima za prevazilaženje najvećih uočenih slabosti u radu pravosudnog sistema u BiH.

Prije svega, u tim zaključenim razmatranjima, po meni, trebali bi dati prijedlog na koji način Visoko sudsko i tužilačko vijeće planira riješiti pitanja, odnosno pitanje starih predmeta kojima su sudovi zatrpani, o kojima smo imali priliku čuti brojna razmatranja.

Drugo pitanje je pitanje međunarodnih sudija i tužilaca i primjedbe na njihov rad u smislu neprocesuiranja predmeta koji se tiču ratnih zločina i selektivnosti u pristupu tim predmetima.

Treće pitanje je pitanje na koji način Visoko sudsko i tužilačko vijeće planira riješiti pitanje mjerenja kvantiteta rada sudija. Ovdje se pominju brojni predmeti, odnosno način na koji su do sada vršena ta mjerenja kvantiteta rada sudija, odnosno kvaliteta rada sudija. Umjesto postojećeg načina po broju predmeta, da li postoji neki drugi prijedlog u tom smislu?

Dalje, pitanje komunalnih predmeta je sigurno pitanje koje znatno opterećuje rad sudova i u kom smislu Visoko sudsko i tužilačko vijeće planira pristupiti rješavanju tog problema.

Takođe, ovdje se nigdje ne spominje pitanje medijacije, jedan projekat koji je u BiH u proteklim godinama bio aktuelan, kakvi su rezultati tog projekta i da li se i dalje planira u tom smislu preduzimati određene korake. Takođe, pominju se i efikasnija sredstva izvršenja u izvršnim postupcima, a ne navodi se na koji način se planira pristupiti donošenju tih efikasnijih sredstava izvršenja i šta se pod time u stvari podrazumijeva.

I jedno posebno pitanje je pitanje izvršenja izrečenih sankcija zatvora, u smislu nedostatka odgovarajućih kapaciteta, o kojima smo imali priliku i na prošlim sjednicama govoriti. Takođe, i niz ovih drugih pitanja, da ih ne ponavljam, o kojima smo imali priliku u ovoj prethodnoj raspravi čuti, a ja bih se samo još na kraju osvrnuo na pitanje rada Tužilaštva BiH, odnosno pitanje procesuiranja predmeta koji se tiču ratnih zločina, jer zaista, da ne budem pogrešno shvaćen, imamo priliku često u javnosti slušati brojne primjedbe kada je riječ o

dugogodišnjem neprocesuiranju predmeta a koji se tiču ratnih zločina, prije svega, pitanje Dobrovoljačke ulice, pitanje Tuzlanske kolone, pitanje Dudakovića i niz drugih predmeta. Zaista, u svakom slučaju, javnost očekuje od Visokog sudskog i tužilačkog vijeća konkretne odgovore po svim ovim pitanjima.

Stoga bih ja, s obzirom da mi ne usvajamo ovaj izvještaj nego da ga primamo k znanju, zamolio prisutnog predsjednika Visokog sudskog i tužilačkog vijeća da po mogućnosti da odgovore na neka od ovih pitanja.

Zahvaljujem se.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Čut ćemo sada i profesora Naimarliju.

Izvolite, profesore.

HILMO NEIMARLIJA:

Predsjedavajući, kolege, gosti, bez želje i pogotovo ambicije da bilo s kim od kolega polemiziram, ali u nekoliko navrata se pominjalo javnost kao svojevrsnog sudiju, između ostalog, i radu Visokog sudskog i tužilačkog vijeća, ja imam naravno i potrebu da samo kažem da mi kao delegati u ovom parlamentu imamo ipak obavezu da vodimo računa o potrebi preciziranja, recimo, tih nejasnih termina, kao što je, recimo, i pojam javnosti, na način da ipak kažemo o kojoj se javnosti radi u onom smislu u kojem, recimo, i kada nam nevladine organizacije ili neke druge institucije koje nude neko istraživanje, rezultate istraživanja javnog nekog mnijenja i mišljenja, ponude ipak preko obrasca, preko postupka koji su proveli, uvid u to o kojoj se javnosti radi. Kod nas je javnost zapravo podijeljena i kad kažemo javnost trebalo bi vidjeti, ipak, precizirati o kojoj je javnosti riječ. Postoji bosanskohercegovačka politička javnost, ali naša javnost također etnički, entitetski podijeljena, podijeljena je i socijalno. Postoje dakle stvari oko kojih postoji visok stupanj saglasnosti socijalne javnosti, recimo, kad su naše plaće u pitanje, npr. može se i o tome govoriti, ali isto tako postoje vrlo značajne razlike, evo recimo, ... ako ćemo, koliko god već čulo se da nije baš prikladno govoriti o pojedinačnim slučajevima, ali recimo postoji procesuiranje tužbi ... optužnica za ratne zločine. Nije dobro pozivati se na javnost, trebalo bi naravno, kada su pogotovo konkretni slučajevi u pitanju, precizirati o kojoj je javnosti riječ. Recimo, postoji sasvim izvjesno drugi odnos, recimo, bošnjačke javnosti u RS, nego, pretpostavljam, recimo, većinske srpske u odnosu na procesuiranje optužnica za ratne zločine na nižim ovim sudskim razinama.

Dakle bez želje, pogotovo ambicije da bilo s kim polemiziram, ali ako već govorimo o konkretnim slučajevima i ako ćemo se pozivati na javnost i u ovom a i u drugim situacijama, naša je obaveza, ja bih rekao, radi boljeg i našeg međusobnog razumijevanja i produktivnijeg rada ovdje da to na kraju krajeva i preciziramo. Nažalost, rječnik iz svakidašnje komunikacije, ali i rječnik politike i političkih nauka nije kao rječnik, ne znam, geometrije ili matematike, tako da znamo kad se kaže *trokut* šta znači, ali kada se kaže *javnost* očigledno možemo misliti na više toga, pa u tom smislu dakle apeliram da budemo precizniji, evo kod ovakvih izjašnjavanja.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, evo čuli smo profesora koji je govorio načelno i nisam baš siguran da je govorio o ovom izvješću. Replika profesoru?

Izvolite, gospodine Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Ja ću samo uvaženom kolegi profesoru Neimarliji replicirati, jer i ja govorim jasne pojmove. Dakle Vi ste profesore 90% svoga izlaganja posvetili definiranju pojma javnosti. Oni koji su danas govorili o javnosti, govorili su o sasvim određenoj javnosti. Ja sam jako dobro razumio. Kad je gospodin Jović govorio o javnosti, govorio je o glasovima koje čuje iz hrvatskih redova. Kad su govorili zastupnici RS, oni su govorili o raspoloženju koje vlada među pripadnicima srpskog naroda u BiH. Najčešće Bošnjaci izbjegavaju tu kvalifikaciju, taj izričaj, pa koriste građani. Prema tome, ja jednako imam razumijevanje i poštovanje za svaki oblik javnosti. Javnost postoji, percepcija javnosti je stvorena na nečemu. Dakle, nije ona samonikla, dakle postoje neki pokazatelji koji upućuju na to da bi trebalo propitati ako ne optuživati, pa pitati ili postaviti jednu pozitivnu sumnju prema svakom djelovanju pa i djelovanju cjelokupnog pravosudnog sustava u BiH.

Dakle, ja ne bih potcijenio tu javnost, ma kako ona bila definirana ili specificirana, jer o toj javnosti mi često u ovom parlamentu i na drugim mjestima slušamo, samo se ta javnost više ne naziva javnost nego se to stavlja pod jedan univerzalni pojam građana koji meni nikada nije bio potpuno jasan.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja to razumijem jer profesor dolazi iz građanske političke opcije.

Izvolite, profesore Naimarlija.

HILMO NEIMARLIJA

/nije uključen mikrofonom/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ako je replika na repliku, odustajete.

Gospodin Ljubičić, izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Neću, ne mogu ovako, ja sam samo iskoristio pravo da se javim, znači da kažem da je replika, a nemam namjeru replicirati profesoru Neimarliji. Ali, evo da ne bi bio nedorečen, rekao

je gospodin Rajić, ja sam koristio termin *javnost* iz razloga što vjerujem da smo svi prepoznali tu javnost, zato nisam konkretno ni govorio, znači koje su reakcije Srba u RS, koje su reakcije Hrvata, znači i u Federaciji i u RS, znači u BiH, a koje su reakcije Bošnjaka. Znači, sve sam to mislio. Javnost je podijeljena, ja se slažem s time.

Znači, to je jasno, ali ne možemo zanemariti, s te strane ja sam ovo spomenuo i lično mislim da ne možemo zanemariti te reakcije javnosti. Za mene je javnost sve pa, prema tome, javnost i bošnjačkog naroda i hrvatskog i srpskog. Mislim da treba na jedan određen način i doći će vrijeme da će vjerovatno neko se morati time pozabaviti. Ne može se u nedogled prelaziti preko tih reakcija, bez obzira kako to neko shvatao ili prihvatao, ali znači mislim da sam sada jasniji. Znači, nije replika nego sada sam jasniji.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Predlažem da isključimo više raspravu o jednom pojmu koji smo spomenuli i koji nije jedina stvar i jedini pojam sadržan u ovom izvješću.

Mi imamo iscrpljenu dakle listu prijavljenih za raspravu i ja bih sad zamolio predsjedatelja, predsjednika dakle Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća. Skoncentrirajte se dati odgovore na pitanja koja ste čuli, ne ulaziti u ono kako ste Vi u svome aktu rekli *prezentaciju Godišnjeg izvješća*. Svi smo mi pročitali ovo izvješće i da se ne ponavljamo i da ne slušamo od Vas ono što piše u Godišnjem izvješću.

Izvolite.

MILORAD NOVKOVIĆ:

Poštovani predsjedavajući, potpredsjednici, poštovani poslanici, predstavnici izvršne vlasti, medija i gosti, želim iskazati zahvalnost što ste uvrstili predstavljanje Godišnjeg izvještaja Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH na vašu današnju sjednicu.

Visoko sudsko i tužilačko vijeće djeluje u ovom kapacitetu od juna 2004. godine po sporazumu koji su potpisali premijeri entiteta Federacije i RS i u ime Vijeća ministara BiH ministar pravde BiH. Po svojoj strukturi Visoko sudsko i tužilačko vijeće sačinjava šest Bošnjaka, pet Srba, tri Hrvata, jedan ostali i jedan međunarodni član. U 2008. godini Visoko sudsko i tužilačko vijeće je bilo u sastavu: pet sudija, šest tužilaca, četiri advokata i jedan međunarodni član koji je takođe po svom profesionalnom opredjeljenju advokat.

Visoko sudsko i tužilačko vijeće je nepristrasno tijelo koje ima osnovni zadatak i svoju izvornu nadležnost, i ja vas molim da u tome smislu i shvatite ovaj izvještaj, a i moje izlaganje i odgovore na vaša postavljena pitanja, a to je: izbor i imenovanje sudija i tužilaca, disciplinski postupci i odgovornost sudija i tužilaca, edukacija sudija i tužilaca i etika. Kao partner djeluje sa Ministarstvom pravde i Ministarstvom finansija entiteta, Vijeća ministara i Brčko Distrikta kad je u pitanju ažurnost i efikasnost sudova, kad je u pitanje budžet, odnosno finansije i finansiranje sudova, i kada je u pitanju određivanje broja i sistematizacija nosilaca pravosudnih funkcija u BiH.

U suštini, pravosuđe BiH na čelu sa Visokim sudskim i tužilačkim vijećem kada je u pitanju reforma od 2003. odnosno 2004. godine je postiglo određene zapažene rezultate kad je u pitanju nepristrasnost, nezavisnost i profesionalnost. Nažalost, kad je u pitanju efikasnost pravosudnih institucija u BiH, tu nismo zadovoljni i pravosuđe BiH u cjelini nije efikasno i stoga i razumijem i shvatam vaša pitanja koja ste vi postavili i ja ću u tom smislu da i dam kratke odgovore.

Sve aktivnosti Visokog sudskog i tužilačkog vijeća u prošloj godini i u ovoj godini su usmjerene na iznalaženje mjera, načina i metodologije da pravosuđe BiH postaje efikasno. To uopšte nije jednostavan zadatak i zato je potrebno jedno duže vrijeme, po mojoj procjeni najmanje tri godine da se osjeti efikasnost pravosudnih institucija u BiH. Zašto nije efikasno? Nije efikasno zato što nije bilo efikasno ni prije 1991., odnosno 1992. godine. U toku ratnog perioda i poslijeratnog perioda sve do 1995., odnosno 1996. godine, skoro da je na minimumu funkcionisalo. Posljedice rata su stvorile izuzetno veliki broj predmeta koji su po svojoj strukturi naročito imovinskog karaktera izuzetno složeni gdje ne postoji sudska praksa ni tradicija na ovim prostorima i šire za rješavanje takvih predmeta. Danas u sve osnovne i općinske sudove dolazi izuzetno veliki broj predmeta koji su posljedica rata.

Visoko sudsko i tužilačko vijeće je donijelo Strateški plan za rad Vijeća od 1997. do 2012. godine, kreće se u tim okvirima, kreće se u okvirima Strategije sektora pravde u BiH i Strategije za procesuiranje predmeta ratnih zločina.

Pitanje postavljeno od gospodina uvaženog Šarabe da pravosuđe BiH nije kvalitetno, ali nisam dobio za to argumente. Smatram da je pravosuđe BiH u prosjeku; u prošloj godini ima 14% ukinutih odluka po svjetskim standardima. To je iznad prosjeka.

Kada je u pitanju predmet Alijagića, koji ste spomenuli, tačno je to da je više puta ukidan, vraćan, itd. Visoko sudsko i tužilačko vijeće ne može i ne smije o tome da odlučuje niti da daje bilo kakve sugestije. Samo napomene radi, u najrazvijenim pravnim sistemima Evrope postoje predmeti koji se rješavaju po pet ili šest godina, a čitavo vrijeme se ukidaju, vraćaju itd. A tačno je to da se može desiti da se lokalnoj zajednici blokira budžet, ali ja ću u svom kasnijem izlaganju ... Može se desiti da zbog određenih potraživanja koja će proizaći iz sudskih odluka, a toga je sve više, i odluka domaćih sudova i odluka koje dolaze iz Evropskog suda za ljudska prava u Strazburu, može se desiti da se i dosta značajniji budžeti značajnijih institucija blokiraju ili dovedu u približno to stanje.

Gospodin Šaraba je spomenuo korumpiranost. Ja ga zamoljavam ako ima argumente, ako ima podatke da podnese prijave Visokom sudskom i tužilačkom vijeću. Mi ne osporavamo ni jedno ni drugo, ali ko god ima argument, ima Ured disciplinskog tužioca, imaju ovlašteni organi, u svakom momentu može se podnijeti prijava protiv tih lica. Ja neću ovdje nikoga da branim, ako znate za sudije, za tužioce koji su tome skloni, gdje ima određenih dokaza i osnova sumnje, izvolite po tome postupiti.

Koleginica Čolo, pitanje sastava i strukture Visokog sudskog i tužilačkog vijeća. Koleginica je jako dobro primijetila da je sastav i struktura Visokog sudskog i tužilačkog vijeća neuobičajena pa možda malo i atipična za ovu regiju, kad je u pitanju Crna Gora, kad je u pitanju

Srbija, kad je u pitanju Hrvatska, pa dobrim dijelom kad je u pitanju Rumunija, Mađarska, gdje u Rumuniji Visoko sudsko i tužilačko vijeće funkcionira (ako se isključi ratni period prošle, ove godine) u maju je slavilo 100 godina, ima jednu izuzetnu tradiciju.

Visoko sudsko i tužilačko vijeće je pokrenulo inicijativu za izmjenu Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću. Održalo je jedan sastanak sa profesionalnim udruženjima, predstavnicima sudija i tužilaca, u septembru mjesecu će održati sastanak sa ministrima pravde BiH, ministrima pravde entiteta; u oktobru mjesecu će održati sastanak sa predstavnicima parlamentaraca u BiH; u novembru mjesecu sa naučnim radnicima, profesorima akademikima koji mogu dati svoj doprinos i značaj u stvaranju jednog kvalitetnog Visokog sudskog i tužilačkog savjeta.

Tačno je to da smo mi možda jedinstvena zemlja gdje Visoko sudsko i tužilačko vijeće je sastavljeno od sudija i tužilaca zajedno, da tužioci biraju sudije, da sudije biraju tužioci, da advokate gdje su najveće primjedbe (a njih ima četiri, odnosno pet) biraju sudije. Zato smo došli u poziciju, a kad smo mogli da dođemo u poziciju da odmah predložimo inicijativu, vi znate kome, Ministarstvu pravde, Vijeću ministara, a Parlament BiH će o tome kao nadležno tijelo odlučiti da li smo mi uradili dobro ili ne, ali nećemo nikakvu inicijativu dok ne čujemo mišljenja najšire javnosti koja može dati određene korisne sugestije za Visoko sudsko i tužilačko vijeće.

Vi ste takođe spomenuli kvalitet rada, a naveli ste da to ističu advokati. Ja sam bio advokat osam godina, radim 33 godine, sve ostalo radim kao sudija i kao predsjednik suda. Advokati nisu mjerilo da ocjenjuju kvalitet rada sudija. Drugostepene odluke i konačne odluke su kvalitet našeg rada. Tačno je to što ste iznijeli da je u proteklim godinama došlo do jednog zabrinjavajućeg broja zastare predmeta. Ovaj izvještaj je po prvi put realan i objektivian. Iznosimo stanje onako kako jeste, po prvi put. Zbog zastare je došlo iz više razloga. Mi smo 7. decembra održali prošle godine u Brčkom sastanak sa svim predsjednicima sudova i sa glavnim tužiocima u vezi zastarjelosti krivičnog, odnosno prekršajnog gonjenja.

Prije dvije godine je izvršena reforma prekršajnog postupka na teritoriji BiH, jer određen zastoj je bio u radu sudova za prekršaje. To je jedna od najuspješnijih reformi koje je izvršilo Visoko sudsko i tužilačko vijeće. To su mišljenja vrlo kvalifikovanih organizacija iz regije i profesora stručnjaka koji se bave tom problematikom. Jedan broj predmeta, i to ogroman broj predmeta u prekršaju, tih zastarjelih 70 procenata je došao i primljen ... kad je nastupila zastarjelost. Mi imamo tačno podatke po sudovima koji su to predmeti i da li su zastarili u sudu ili su zastarili prije dolaska u sud. Dakle 70% predmeta je zastarilo prije dolaska u sud.

Ostala grupa predmeta kojih ima negdje oko 22% - 23% je zastarila u sudovima, ali je koleginice, pošto ste Vi bili tužilac, zastarjelost nastupila iz procesnih razloga. Vi znate da je u prethodnom periodu došlo do pomjeranja stanovništva i da određeni osumnjičeni, svjedoci, nisu dostupni, ne postoje procesne pretpostavke za rješavanje tih predmeta. Oni su tad zastarjeli i ti predmeti i sada zastarijevaju i zato su zakonodavci i previdjeli institut zastare. Ne može stalno da iznad određene osobe stoji nekakav predmet prekršajni 10 godina. Zna se dokle je prekršaj: kad su izgubljeni svi efekti da se postupi po prekršaju, nastupa zastara. A Vi znate da su ti rokovi zastare jako kratki.

Druga grupa, odnosno treća grupa predmeta, koja je najmanja je zastarila iz subjektivnih razloga i o tome se brine Ured disciplinskog tužioca. Dakle, od ovih zastarjelih predmeta, 95%, svi su prekršajni. Ima određenih predmeta iz krivice, to je zabrinjavajuće, gdje je nastupila zastara. Ali uglavnom ti predmeti nisu došli u sud kao zastarjeli nego su nastupili u sudu, tu je nastupila zastarjelost, a nastupila je zastarjelost iz razloga što je svima vama opštepoznato: ako osjećam da imam optužnicu, ako osjećam da imam poziv, ja odoh preko Save, ja odoh preko Drine, ja odoh malo dalje itd., ta lica su nedostupna, ne mogu se obezbijediti, ne postoje procesni razlozi i ne mogu da se okončaju – nastupa zastarjelost.

Vama je poznato da sudski procesi ne mogu se okončati bez provođenja dokaza, bez saslušanja svjedoka itd. Određen broj svjedoka postaje demotivisan iz raznoraznih razloga. Određene stvari rješava biologija, svjedoci umiru, nestaju, itd., i zbog toga ti predmeti se ne završavaju i na kraju, nažalost, neće moći da završe kvalitetno i nastupit će određena zastara. Visoko sudsko i tužilačko vijeće kao i pravosudne institucije u BiH nije u mogućnosti u tom pravcu ništa da učini.

Vi ste koleginice spomenuli Evropski sud za ljudska prava i vrlo ste dobro i drago mi je što ste spomenuli. Na Evropskom sudu za ljudska prava postoji 1850 tužbi iz BiH. Dio tužbi se odnosi na to da su sudovi neefikasni. Najveći problem pravosuđa BiH – neefikasnost. Ja sam godinama na to kao član Vijeća ukazivao, evo sad sam u prilici da rukovodim tom institucijom i sva moja energija i snaga je usmjerena prema tome, jer ja znam šta je neefikasnost sudova.

Druga grupa predmeta gdje se obraćaju Evropskom sudu za ljudska prava su štedni ulozi. Treća grupa predmeta su imovinske štete koje su nastale u toku i posljedica su rata. Četvrta grupa predmeta su vojni stanovi. Peta grupa predmeta su nepoštivanje ljudskih prava i sloboda lica koja se nalaze na izdržavanju kazne. Na drugoj strani, advokati se sve više educiraju kad su u pitanju te povrede, kad su u pitanju ti predmeti i kad je u pitanju Evropski sud za ljudska prava i sve će više biti tih tužbi na Evropskom sudu za povredu ljudskih prava.

Poštovana potpredsjednice Majkić, ja bih također mijanjao član 28. Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću i on će vjerovatno u ovim izmjenama biti i izmijenjen. Kad je u pitanju prisustvo međunarodnih sudija i tužilaca u Tužilaštvu BiH i na Sudu BiH, Visoko sudsko i tužilačko vijeće je dalo svoje mišljenje od 25. februara ove godine. Kod tog mišljenja smo ostali. To mišljenje nismo promijenili i to mišljenje je dostavljeno svim relevantnim institucijama u BiH. Kada je u pitanju izbor, odnosno imenovanje sudija i tužilaca u Sud BiH i Tužilaštvu BiH, Visoko sudsko i tužilačko vijeće vrši intervju kao i sa domaćim sudijama i vrši izbor. Drugih ovlaštenja nema. Postoji sporazum o prisustvu međunarodnih sudija i tužilaca između BiH, odnosno Predsjedništva BiH i OHR-a i tamo je to regulisano. O tome ne bih više ništa.

Jedan od cijenjenih poslanika (nisam zapamtio ime) je stavio primjedbu na ovaj izvještaj, vjerovatno je mislio na jezik i na pismo. Svake godine podnosimo izvještaj u tri jezičke varijante. Jedna godina jedna, druga druga, treća treća i na dva pisma. To je redoslijed koji je usvojilo i prihvatilo Visoko sudsko i tužilačko vijeće. Ako imate određenih primjedbi, stavite konkretne primjedbe Visokom sudskom i tužilačkom vijeću, mi ćemo to da razmatramo i da vas

obavijestimo. Ja vas u potpunosti razumijem. Ustavno pravo svakog građanina je da može to da traži.

Gospodine Rančiću, Vi ste diskutovali o broju neriješenih predmeta, o broju predmeta iz ranijih godina i o jednom velikom broju, odnosno neefikasnosti sudova i tužilaštva. Vi ste to dobro primijetili. Međutim, ja hoću da Vas obavijestim da je Visoko sudsko i tužilačko vijeće donijelo uputstvo, plan i program ... u 2005. godini o rješavanju tih predmeta. Svi su sudovi i tužilaštva donijeli plan i program o rješavanju tih predmeta. Međutim, ne postoji dovoljan broj sudija i tužilaca, nije u potpunosti popunjena sistematizacija. Jedan od razloga je taj što se ti predmeti ne rješavaju. To što se ne rješavaju stari predmeti, uglavnom, to je subjektivna slabost sudija i tužilaca, isključivo predsjednika sudova i glavnih tužilaca koji ne vode, po mojoj procjeni, dovoljno kontrolu da li se ti predmeti rješavaju i redosljedom i da li se rješavaju stari predmeti. Hoću da Vam kažem da jedan sudija ne može da rješava sve stare predmete, jer to su jako složeni predmeti. Jedan dio starih predmeta stoji. Najstariji predmet u BiH iz 1948. godine još nije riješen, u pitanju je parnica. Drugi po redosljedu je 1953. godine i još nije riješen. Postoje određeni procesni razlozi zbog čega to nije riješeno. Ukidani su ti predmeti po četiri, pet, šest puta, itd., itd. Vršeni su prekidi i druge procesne smetnje koje su uticale na rješavanje tih predmeta, ali aktivnosti Visokog sudskog i tužilačkog vijeća su usmjerene u tom pravcu da se stari predmeti moraju da riješe.

Nažalost, dolaze po godinama starosti i drugi. Visoko sudsko i tužilačko vijeće nije u mogućnosti samo to da riješi. To je sistemski problem. To je problem države. Treba obezbijediti veći broj sudija i tužilaca. Mi smo napravili unazad godinu dana jedan projekat o potrebnom broju sudija i tužilaca i projekat je obuhvatio sve elemente, od broja stanovništva, od geografskog položaja itd., itd., šta je sve potrebno i koji su za to razlozi. Mi smo svjesni činjenice, mi smo i siromašna zemlja i mi nećemo moći u dogledno vrijeme obezbijediti potpunu popunjenost sudija i tužilaca u pravosudnim institucijama. Zato se usmjeravamo na postojeće i da to rješavamo. Vjerovatno u određenim slučajevima postoji i selektivan pristup predmetima. To podliježe disciplinskoj odgovornosti. Ima sudija i tužilaca koji su razriješeni. Ima onih protiv kojih se vodi disciplinski postupak. Ima onih koji su dobili određene javne opomene, novčane kazne, recimo, 20%, 30% na godinu ili pola godine od plate itd., itd.

Međutim, mi živimo u jednom ambijentu onakav kakav je i nemojte očekivati da se sudovi i tužilaštva iz toga izdvoje i da su oni nešto posebno. Mi dijelimo ovu sredinu, ali hoću da vam kažem, i to vrlo objektivno, da je Visoko sudsko i tužilačko vijeće jedna institucija na nivou BiH koja je postigla dosta dobrih rezultata. Tačno je to, najlošija je stvar što smo neefikasni. Da smo efikasni, vjerovatno ne bi bilo ni ove kritike i ovih pitanja. Ja ovo i ne shvatam kao kritiku, ja shvatam kao sugestiju kao predsjednik Vijeća na koji način da to prevaziđemo.

Gospodin: kritika javnosti bila bi srećnija okolnost da je manja kritika javnosti. Svi sudovi u svijetu podliježu kritici javnosti. Ima te kritike. Ja mogu da tvrdim za sebe da sam čitav život bio dobar sudija, a bio sam mnogo kritikovan, mnogo. To je rizik našeg poziva i to je takav poziv. Ali u ovoj kritici ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Možemo privoditi to kraju.

MILORAD NOVKOVIĆ:

Samo momenat, vjerovatno ima i opravdanih kritika zbog čega Visoko sudsko i tužilačko vijeće itekako vodi o ovome računa.

Ako može, gospodine predsjedavajući, samo ukratko da dam odgovor gospodinu Koprivici.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite, samo neka to bude kratko.

MILORAD NOVKOVIĆ:

Vi ste, gospodine Koprivica, uložili primjedbu na orijentaciona mjerila. Orijetaciona mjerila postoje i u prosjeku sudovi svi u BiH i tužilaštva prebacuju ta orijentaciona mjerila. Mi radimo orijentaciona mjerila koja će omogućiti efikasniji rad sudova i tužilaštava. Komunalni predmeti, ima ih negdje u BiH 1.400.000, i hoću da Vam kažem: taj problem je također sistemski problem i to pravosuđe i Visoko sudsko i tužilačko vijeće ne može samo da riješi. Mi imamo zato i prijedloge i predložićemo zakonodavnoj i izvršnoj vlasti na koji način to da se riješi. Treba zaustaviti generisanje tih predmeta, a poslije toga treba naći način i modus na najjednostavniji način kako ovo da se riješi.

I samo još da kažem, kad su u pitanju izvršenja krivičnih sankcija, ne postoje određeni kapaciteti, naročito u Federaciji, za upućivanje lica na izdržavanje izrečene kazne, što je za Visoko sudsko i tužilačko vijeće zabrinjavajuće, ali mi nismo za to ovlašteni, ali smo ovlašteni da na taj problem ukazujemo i mi smo na taj problem pravovremeno ukazali.

Poštovani poslanici, hvala vam puno. Ja bih mogao još da govorim o ovome puno, ali pošto sam ograničen vremenom hvala vam puno. Ako neko hoće, može postaviti pismena pitanja i mi ćemo na to odgovoriti.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala Vam lijepa, predsjedniče.

MILORAD NOVKOVIĆ:

Hvala, prijatno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Mi smo dobili dakle vrlo iscrpna i iscrpnija pitanja nego što smo ih, vjerujem pojedinci, i očekivali. Mi nemamo, ovo nije tematska sjednica: predsjednik Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća je tu da odgovara, a mi ćemo sad postavljati pitanja! Dobili smo i odgovore vrlo kvalitetne i na pitanja koja nisu sastavni dio ovoga izvješća. Dakle, mi smo time zadovoljili svoju znatiželju

šire nego što to znači godišnje izvješće. Ja se na tome zahvaljujem gospodinu Novkoviću i mislim da ne bismo dalje trebali otvarati dijalošku formu između nas i gospodina Novkovića jer to nije svrha dopuštenja da se gospodin Novković obrati Domu u svezi s ovim izvješćem kojeg mi razmatramo. Mi smo htjeli i pola sata su odgovori trajali, i mislim da smo na jedan kvalitetan način upoznali jednog čelnika vrlo važne pravosudne institucije. Kako ga nismo do sada znali, nisam smatrao da treba dulje od pola sata davati odgovore, mislim da je sasvim dovoljno. Dobili smo kvalitetne i iscrpne odgovore na postavljena pitanja.

Ja bih s tim, uz zahvalnost na datim odgovorima, zaključio raspravu, stavio na izjašnjavanje prijedlog Ustavnopravnog povjerenstva kao mjerodavnog povjerenstva da primimo k znanju ovo Godišnje izvješće Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća.

Stavljam na izjašnjavanje i pitam da se izjasnimo tko je „za“ ovo izvješće da ga primimo k znanju.

To je ukupno 10 iz Federacije.

Tko je „protiv“ toga?

Jedan, dva, tri glasa „protiv“, četiri „protiv“ i jedan „suzdržan“.

Nemamo dakle entitetsku većinu za primiti k znanju.

Molim vas, ako i ne primimo k znanju i ako se s tim ne suglasi jedan entitet, neće biti primljeno k znanju, vodili smo jednu jalovu raspravu bez ikakvog zaključka. Ja ću ponoviti, dakle sukladno našem poslovniku izjašnjavanje. Jer, imamo li konsenzusa da popravimo ovo stanje? Nema konsenzusa.

Stavljam ponovo na izjašnjavanje.

Dakle, primamo li k znanju Godišnje izvješće?

Tko je „za“? Konstatiram da je 10 glasovalo „za“.

Tko je „protiv“?

Četiri je „protiv“ i jedan „suzdržan“.

Dakle, Dom naroda nije primio k znanju, nije prihvatio k znanju ovo izvješće.

Dakle, i imamo jedno stanje u kojem smo raspravu vodili i nemamo stajalište o tom izvješću. Poslovnik ne predviđa drugačiji izlazak iz ove krize nego da se nije Dom izjasnio o izvješću o kojem je raspravljao skoro sat i po vremena.

Ja bih sada, kako smo se dogovorili prethodno, dao stanku. U 16 sati smo u dvorani, početak ćemo raditi. Do tada ručak ...

/PAUZA/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nastavit ćemo raditi. Predlaže Kolegij da oni koji su kasnili ne sudjeluju u raspravi u nastavku rada sjednice. Imamo i pun kvorum Bošnjaka.

Prelazimo na točku 16.

Ad. 16. Izvješće o sudjelovanju pripadnika Oružanih snaga policijskih i državnih službenika BiH u operacijama potpore miru za razdoblje od 1. 7. do 31. 12. 2008. godine

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Mišljenje Zajedničkog povjerenstva. O ovome izvješću je raspravljao i Zastupnički dom koji je usvojio Izvješće, s Mišljenjem Zajedničkog povjerenstva.

Ima li potrebe gospodin Zrno, kratko?
Izvolite, gospodine Zrno.

BRANKO ZRNO:

Imam samo ono što vam je predsjedavajući rekao. Znači, imamo Izvješće Zajedničkog povjerenstva. Ovo izvješće je prihvaćeno na Povjerenstvu jednoglasno sa zaključcima. Ja vas molim da prihvatite, jer uistinu mislim da nema potrebe raspravljati o ovom izvješću. Samo sam dužan upozoriti na nešto: mi smo tražili samo određene ispravke, i to kada je riječ o Misiji policijskih snaga u misijama mira. Ima nekih tamo nelogičnosti, da budem blag. Riječ je samo o ispravkama broja pripadnika policijskog sastava u Mirovnim snagama. Ostalo je sve uredu i mislim da nema potrebe raspravljati o ovom izvješću kao ni o ostalim izvješćima.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Zrno.
Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu.

Dakle, stavljam na izjašnjanje ovo izvješće, s ovim ispravkama koje su sadržane u ovom izvješću o broju policijskih snaga.

Tko je „za“ i da prihvatimo ovo izvješće?
Jednoglasno.
Konstatiram da je to jednoglasno, sa ... 13 glasova.

Idemo na točku 17., to je:

Ad. 17. Izvješće revizije učinka o temi: „Proces zapošljavanja državnih službenika u institucijama BiH“ (podnositelj: Ured za reviziju institucija BiH)

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Mišljenje Povjerenstva. Zastupnički dom je također prihvatio ovo izvješće. Ja bih dao riječ gospođi Majkić, kratko će nas samo uvesti u priču. Mi smo vodili široku raspravu na mjerodavnom povjerenstvu oko ovoga.

Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Evo, predsjedavajući je već rekao. Dakle, obavili smo raspravu, ovo je prva revizija učinka, iz toga smo izvukli mnoga korisna iskustva. Kancelarija za reviziju nam je pomogla da dođemo do jednog zaključka koji će biti osnov za dalji rad, a taj zaključak kaže 'da Dom naroda traži od Savjeta ministara da razmotri predložene mjere iz Izvještaja revizije učinka: *Proces zapošljavanja državnih službenika u institucijama BiH*, i da predloži konkretna rješenja za poboljšanje uspješnosti i efikasnosti procesa zapošljavanja državnih službenika, uključujući njihovu stručnost i sposobnost za rad u institucijama BiH i o tome obavijesti Dom naroda u roku od tri mjeseca od dana prijema ovog zaključka.'

Nadam se da ćemo sledeći imati vrlo brzo, novu reviziju učinka. Pozdravljam zamjenicu .../isključen mikrofon/.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođa Majkić.

Nisam Vam čuo zadnju rečenicu, udaljili ste se od mikrofona.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Gospođa zamjenik generalnog revizora.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Otvaram raspravu.

Doktor Ljubić, izvolite.

BOŽO LJUBIĆ:

Cijeneći dakle naše vrijeme i činjenicu da smo poslije obilnog ručka ovdje, neću dugo, ali osjećam potrebu reći samo par rečenica. Dakle, smatram jednim novim pristupom, dakle jednom novom razinom rada Ureda za reviziju. Dakle do sada smo bili navikli na izvješća revizora o financijskoj disciplini itd.. Dakle, ovo ja poimam kao jednu višu drugu razinu kada govorimo o reviziji učinka. I zapravo, ovdje je riječ o efikasnosti. U konačnici, mi svi znamo, posebice dakle mi koji smo bili u izvršnoj vlasti, koliko je postojeća regulativa a i praksa u neskladu sa potrebama.

Naime, izvješća revizora institucija BiH koja su se ticala nerealizacije proračuna, vrlo često su dakle ili u velikoj mjeri su bila i posljedica neefikasnog upošljavanja. Naime, uđete sa

jednim planom u godinu, a mi znamo da u našim institucijama većinu sredstava povlače sredstva za plaće i troškove zaposlenih, i onda zbog dugotrajnog trajanja procedura zapošljavanja, kao što ovdje vidimo, koje čak dosežu i 479 dana, znači preko godinu dana, godinu i po dana, dođete u situaciju da ne možete zaposliti ljude i ne realizirate proračun i onda su vam i finansijska izvješća negativna. Međutim, to je jedna dimenzija problema.

Mislim da je ovdje dobro uočeno da ovo centralizirano zapošljavanje, dakle gdje Agencija vodi skoro isključivu riječ, se pokazalo neefikasnim nego ono zapošljavanje koje je locirano u samim institucijama. I, s druge strane, bez obzira što je namjera i zakonodavca i svih nas, kada su ti zakoni usvajani, da se taj proces dovede koliko-toliko u normalne okvire, mi svi smo svjedoci da je on doživio jednu svoju distorziju, dakle, jer da bi se isključio subjektivni čimbenik, i to onaj čimbenik koji, da tako kažem, ima za posljedicu negativnu selekciju, mi smo došli u jednu situaciju otprilike kolektivne odgovornosti, a vrlo često kolektivne neodgovornosti, pa onda komisije koje dakle vrše ispitivanje, mi to znamo često iako se javno izbjegava reći, ... pitanjima ... pojedinim favoriziranim kandidatima. I, onda dolazimo do jedne perverzne situacije da eksperti svjetskoga ranga (a ja znam jedan primjer iz područja dakle jedne agencije veterinarstva) budu ocijenjeni negativnim ocjenama i dovode se do toga da ustvarai se ti kandidati na neki način pa često javno sramote, što onda demotivira najkvalitetnije ljude ponekad da se jave uopće na natječaj i da mi moramo voditi o tome računa. S druge strane, kao osoba koja je bila na vrhu, menadžment ovaj, da tako kažem, piramide u jednom ministarstvu, ja želim reći jasno, dakle personalizirati odgovornost, pa i pod rizikom da to ima nekakve subjektivne karakteristike je po meni puno bolje nego raspliniti odgovornost na puno čimbenika i na kraju niko nije odgovoran što dobijemo kadrove kakve dobijemo.

Prema tome, mislim da ima prostora da se ubuduće pored dakle efikasnosti procedura koje znače, u prvom redu, skraćenje vremena, pozabavimo i kvalitetom samoga procesa. I naravno da je na Vijeću ministara i na ovoj agenciji, također, da je loptica u njihovom dijelu terena, pa onda kad dođe do nas ovdje u Parlament, naravno, imat ćemo i mi prakticirati svoj dio odgovornosti. Ali mislim da je ovo dobar pristup Ureda za reviziju, makar dakle on se fokusira do sada na kvalitet onih zaposlenih, već na efikasnosti procedura, a i tu će biti napredak kad to unaprijedimo.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Tko želi dalje riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavaње.

IVO MIRO JOVIĆ:

/nije uključen mikrofon/

... ispričavam se,

ILIJA FILIPOVIĆ:

Koga pitate?

IVO MIRO JOVIĆ

/nije uključen mikrofon/

...predstavnik tko je pravio ovo izvješće.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Vrlo jasno na stranici 88. da se vidjeti da je napravljen jedan tabelarni pregled najvažnijih zaključaka i mjere radnih skupina, sa ocjenom stupnja njihove realizacije. Kako se u praksi pokazalo da na razini BiH i Federacije BiH, ovdje piše, predlaže se spajanje javnog i stručnog ispita u jedan ispit iz dva dijela koji bi trajao maksimalno 3 sata itd. Nekako mi to ne čini se u ovoj zemlji, ... znači, na razini BiH i Federacije spaja se jedan ispit, i to je to, drugog dijela zemlje ili nema, tako je i kod formiranja ove skupine za odabir u BiH, piše i Federaciji: jednog člana daje Agencija, jednog člana .. koji popunjava, a jedan član sa liste eksperata Agencije. Pa ako možete samo mi reći kako to funkcionira? Nekako mi nije jasno to.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, pitanje je vrlo konkretno. Možemo li zamoliti ovlaštenika za reviziju, gospođu?

BOŽANA TRNINIĆ:

Poštovani gospodine predsjedavajući i poštovana gospođo potpredsjednice predsjedavajućeg, uvaženi poslanici ili delegati i gosti, dolazim ispred Kancelarije za reviziju institucija BiH kao zamjenik generalnog revizora u čijoj nadležnosti je koordinacija aktivnosti vezanih za reviziju učinka.

Imali ste priliku da pročitate ovaj izvještaj i vidjeli ste da postojeći Zakon o administrativnoj službi razlikuje dve vrste procedura, centralizovane i decentralizovane. Centralizovane procedure, zakonom je definisano da centralizovane procedure provodi u potpunosti Agencija, s tim da ova komisija broji pet članova, od čega tri člana imenuje Agencija, a dva člana imenuje institucija koja zapošljava određeni profil kadrova.

Decentralizovane procedure, takođe kod decentralizovanih procedura ova komisija broji pet članova, međutim dva člana se biraju ispred Agencije, a tri člana ispred institucije.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ako smijem zamoliti samo gospođu Trninić, dakle budite eksplicitni u odgovoru na postavljeno pitanje zastupnika Jovića. On je govorio i on je postavio konkretno pitanje oko državnih i entitetskih, dakle Federalne agencije, oko toga, da ne idemo tako široko. Dakle, ja sam

...

BOŽANA TRNINIĆ:

Može, malo je nejasno. Ja vas, moram priznati, nisam u potpunosti razumjela.

IVO MIRO JOVIĆ:

U dokumentu koji je pred nama stoji eksplicitno da praktički BiH i Federacija, tako piše, provode istu proceduru. E sad ne znam je li sastavni dio BiH i RS ili je samo Federacija itd.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pročitajte, gospodine Joviću, pročitajte pitanje.

IVO MIRO JOVIĆ:

Može. Na razini BiH i Federacije predlaže se spajanje javnog stručnog ispita u jedan ispit. Vidite, BiH i Federacije! Predlaže se spajanje javnog stručnog ispita u jedan ispita iz dva dijela, koji bi maksimalno 3 sata trajao itd. Mene interesira, pošto ovdje piše da je to realizirano, kako funkcionira? Kako to funkcionira: na razini BiH i Federacije spojen ispit? Što je s drugom polovicom zemlje?

BOŽANA TRNINIĆ:

Da vam kažem, moguće je da se radi o grešci, ali kod decentralizovanih procedura, praksa je pokazala da se u jednom danu obavlja i javni ispit i stručni ispit. I, vjerovatno sa tog aspekta, ali pretpostavljam da je možda riječ i o grešci, a gospođa Ibrahimović koja je bila vođa ovog tima je otišla na godišnji odmor; tako da je ona tu, vjerovatno bi detaljnije dala te odgovore. Meni je žao, ali potrudicu se da vi dobijete ovaj odgovor.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

To je, ovo je dosta neprecizno i napisano, možda čak i pogrešno, ali evo, ako će doći ... u pisanom obliku odgovor, gospodine Joviću, to će vas vjerovatno zadovoljiti. Bolje bi bilo da smo ovo razjasnili, nego da smo slušali odgovor na nepostavljeno pitanje. Zahvaljujem se gospođi Trninić.

Ima li još neko pitanje?

Pristupimo izjašnjavanju o Izvješću.

Tko je „za“ prihvatiti ovo izvješće?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili predloženo izvješće.

Zaključci su u Izvješću, dakle i u Izvješću Povjerenstva. Imali ste pred sobom ovaj zaključak Povjerenstva, pročitala je gospođa Majkić.

Molim vas da se izjasnimo o Zaključku, predloženom od strane Povjerenstva.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i ovaj zaključak, koji ćemo uputiti prema Vijeću ministara.

Zaključujem točku 17.

Prelazimo na točku 18., to je:

Ad. 18. Izvješće o radu BHRT-a za 2008. godinu i Upravnog odbora RTV BiH za 2007. i 2008. godinu

ILIJA FILIPOVIĆ:

Povjerenstvo je primilo k znanju ovo izvješće nakon jedne kraće rasprave, jer smo tu temu često eksploatirali u posljednje vrijeme. Zastupnički dom je usvojio ovo Izvješće BHRT-a za 2008. i Upravnog odbora za 2007. i 2008. godinu.

Ima li potrebe, predsjedateljice Povjerenstva?

Izvolite. Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Samo kratko, da ne bi bilo zabune. Ovdje se radi o dva izvještaja. Jedan je Izvještaj o radu Upravnog odbora za dvije godine. Po Zakonu o Javnom RTV servisu, Upravni odbor nije obavezan Parlamentu da dostavlja izvještaj o svom radu i zato mi predlažemo da se taj izvještaj primi k znanju.

A drugi je Izvještaj o radu BHRTV, i to je isto izvještaj koji dostavlja Upravni odbor, koji uključuje i finansijski izvještaj, a on je sastavni dio sljedeće tačke dnevnog reda. Predlažemo da se taj izvještaj prihvati, uz ovaj zaključak 'da se Upravni odbor zaduži da nastavi ove procedure', jer su oni već raspisali tender za izradu Strategije konsolidacije, procjene vrijednosti imovine, izradu računovodstvene politike i reviziju marketinškog poslovanja.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Vrlo jasno, vrlo precizno.

Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.

Prvo ćemo se izjasniti dakle o Izvješću o radu Upravnog odbora RTVBiH za 2007. i 2008. godinu.

Stavljam na izjašnjavanje, molim. To je ... Evo, ima potrebu, ja ne mogu nikome uskratiti riječ ako hoće deset puta.

Izvolite, gospođu Majkić. Kratko će, znam da će to biti kratko.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Rečenicu samo. Ja vas podsjećam da smo usvojili Izvještaj o radu BHRT-a za 2007. godinu. Sad usvajamo samo Izvještaj o radu BHRT-a za 2008. godinu.

ALMA ČOLO

/nije uključen mikrofoni/

DUŠANKA MAJKIĆ:

A Upravni odbor samo primamo k znanju. Ali ovdje je sastavni dio Upravni odbor i ovaj izvještaj o radu njihovom. Dakle, dvije tačke, samo da se ne bi desilo da usvajamo Izvještaj o radu za 2007. godinu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepo.

Ja sam vrlo precizno rekao to što ste vi sad ponovili. Dakle, prvo ćemo se izjasniti, dakle pedantno govorim, primamo k znanju Izvješće o radu Upravnog odbora RTVBiH za 2007. i 2008. godinu, k znanju.

Tko je „za“ da to primimo k znanju?

Jednoglasno smo to primili k znanju.

Sad ćemo se izjasniti o Izvješću o radu BHRT-a za 2008. godinu.

Tko je „za“ da prihvatimo ovo izvješće, sa svim ovim korekcijama kroz raspravu i zajedno sa ovim izvješćem mjerodavnog povjerenstva?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i ovo Izvješće o radu BHRT-a za 2008. godinu.

Sada ćemo se izjasniti i o zaključcima, dakle posebno, da imamo to kao cjelinu jednu.

Tko je „za“ predložene zaključke koje ste dobili?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i zaključke Povjerenstva.

Prelazimo na točku 19., to je:

Ad. 19. Izvješće o finansijskom poslovanju BHRT-a za 2008., s pregledom korekcija finansijskih izvješća BHRT-a za 2007. i 2008. godinu

ILIJA FILIPOVIĆ:

Povjerenstvo je reklo svoju riječ. Dobili ste to izvješće. Zastupnički dom je prihvatio to izvješće s pregledom predloženih korekcija.

Ima li potrebe gospođa Majkić? Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Parlamentarna skupština inače nema obavezu da usvaja ovaj izvještaj o finansijskom poslovanju BHRT-a. Dakle, mi ovdje treba da usvajamo samo na Parlamentarnoj skupštini izvještaje o radu i revizioni izvještaj.

Dakle, pošto smo dobili na prijedlog Upravnog odbora ... Izvještaj o radu Upravnog odbora i Komisija je predložila da se on prihvati i primili samo Izvještaj o radu RTV za 2008. godinu i takođe je predložila njegovo usvajanje. Dakle, imamo opet dvije stvari: da primimo k znanju Izvještaj o radu Upravnog odbora za 2007. i 2008. godinu (to je prvi put da raspravljamo i ubuduće ne bismo trebali da raspravljamo ako ... nemamo neki poseban razlog za to), i da prihvatimo Izvještaj o radu za 2008. godinu i predložimo njegovo usvajanje, uz ovaj zaključak koji vam ovdje stoji 'da Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH zadužuje Upravni odbor RTVBiH da ubrzano nastavi realizovati aktivnosti u sprovođenju tendera za izbor konsultantske kuće za izradu Strategije konsolidacije BHRT-a, procjenu vrijednosti imovine i izradu računovodstvene politike i izradu revizije marketing poslovanja RTVBiH.'

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.
Ja otvaram raspravu. Želi li netko riječ?
Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, biću veoma kratak i ponoviću jednim dijelom iz onoga što sam rekao u samom uvodu sjednice. Meni je zaista žao što mi nismo sačekali da dobijemo ovaj revizorski izvještaj koji je vjerovatno danas u toku dana ili sutra stigao ili će stići u Parlament ovdje. Budući da će on potvrditi određene stvari i određene primjedbe koje je u jednom dužem vremenskom periodu našeg razmatranja ovoga izvještaja, jer mi smo se zaista na Komisiji za spoljnu i trgovinsku politiku dugi vremenski period bavili ovim pitanjem izvještaja i finansijskog stanja u Elektroprivredi, meni je zaista žao što smo mi došli dakle u ovu situaciju da se izjasnimo, a da nismo dobili na ruke ono što se zove revizorski izvještaj koji je urađen i koji je, bar po onome što se moglo čuti, potvrdio određene sugestije i primjedbe koje je iznosio Upravni odbor i na čemu je Upravni odbor insistirao.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ispravak krivog navoda.

ILIJA FILIPOVIĆ:
Miro, Izvoli.

IVO MIRO JOVIĆ:

Uvaženi kolega je rekao, izvješće razmatramo o Elektroprivredi, ja ću reći samo u BHRTV.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Vrlo precizno, moliću lijepo, dakle vodit ćemo računa o svim detaljima i o naglasku.
Tko želi dalje riječ?
Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Ne znam jesam li dobro shvatio, ali ja sam pomalo zbunjen obrazloženjem koje je dala gospođa Majkić. Mi smo sad na točki koja govori o Financijskom izvješću BHRTV za 2007. i 2008. godinu, i ja imam pred sobom Izvješće Povjerenstva za proračun i financije koje predlaže Domu da Dom primi k znanju Izvješće o financijskom poslovanju BHRTV za 2008. godinu, s korekcijama za 2007. i 2008. i o njemu će se izjasniti prilikom razmatranja Revizorskog izvješća BHRTV, a onda to povezuje sa drugim zaključkom koji predlaže ovo povjerenstvo kojim predsjedava gospođa Čolo da primimo također k znanju ono što nismo dužni razmatrati kao Parlament, odnosno Izvješće Upravnog odbora i poziva nas na zaključak koji sadrži to. Ako primamo k znanju, onda mi ne možemo donositi nikakve zaključke vezano za to. Moje je razumijevanje takvo.

I drugo, kad već govorimo, dakle kada je riječ o Izvješću Upravnog odbora, možemo ga primiti k znanju, a onda nema nikakvih zaključaka. Dakle, nemamo o čemu razgovarati.

I drugo, ako govorimo o Izvješću o financijskom poslovanju BHRTV, onda ga možemo prihvatiti onakvog kakvo jeste. A, korekcije koje će nastupiti u obračunima za 2007. i 2008. godinu, i ono o čemu je govorio kolega Šaraba (kad dobijemo to novo izvješće, onda ćemo govoriti da prihvaćamo korigirano izvješće) – mi sad ne znamo u kojem smislu će to još biti korigirano.

Ja predlažem da mi samo i ovo primimo k znanju, bez ikakvih ... u kvalifikacije, znači primamo izvješća za 2007. i 2008. godinu onakva kakva jesu, a kad dođe ova korekcija, onda ćemo govoriti i izjasniti se na drugačiji način. Ili, ako sam krivo razumio, ja bih volio da se malo to objasni.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ima li potrebe još netko? Je li još nekom nešto nejasno u odnosu na ono što piše u Izvješću mjerodavnog povjerenstva?

Gospodin Ibrahimpašić, izvolite. Nastavak je ovaj bio suvišan, pa je onda unio nejasnoću.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ

Zahvaljujem se.

Ako se ja ne varam, ali nije bilo davno, mislim da pamtim da mi smo zaključili na Komisiji da ćemo o ovom finansijskom izvještaju razgovarati u sklopu cjelokupnog revizorskog izvještaja. Tako smo se dogovorili. Onda ovo ... nemam pojma, onda je ovo eventualno samo primanje k znanju, ništa drugo. Tako smo kazali. Evo, ko je još na ovoj komisiji bio osim mene?

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Doktor Ivanić, izvolite.

MLADEN IVANIĆ:

Pazite, ovde imate ovaj izvještaj ... čija je korekcija napravljena, ... na zahtjev Upravnog odbora napravljene su korekcije. Dakle, mi, je li tako, piše 'sa korekcijama'. Oprostite, tako piše u naslovu. Naslov fino piše 'Izvještaj o finansijskom poslovanju za 2008., sa pregledom korekcije finansijskih izvještaja za 2007. i 2008. godinu'. I prošli put, kada je bio predsjednik Upravnog odbora, nam je jasno rekao: Mi nismo bili zadovoljni tim izvještajem, angažovali smo čovjeka koji je izvršio analizu, predložio korekcije, mi smo usvojili korekcije, predlažemo vam da ne usvajate tu informaciju nego je usvojite sa korekcijama. I Upravni odbor nam je ovo predložio. Ja zato sam kolgu Šarabu pitao i on je potpuno u pravu, pod jednim uslovom: da je Revizorski izvještaj dramatično različit od ovoga sa korekcijom, razumijete. Tako da ako bi ovo rješenje bilo koje je Adem rekao, da sačekamo da se izjasnimo kad dobijemo i Revizorski izvještaj, nemam ništa protiv. Mada, ako nema velike razlike,

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Ako ne znamo, onda, jer kad mi njega usvojimo, ako ga usvajamo, mi na neki način dajemo legitimitet da je sve uredu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dušanka Majkić, izvolite. Neka se javi samo onaj ko misli da će pridonijeti izlasku iz ove situacije, ona je ... završena.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Maloprije sam rekla. Parlament se izjašnjava samo o dvije stvari: revizorskom izvještaju i izvještaju o radu. Mi smo na zahtjev ili u razgovorima na Domu u pričama rekli da hoćemo da

vidimo to stanje finansijsko. Evo dobili smo. Ali ćemo njega verifikovati kroz ovaj revizorski izvještaj. Parlament ne usvaja finansijske izvještaje preduzeća. Znači, primamo k znanju, o tome govorim.

ILIJA FILIPOVIĆ:

... Je li sad sve jasno? A prihvatit ćemo ga ili odbiti kad budemo razmatrali ovo revizorsko izvješće.

Dakle, primamo k znanju Izvješće pod ovom tačkom 19.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“? „Suzdržan“ ... ispričavam se, profesor Neimarlija i Šaraba.

Prihvatili smo to s ukupno 11 glasova (je li tako?) i dva „suzdržana“ glasa.

Prelazimo na tačku 20.

Ad. 20. Imenovanje predsjedatelja, zamjenika predsjedatelja i članova Neovisnog odbora i Odbora za žalbe građana kao neovisnih tijela policijske strukture BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

To je prijedlog Ad hoc zajedničkog povjerenstva za provedbu procedura imenovanja Neovisnog odbora i Odbora za žalbe. Vi ste dobili Izvješće o utvrđivanju prijedloga jedinstvenih listi kandidata za imenovanje članova Neovisnog odbora i Odbora za žalbe građana kao neovisnih tijela policijske strukture u BiH koji je utvrdilo Ad hoc povjerenstvo. Zastupnički dom je obavio taj dio posla i on je usvojio jedinstvenu listu kandidata za imenovanje ovih tijela.

Prije nego otvorim raspravu, ja ću dati riječ gospodinu Branku Zrni, drugom zamjeniku predsjedatelja ovog povjerenstva.

Izvolite.

BRANKO ZRNO:

Zahvaljujem.

Ove liste koje ste vi dobili u potpunosti su usuglašene ... na Ad hoc povjerenstvu koje je odradilo ovaj posao. Ja se nadam da će tako biti i ovdje na Domu. I predlažem, predsjedavajući, da stavite na glasovanje prijedlog ovog povjerenstva.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja sam ipak dužan po našem poslovniku otvoriti raspravu.
Gospodin Ivanić, doktor Ivanić, izvolite.

MLADEN IVANIĆ:

Ja ću biti *protiv* ovog prijedloga kao što sam prošli put bio *za*, jer sam bio u grupi koja je tada odlučivala. *Protiv* iz dva razloga, prvo mislim da je nepotrebno ovo razvučeno, jedan ozbiljan posao koji je bio uslov za bijelu vizu, za bijeli sistem šengenskih viza ostavljeno na strani, a pogotovo nakon obrazloženja koje sam čuo u javnosti da – od gospođe Majkić – da je prošli put to palo zato što je tamo ... bilo mojih ljudi, pod navodnicima *mojih ljudi*. Mislim da je to preeksplicitan i previše direktan stav zbog čega je nešto palo i da je neozbiljno da zbog tzv. *mojih ljudi* ne bude ispunjen nijedan od zakona koji su izuzetno bitni. Bio je jedan čovjek u tom prethodnom sazivu za koga sam ja smatrao da korektno radi posao i da je mogao to da radi, ali ako ću sad biti iskren, pošto sam mudriji nego što sam bio ranije, ovdje sad u ovom timu ima više ljudi na koje ja imam uticaj nego u onoj prvoj kombinaciji. Samo da se zna, čisto da se zna. A ja mislim da se od ovoga svega pravi cirkus, jer ovo nije, očito, nezavisni odbor, nego je odbor koji politički odgovara kombinaciji. I mislim da je to njeksplicitnije rečeno i uredu samo da znamo. Ali nemam ja ništa protiv, što se tiče personalnog sastava ima nešto, veći uticaj nego što je bio ranije.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Rasprava nekad može biti varka malog Marka. Dakle, to smo razumjeli. Ima li netko još potrebu? Zaključujem raspravu.

I stavljam na izjašnjanje Prijedlog liste kandidata za Neovisni odbor kao neovisnog tijela policijskih struktura u BiH, kao što imate u ovom prijedlogu.

Tko je „za“ ovakav prijedlog Neovisnog odbora?

Konstatiram da je to dva, pet, samo malo, pet i četiri - devet i dva - 11, 12.

I tko je „protiv“? Jedan „protiv“.

S 12 glasova „za“ i jednim glasom „protiv“, sa entitetskom potrebnom većinom i jednog i drugog entiteta, dobili smo Neovisni odbor kao tijelo policijskih struktura.

Sada ćemo se izjasniti o listi Odbora za žalbe. Prije toga ću otvoriti raspravu. Ima li potrebe itko? Nitko, zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjanje prijedlog od 1. do 7. sa predsjedateljom, prvim zamjenikom i drugim, kako je tu u ovom prijedlogu.

Izvolite, tko je „za“?

Mladene, to nije „za“, to je „protiv“.

Dakle, imamo 11 „za“ i jedan „protiv“.

Konstatiram da smo utvrdili 12 „za“ i jedan „protiv“ (dakle, to je 13) – utvrdili i Odbor za žalbe građana, sa 12 glasova „za“ i jednim glasom „protiv“.

Prelazimo na točku 21. to je:

Ad. 21. Imenovanje člana Upravnog odbora Javnog radiotelevizijskog servisa BiH iz srpskog naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Kandidatska lista je Regulatorne agencije za komunikacije, s Mišljenjem Povjerenstva za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, promet i veze.

Dobili ste rang-listu Regulatorne agencije, Povjerenstvo nije, dakle ne jest nego nije prihvatilo, nije prihvatilo Kandidatsku listu. Zastupnički dom je za člana utvrdio, imenovao gospodina Aleksandra Bogdanića. To je prvi kandidat sa rang-liste.

Ja otvaram raspravu ili ako ima potrebu gospođa Čolo.
Izvolite kratko.

ALMA ČOLO:

Pa možda vam nešto iz Mišljenja na bude jasno, mi smo pokušali na Komisiji da dobijemo saglasnost da ovu listu prihvatimo i da predložimo Domu da izabere jednog člana Upravnog odbora iz reda srpskog naroda. Ali su dva glasa bila „za“, dva glasa „protiv“ iz sljedećih razloga. Članovi ove komisije smatraju da ovi kandidati koji su predloženi, a po zakonu znači Regulatorna agencija za komunikacije treba da predloži dupli broj od broja koji se bira. Bira se jedan član Upravnog odbora iz reda srpskog naroda umjesto gospodina Deretića kojem ističe mandat. Oni su predložili listu od četiri člana, bilo je 10 kandidata na konkursu, nisu obrazložili zašto ovih šest nije ušlo na ovu listu i ova komisija je većinom glasova, ne većinom glasova, nego sa 2:2 smatrala da kandidati nisu kompetentni za obavljanje člana Upravnog odbora RTV. Gospodin Aleksandar Bogdanić je profesor engleskog jezika u Tesliću; Zoran Popović, profesor odbrane i zaštite i magistar usput Evropskih studija; Dijana Račić, menadžer proizvodnje piva u Banjalučkoj pivari i inženjer prehrebene tehnologije i Nikola Vukolić, profesor razredne nastave.

Članovi Komisije koji su glasali „protiv“ smatraju da ovi kandidati nisu kompetentni za člana Upravnog odbora i zato na ovoj komisiji nismo mogli dobiti potrebnu većinu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Tko želi dalje riječ?
Gospodin Rajić, izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Evo, mi smo danas pokušavali u nekim tačkama ranije govoriti o potrebi kretanja naprijed, o pokazivanju smisla za razumijevanje stvarnosti i za kretanje prema Evropi, ali ovo je antievropski čini, ovo što sam sad čuo, što je uradilo ovo povjerenstvo. Ako polazimo od činjenice da je BiH tronožac, zemljopisno, politički i ustavotvorno, i da postoje tri naroda kao nositelji suvereniteta u ovoj zemlji, oni su konstitutivni narodi, i ako koncipiramo različite strukture koje donose odluke u ovoj zemlji na različitim mjestima, na različite načine, uvažavajući tu tripartitnu poziciju, onda bi bilo najmanje pristojno da poštujemo volju onog naroda koji daje predstavnika, a ne da mi ... u ime njih.

Ja ne bih nikad sebi uzeo pravo da ja diskvalificiram kandidata ... koji je kandidat jednog ili drugog konstitutivnog naroda, jer to nije moje pravo. Ja mogu misliti da taj kandidat nije najbolji, ali to je moj subjektivni doživljaj. Ja nisam vidio da ste se vi poslužili na ovom povjerenstvu nekim argumentom, da se imalo neki nalaz, neko mišljenje, nego vi ste subjektivno doživjeli da vam taj kandidat ne valja. Prema tome, ako hoćemo raditi posao čestito i odgovorno, dajte, pustimo se toga da jedni drugima gledamo u zube: ako predstavnici srpskog naroda trebaju dati svog predstavnika, oni kažu da ga podržavaju, onda ja mislim da mi nemamo potrebe se tim pitanjem toliko, pak, opterećivati. Ili da kažemo da polažemo pravo da određujemo svima sve.

ALMA ČOLO

/nije uključen mikrofoni/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ispričavam se, polako, bez suflera.
Izvolite. Gospođo Čolo.

ALMA ČOLO:

... kao i za prethodnu kritiku gospodina Bože Rajića koja je u najmanju ruku nekorektna. Predstavnici bošnjačkog naroda su podržali i dva glasa „za“ su od gospodina Ibrahimpašića i mene, a predstavnici srpskog naroda koji imaju pravo da biraju svoje kandidate isto kao i mi su bili „protiv“. Znači, tu ste pogrešno procijenili maloprije, kad ste rekli da ne može komisija predlagati zaključak kad izvještaj prima k znanju. Mi smo predložili zaključak za ovaj izvještaj koji prihvatamo, koji smo po zakonu dužni da prihvatimo. To je Izvještaj o poslovanju BHRTV, mi znači taj izvještaj predlažemo da ga Parlament prihvati i predlažemo zaključak. To se ne odnosi na Izvještaj Upravnog odbora koji je ovaj parlament primio k znanju. I molim Vas, nemojte iznositi neke Vaše procjene koje nisu tačne.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite, gospodine Rajiću.

BOŽO RAJIĆ:

Pa gospođo Čolo, meni se čini da ste Vi došli iz razmažene kuće, Vi ste naučili da budete uvijek u pravu. Prema tome, ja sam dobio informaciju. Ako je informacija netočna, onda Vi recite - da je do slaganja došlo u omjeru 2:2 i da predstavnici Srba u tom povjerenstvu nisu mogli izabrati svog kandidata. Vi me sad obavještavete o sasvim drugoj relaciji: da ste Vi podržali jednog kandidata, a da oni nisu. A to je isto, to vam dođe opet na isto. Dakle, Vi ste podržali kandidata kojega Srbi koji ga delegiraju neće. Jel' to nije potpuno ista suština. Dozvolite, ja Vama nisam upadao u riječ. Ja sam iznio principijelni stav da ako treba biti delegiran Bošnjak u ovo tijelo, onda ću ja kao pripadnik drugoga naroda podržati Bošnjaka kojega Bošnjaci predlože, a ne da ja kažem da li mi taj Bošnjak valja ili ne valja. Ja sam to iznio kao principijelan stav.

A što se tiče Vaše prethodne reakcije ... ako se nešto prima k znanju, onda posljedično ne proizvodi ništa, onda nije potreban nikakav zaključak. Dakle, to je moj stav, vrlo jasan i vrlo argumentiran. Ako mi nešto primamo k znanju, mi samo kažemo da smo to čuli, ali nemamo nikakvih prava dalje. Što će nam zaključci? Nemojte se ljutiti na to ako Vam nekada neko ospori Vašu argumentaciju. Jednako bih ja tako reagirao da je bilo obratno, da se radi o kandidatu koji treba biti Bošnjak ili treba biti Hrvat, ako bilo ko drugi uzima pravo da on prosuđuje valja li taj kandidat. I to se ne tiče ovog slučaja, to se tiče principa. Ali, ako Vi kažete da je isto, Vi ste glasali za tog kandidata, Srbi nisu, pa to znači isto. Nije ispoštovana volja predstavnika Srba koji hoće svog kandidata. I Vi kažete nije to isto, a da sam ja krivo informiran. Potpuno je isto da li vi glasujete za kandidata kojeg vi hoćete ili glasujete protiv kandidata kojega oni hoće. To je samo premetaljka, to je igra riječi, suština je potpuno ista. I nemojte se ljutiti, gospođo Čolo, ja nisam prema Vama osobno imao nikakav negativan stav, nego ga imam prema pojavi.

ALMA ČOLO

/nije uključen mikrofon/

BOŽO RAJIĆ:

Pa ja, to je jako teško razumjeti i Vi ste genijalac.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rajiću, ja bih s damom uljudnije.

Mislim da ste Vi bili vrlo jasni i vrlo precizni. Dakle, nema sad dvojbe u kom pravcu je dakle gospodin Rajić, ja nisam njegov odvjetnik da ja tumačim njegova stajališta, ali je potpuno jasno rekao neka poštujemo volju, dakle, kluba naroda u Domu naroda i priklonimo se toj volji. Dakle, to je poanta i to je suština onoga što je gospodin Rajić rekao.

Izvolite, gospođo Majkić, pa će onda gospodin Ibrahimpašić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja zaista nisam povjerovala da uopšte možemo voditi raspravu na ovu temu i stvarno zahvaljujem gospodinu Rajiću da bar ... zaštitimo taj osnovni princip da ne biraju Bošnjaci predstavnika srpskog naroda ili obratno, bez obzira što glasamo. Zaista jeste gospođa Čolo i

gospodin Adem su bili za to da izaberu, dakle trebao je još jedan glas da se izabere neko za koga mi smatramo da nije, a vama je evo, čini mi se, maloprije da je neko rekao, čini mi se gospođa Čolo - pa ko bi izabrao nekoga ko treba da se uključi u rješavanje najslženijih problema u BHRT-u a da to bude profesor razredne nastave koji je evo pjesnik, čovjek slobodan, bio bi mu dobar još jedan honorar, ili neko ko je tehnolog u pivari ili neko ko je završio odbranu i zaštitu pa da bude ta ključna ličnost koja treba da rješava probleme u BHRT-u. Ajde da budemo korektni jedni prema drugima, pa da pustimo zaista da čak i da imate nešto, neki poseban razlog da birate nekog od ovih ljudi, da ipak ostane da onaj narod koji bira svog predstavnika da kaže šta o tome misli. Evo molila bih utoliko razumijevanja samo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Ibrahimpašić, izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Ja bih samo da podsjetim na nedavnu jednu sesiju koju smo imali ovdje oko izbora ombudsmena i oko izbora revizora. I upetljavanjem dakle onoga ko nije Bošnjak u taj bošnjački posao, o kojem vi sad govorite – nije bio čovjek kojeg smo mi htjeli, nego je bio neki deseti čovjek pa smo morali sve to ponavljati. Dakle, imamo mi praksu u kojoj svako koristi svoj glas, diže ga i nemaš se ti, Rajiću, šta ljutiti, moje je da dignem glas, ako imam pravo, a imam pravo i tačka. I, tu nema priče više oko toga da li ja smijem ili ne smije za nekog glasati.

A sad da se vratim na konkretnu stvar. Mi smo dobili listu, ja s te liste ne znam nikog i nismo ni mogli glasati ni o kom drugom koga nema na listi i mi smo glasali za listu, nas dvoje. Oni su bili protiv toga. A sad, za koga bih ja trebao glasati, koga nema na listi, ne znam ni gdje je? Pa čekajte, ali ja sam dobio nekakvu listu od neke komisije koja je valjda ovlaštena, je li, inače kako bi došlo. I ta komisija nije našla za shodno da metne nekog drugog nego ovu četvoricu. I ja nisam ni bio u prilici, vjerujte, budući da ne znam nikog da je neko nešto kazao, ali nije ni mogao kad ga nije bilo na listi. Ova četiri na list su po ovim kvalifikacijama sumnjiva, je li, u najmanju ruku, ... sumnjivi prijedlozi, ali ja nisam imao ... nikakve mogućnosti nego da glasam za listu. Jer onih drugih šest koji je navodno bilo i nemam tu. I što se sad ljutite na nas što smo mi glasali za ono što predlaže nekakva komisija koja je ovlaštena da to predlaže. A opet, ponavljam, nemojte im oduzimati pravo jer ste ga vi sebi uzeli kad smo glasali o revizorima.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Da, ali nakon, je li.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Miro, dopustite bez dijaloške forme, dopustite čovjeku da iznese ...

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Hvala. I ... molim nisam završio. Mislim da ovo sve skupa nema nikakve potrebe za ovim da se oko ovog svađamo, bespredmetno je apsolutno. Ja te ljude ne znam, ja sam samo poštovao ono što je neko napisao i ko je bio dužan da to napiše.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Mi, mi raspravljamo, mi se uopće ne svađamo.
Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Gospodine Ibrahimpašiću, niste glasali za listu. Jasno je rečeno da je gospodin Bogdanić taj o kome se izjašnjavamo. Dakle, bila su četiri imena i mi smo se izjašnjavali o gospodinu Bogdaniću, dakle prvom za koga je rečeno da je on taj kandidat o kome se odlučuje. Dakle, činjenica je da postoje četiri imena ovdje, ali je gospodin Bogdanić taj koji je prvi.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

SLOBODAN ŠARABA:

A kada se pogledaju njihove biografije, ozbiljno se može vidjeti da nijedan od njih nije taj koji može zadovoljiti obavljanje ovako ozbiljnih i odgovornih poslova. Ja sam zato bio protiv. I zato nisam htio da dam podršku ni jednom od njih.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospođa Čolo, izvolite.

ALMA ČOLO:

Mi se nismo izjašnjavali pojedinačno jer bi to bilo uzurpiranje prava ovog doma. Mi smo trebali da prihvatimo ili da odbijemo listu, ovaj izvještaj da ostavimo Domu i Dom je onda mogao odlučivati o svakom imenu, glasanjem o svakom pojedinačno. Znači, nismo podržali ovu listu, imate negativan izvještaj ove komisije i molim vas po Poslovniku zna se šta dalje slijedi.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Ima li potrebe još netko da progovori o ovome?
Izvolite profesore, profesor Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

Sad mi je zahvaljujući ovoj intervenciji kolegice Čolo jasno, dakle da se ova komisija izjašnjava o prihvatanju ili neprihvatanju liste. Međutim, čuo sam, u nekoliko navrata je kazano, ne znam ko je to kazao, dakle nema vrijednosni odnos, vjerujte, da niko od ovih kandidata – da je razlog protiv liste zato što niko ne ispunjava uvjete. Ja bih volio da mi neko objasni zašto ovaj prvi kandidat (zaista nemam nikakvog odnosa, dakle ne znam ljude) ne ispunjava uvjete, magistar komunikologije, asistent na Komunikologiji, po obrazovanju, da ne ispunjava uvjete. Dakle, volio bih da mi se objasni.

Eto, samo toliko.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ima li netko mogućnost objasniti? Dakle, teško vam je to, to su dojmovi, znate.
Doktor Ivanić.

MLADEN IVANIĆ:

Ma, prvo nije dobro o ljudima govoriti ovdje. Ovdje ima ljudi koji korektno rade svoj posao, jako korektno. Međutim, objektivno, ja mislim da mi se nalazimo u jednoj situaciji u kojoj praktično nije bilo izvještaja ove komisije. Mi trebamo da primimo k znanju da nije bilo izvještaja ove komisije, odnosno ili da je vratimo ili da poništimo konkurs. Nema tu šta. Treće nema. I daj da ne gubimo vrijeme. Ja moram reći da ovdje ima ljudi: gospodin Popović je bio novinar, godinama radio u toj kući, ovaj drugi čovjek dekan Fakulteta za komunikologiju. Dakle nije baš da nemaju nekog svog znanja, ovi neki drugi su manje vezani za medije, ali ja mislim da treba ići na ovu proceduralnu priliku, dakle ili vratiti ili ići, ja ne znam sad to i više bi gospođa Čolo ili vi iz Kolegija bi trebali

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izaći ćemo mi iz ovoga, izaći ćemo mi. Mladene, ima rješenja.

MLADEN IVANIĆ:

E dobro, ništa drugo, hajde da završavamo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo su dva rješenja: prihvatiti ili odbiti Mišljenje Povjerenstva jer nema treće, dakle to je to. Povjerenstvo nije prihvatilo rang-listu i dobili smo negativno stajalište. Dakle, ovaj dom ako prihvati Mišljenje Povjerenstva, predložena lista Regulatorne agencije pada i priča je završena.

Ja sam dužan staviti na izjašnjavanje, dakle negativno stajalište, Mišljenje Povjerenstva.

Tko je „za“ to da prihvatimo Mišljenje Povjerenstva?

To je pet i pet, 10. Odbijeno je i lista je Regulatorne agencije pala.

Idemo dalje na točku 22. Evo, ispoštovana je volja konstitutivnog naroda iz kojeg treba biti izabran kandidat. Mislim da je to poštena odluka ovog doma.

Točka 22.

Ad. 22. Prijedlog odluke o dopuni Odluke o imenovanju članova Vijeća nacionalnih manjina BiH – predlagatelj: Zajedničko povjerenstvo za ljudska prava, prava djeteta, mlade, useljeništvo, izbjeglica, azil i etiku

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Prijedlog odluke o imenovanju člana Vijeća. Zastupnički dom je usvojio ovu odluku i imenovao Varana Hakana članom Vijeća nacionalne manjine iz turske nacionalne manjine.

Ja otvaram raspravu.
 Ima li potrebe netko?
 Zaključujem raspravu.

Molim vas da se o tome izjasnimo.
 Tko je „za“ ovakav Prijedlog odluke?
 Ima li netko „protiv“?
 „Suzdržan“?
 Konstatiram da smo jednoglasno s 13 glasova „za“ prihvatili ovu odluku pod točkom 22.

Prelazimo na točku 23., to je:

Ad. 23. Specijalno izvješće Ombudsmana za ljudska prava BiH u vezi sa žalbama žena radi prava na naknade plaće za vrijeme rodiljnog dopusta

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Mišljenje našega mjerodavnog povjerenstva i Zastupnički dom je prihvatio i usvojio Specijalno izvješće. Samo malo, Zastupnički dom nije usvojio Specijalno izvješće, lapsuz koji popravljam. Dakle, Zastupnički dom nije prihvatio Specijalno izvješće.

Ja molim Koprivicu da nas uvede u priču.
 Izvolite, gospodine Koprivica, Vi ste zamjenik predsjedatelja Povjerenstva.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.
 Pa evo, Vi ste dobili Izvještaj Komisije u pisanom obliku. Mislim da nema potrebe posebno da se ovaj izvještaj obrazlaže. Komisija je odlučila da predloži Domu da se u skladu sa

dopisom Ombudsmena pristupi rješavanju ovog pitanja. Prilikom glasanja na samoj sjednici Komisije, ja sam lično glasao protiv ovakvog izvještaja, jer sam se rukovodio time da shodno Ustavu BiH pitanje socijalne zaštite je u nadležnosti entiteta, odnosno kantona, i shodno tome ova pitanja se na ovaj način, po mom mišljenju, ne mogu rješavati nego treba pristupiti njihovom sistemskom rješavanju, a ne parcijalno od slučaja do slučaja. Razlozi za tako nešto, prije svega govorim o svojim ličnim stavovima – naravno, Komisija je dala svoj izvještaj i ja o njemu neću ovom prilikom posebno obrazlagati – ako mogu da nastavim obrazložiti svoj stav zbog čega sam glasao protiv ovakvog jednog prijedloga.

Prije svega, rukovodio sam se primjerom da evo žena porodilja iz Odžaka zaposlena u Opštini ima pravo na naknadu porodiljskog odsustva, dok recimo njena kolegica komšinica iz iste zgrade zaposlena u institucijama BiH nema na ovo pravo, a po propisima tog kantona, naravno, ili isto tako žena porodilja iz Sarajevskog kantona ima ovo pravo, a iz Posavskog i Neretvanskog kantona to nema. Dakle, jasno je u čemu je problem. Problem je na koji način treba pristupiti rješavanju ovog problema u skladu sa Ustavom BiH i dakle isključivo prema mjestu prebivališta, odnosno tamo gdje se uplaćuju doprinosi. To je moj stav i moje mišljenje.

Ovdje se postavlja nekoliko pitanja. Zbog čega u Federaciji BiH se ne izvrši usklađivanje ovih propisa vezanih prije svega na nivou kantona u oblasti socijalnog osiguranja te po čemu se ovaj problem koji je po Ustavu vezan za kanton, odnosno entitet, treba rješavati na državnom nivou. Ovdje se takođe postavlja pitanje kako je ovaj problem rješavan prije nego što je donesen Zakon o platama u institucijama BiH, te kako će npr. lica koja primaju naknadu po osnovu invalidnosti ili nekom drugom osnovu sutra gledati na ovo parcijalno rješavanje ako bi se pristupilo ovom prijedlogu koji Ombudsmen predlaže. Samo, znači ako bi se riješilo ovo pitanje, tj. da li će onda i oni, i ove druge kategorije zahtijevati da se i njihova pitanja rješavaju na ovaj ili sličan način.

Činjenica je takođe da u entitetu RS invalidi ne primaju niti jednu trećinu naknada kako je to slučaj u Federaciji BiH, što je jedan dodatni problem. Gdje su njihova pava? Dalje, ovim pokušajem se narušava sistem, odnosno temelj Zakona o doprinosima i narušava jedan princip da socijalna davanja i druge naknade se isključivo isplaćuju i regulišu po mjestu prebivališta, a ne po mjestu zaposlenja, dakle tamo gdje se uplaćuju i doprinosi.

I na kraju da zaključim, problem je dakle na institucijama BiH, ali rješavanje ovog problema je na Ustavu predviđenim kantonima i entitetima. Problem su dakle praktično neriješena pitanja u dva kantona u Federaciji BiH, to je Posavski i Neretvanski kanton, te stoga, cijeneći sve ovo naprijed što sam istakao, postavljam opravdano pitanje da li zbog dva kantona treba urušiti jedan kompletan sistem socijalne zaštite koji je zasnovan na ustavnim načelima ili tražiti da ta dva kantona donesu odgovarajuće zakone, odnosno regulišu ova pitanja. Potrebno je dakle etiketirati institucije BiH. Rješenje je u izmjeni ovih propisa na nivou kantona, a ne na državnom nivou.

I na kraju, još da konstatujem samo ovu činjenicu da lično se zalažem za rješenje ovog problema, ali ni u kom slučaju izmjenama Zakona o platama u institucijama BiH već donošenjem odgovarajućih propisa u ovim kantonima. U protivnom, još jednom kažem, bi se narušio ovaj dosadašnji sistem regulisan Ustavom, sistem socijalnog osiguranja, i ja bih na kraju

predložio da poštujemo onaj princip da i mjesto prebivališta, naravno, mjesto plaćanja doprinosa, odnosno mjesto ostvarivanja prava na naknadu za porodijsko odsustvo.

Stoga mislim da je ovaj prijedlog, odnosno Specijalno mišljenje Ombudsmena za ljudska prava BiH u vezi sa ovim žalbama žena radi prava na naknadu plata za vrijeme porodijskog odsustva i način na koji se to predlaže neprihvatljiv i ja ću glasati protiv ovakvog jednog prijedloga.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Evo čuli smo, ja sam vas pozvao da mi objasnite kao zamjenik predsjedatelja Zajedničkog povjerenstva stajalište Zajedničkog povjerenstva, Vi ste uz to pričali o svom osobnom stajalištu na šta imate pravo, naravno, ali evo onda ću pozvati sve druge da pročitaju Mišljenje Zajedničkog povjerenstva ... u odnosu na ovo što ste Vi sad rekli.

Ne zaključujem raspravu, pitam želi li još netko riječ.

Gospođa Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Moram reći da mi je zaista žao što je ovo prvi izvještaj nove Institucije ombudsmena i da mi je zaista žao što moram glasati protiv, jer ovaj izvještaj nije tako sačinjen da bi mogao dobiti podršku, zato što u stvari problem nije do kraja razjašnjen. Osnovno pitanje na koje nisu odgovorili je ova Institucija ombudsmena – o čemu je zapravo riječ, ko je kriv? Vi niste pri tom rekli ..., izuzev te rečenice, da iz budžeta institucija BiH vrši se refundiranje naknade porodijskog odsustva samo zaposlenicama koje imaju prebivalište u RS. Niste rekli zašto to. Niste rekli da je u RS pravo na naknadu majkama porodiljama zakonski regulisano, da sad postoji Javni fond za dječiju zaštitu gdje se obraća poslodavac putem prvostepenog organa i gdje mu se priznaje pravo na sredstva za isplatu naknade majci. Niste to rekli.

Dakle, da se usvoji ovakav prijedlog da ide izmjena Zakona o platama, šta bi se desilo sa majkama i porodiljama koje nisu zaposlene u institucijama BiH? Ko bi njima priznao to pravo? Dakle, ja mislim, ovaj izvještaj koji ste napravili nije dovoljno ubjedljivo i analitički urađen i smatram da ga ne treba prihvatiti i mislim da treba prihvatiti jedan zaključak koji kaže 'da Dom naroda traži od Ombudsmena za ljudska prava da u skladu sa svojim nadležnostima utiče na harmonizaciju radnog i socijalnog zakonodavstva i na nivou Federacije i njenih kantona, čime će se onemogućiti različita primjena odredbi o pravima na porodijsku naknadu i diskriminaciju po teritorijalnom principu'.

Dakle, to je ono na što vi kao ombudsmen imate mogućnost da napravite iskorak, a ne da učite, da ispadne da Sarajevo ..., po nekoj protekciji samo žene porodilje iz RS imaju pravo na to.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.

Želi li još netko riječ?

Samo ćemo još jednu dilemu otkloniti da li je Zastupnički dom usvojio ili je odbio?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Mislim da nije usvojio.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Piše nije usvojio. Dakle on je usvajao, nije primao k znanju. Ako Zastupnički dom nije prihvatio, sad ćemo utvrditi to, onda mi vodimo jalovu raspravu, mi smo trebali prestati s raspravom, trebali smo skinuti ovo s dnevnog reda, jer to onda nije prihvatila Parlamentarna skupština. Ne znači ništa to da prihvati Dom naroda, a da nije prihvatio Zastupnički dom. Klimate glavom, podržavate to što ja govorim. Sad ćemo utvrditi to je li prihvatio.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nije bilo dovoljno. Treba devet, a osam je ... znači jedan je falio i zato je došao nama.

ILIJA FILIPOVIĆ:

A zato je došao nama.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nije bilo dovoljno ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo malo, utvrdit ćemo to, izaći ćemo iz ovog problema.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Osam je „protiv“, a treba devet.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Vi govorite samo o predstavnicima iz RS.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne, ne, nije bila entitetska ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da, a bili ste se napištoljili i tamo to oboriti, pa je došlo do nas, jel' tako.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Bolje da su oni to oborili nego da mi to oborimo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pa evo, ako jesu onda ćemo to jer kaže da nije usvojio Specijalno izvješće u Zastupničkom domu. Znači da je bilo dovoljno entitetskih glasova.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Imam, evo pogledaj, treba devet iz entiteta; iz Federacije svih osam, Federaciji odgovara. Ovo je u interesu Federacije samo, to nama ne odgovara...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim vas, ja moram konstatirati da Zastupnički dom nije usvojio ovo izvješće. Neusvajanjem u Zastupničkom domu, ovdje mi zaustavljamo raspravu i ovo izvješće nije prihvaćeno u Parlamentarnoj skupštini BiH. Sad sam to utvrdio, nećemo se ni izjašnjavati, nismo trebali ni voditi raspravu, jer je ovo zaustavljeno u Zastupničkom domu.

Idemo na sljedeću točku dnevnog reda, to je točka 23. Tajniče, jesam li ja utvrdio točno činjenice? O.k, idemo dalje, nema pogreške, jer ne bi bilo ni od kakvog značenja to da prihvati Dom naroda, a nije prihvatio Zastupnički dom.

Točka 24. je:

Ad. 24. Konačni prijedlog vjerodostojnog tumačenja članka 185. stavak (1) Zakona o službi u Oružanim snagama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 88/05)

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Konačni prijedlog vjerodostojnog tumačenja. Povjerenstvo predlaže Domu da usvoji Konačan prijedlog vjerodostojnog tumačenja i Zastupnički dom je usvojio Konačni prijedlog vjerodostojnog tumačenja.

Ja otvaram raspravu.
Istodobno zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje.
Dakle, glasujemo o Prijedlogu vjerodostojnog tumačenja.
Tko je „za“?
Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovo vjerodostojno tumačenje u točki 24.

Točka 25. je:

Ad. 25. Prijedlog odluke o izmjeni Odluke o izboru članova u zajednička povjerenstva obaju domova Parlamentarne skupštine BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Znate da je izaslanik, dakle zastupnik gospodin Rudo Vidović, dakle postavši ministar, ostavio upražnjena mjesta hrvatske pozicije u stalnim tijelima i u zajedničkim tijelima Parlamentarne skupštine BiH. Dobili ste odluke.

Ja otvaram raspravu i samo prije toga da konstatiram da smo mi razmotrili stvar na Klubu hrvatskog naroda i da imamo konsenzus oko toga u odnosu na predložene odluke koje su pred vama da sva mjesta koja je pokrивao gospodin Rudo Vidović sada u punom kapacitetu pokriva doktor Ljubić. No, unatoč tomu, ja otvaram raspravu, ako netko želi?

Zaključujem raspravu i stavljam na izjašnjavanje Prijedlog odluke o izmjeni Odluke o izboru članova u zajednička povjerenstva obaju domova.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno se izjasnili o ovoj točki 25.

S istim razlogom je predložena i ova odluka izmjene i dopune, dakle za povjerenstva u Domu naroda u točki 26.

Ja otvaram raspravu prije svega.

Ima li potrebe? Nema.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog odluke o točki 26.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i da smo ustoličili doktora Ljubića na sva mjesta gdje je do sada u stolici sjedio gospodin Vidović.

Čestitam, doktore Ljubiću.

Prelazimo na točku 27.

Ad. 27. Davanje suglasnosti

ILIJA FILIPOVIĆ:

Imamo sad jedan dakle naš patent već uhodani: možemo prihvatiti sve od 27. do zaključno s točkom 35. Ako ste za to, onda to ... da riješimo u paketu. Jesmo.

Dakle, predlažem da damo suglasnost za ratificiranje međunarodnih pravnih akata u točki 27. zaključno s točkom 35.

Tko je „za“, molim lijepo?

Konstatiram da smo jednoglasno dali suglasnost za ratifikaciju predloženih međunarodnih pravnih akata u točki 27. do točke zaključno s točkom 35.

Zahvaljujem na današnjem sudjelovanju u radu.

Zaključujem današnju sjednicu Doma naroda i pozivam vas da sudjelujete sutra u zasjedanju Parlamentarne skupštine BiH kada će se obratiti dakle gospodin Olli Rehn i kada ćemo imati nastavak prekinute sjednice Parlamentarne skupštine BiH.

Hvala vam lijepa.

Sjednica je završena u 17,10 sati.